

POSTMEN HERALD

June July 1952

JL 178451
X31202 N16PH
N57-7 687
178451.

POSTMEN HERALD

OFFICIAL ORGAN OF

THE ALL-INDIA POSTMEN & L. G. (R.M.S.) STAFF UNION, MADRAS

Hony. Editor: Mr. T. S. RAMANUJAM, M.A., LL.B., (London).

VOL. 7

JUNE & JULY 1952

No. 6&7

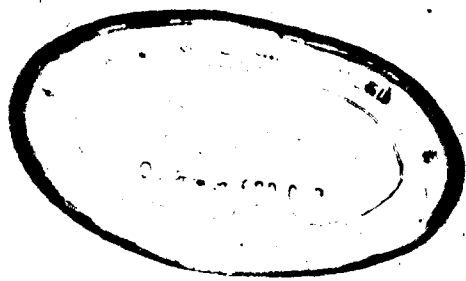
The Coming Postal Strike

Facts Versus Propaganda

I appeal to all well-wishers of India to practise restraint in propaganda against Central Government servants, whenever constitutional trade union agitation is in the offing. Such propaganda is obviously intended to shape a direct public opinion on informed and intelligent lines. But in practice the opposite effect is produced. Many newspapers have made comments on the Poona decision of the All-India Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union to go on strike on the 5th August which represent hasty judgments based upon superficial data. They may suffice to prejudice the Indian public against a genuine worker's cause; but they are not calculated to produce an atmosphere of enlightened and humanitarian sympathy in which alone an internal settlement of an industrial dispute becomes possible. Workers are the wearers of the shoe and they know where it pinches. They know that a strike strikes the striker hardest and that a strike should be used as a last resort, not as a first resort. It cannot succeed without the co-operation of public sympathy. Driven to

the verge of despair by propaganda they have already started exclaiming, "Well, if this is all the reaction sought to be produced by vested interests, let us face the music and be done with it."

What is, after all, the atrocious crime that the workers are preparing to commit? They have certain grievances about their service conditions, which have been the subject of much negotiation at ministerial levels for the past three years at least. The Government appointed a mixed committee of officials and non-officials known as the P. & T. Expert committee—which produced a unanimous report to redress some of those grievances—like hours of work, holidays, compensation for over work etc. Once the department promised to explore the ways of implementing speedily at least such of those recommendations which do not involve much financial commitments. Nothing has been done to translate this promise in action. Every time there is a trade-union crisis, the Government sets up a commission or committee, gets a report, and shelves the report or gives it only a partial respect on the plea of "no finance".

the Central Pay Commission Report, Krishna Prasada Report and the P & T Experts Committee Report being three notable recent illustrations.

There is again the hue and cry that the subordinate staff of the Central Government are getting more monthly emoluments than clerks under the State Governments. The salary of Runner in the Postal department is Rs. 30-1-35. He gets a dearness allowance of Rs. 40 a month. At Satyamangalam (Coimbatore District) Postman leaves his headquarters on his beat and returns after ten days. He stays for a day and again starts on a ten-day beat. He has to go on such beats thrice a month through dangerous terrain and gets an out-station allowance of Re. 1-5-0 a month. At Sholingar a runner works at the post-office in the day-time and spends the night at the Railway platform attending to train mail bags. He works practically for 24 hours a day and gets paid for 8 hours work. Even in the Madras City the Postal Inspector counts a beat along the road only; a postman, however, has to walk through lawns into a bungalow, get upstairs, etc.; and if things like that are taken into consideration, his work is at least twice as heavy as it is calculated by official standards. Where basic salary is low, promotion possibilities must be bright; hence it is that the postmen agitated and got the concession of at least 50% clerical vacancies to be allotted to them. Now that concession is sought to be whittled down in practice by devious and subtle ways.

Such are the types of grievances which are behind the current agitation of the Postmen. Add to this, there is the promise of payment for the period of the 1946 strike

some formula. Several responsible Postmen union officials all over India can testify to the fact that there was a real promise held out to pay the strike-period pay—as soon as a formula could be devised. The present position of the Government seems to be one of hacking out—simply because no possible formula can be made to involve only negligible financial commitments.

Sri Jayaprakash Narain, the President of the All-India Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union will end his fast on the 14th of this month. Now he is entering the third week. The workers have decided to act, only after he concludes his fast. Jolly interpretations have been given to that fast, which do little justice to one of India's foremost leaders, to one whose purity and nationalism are as great as those of Pandit Jawaharlal Nehru. The All-India Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union will never come to grief under his leadership. To say that Sri Jayaprakash Narain is using trade unions for political stunts is to talk like an ununderstanding brute and if propaganda is to run on these lines, workers shall steel their hearts and endeavour to place the political leadership of the nation under such an honourable and trustworthy leader like Sri Jayaprakash Narain who is quite a proper success to Pandit Jawaharlal Nehru.

I, therefore, appeal to the public to queer the pitch of negotiation between the Government and the workers, by indulging in vexatious propaganda. The union is always ready to negotiate. The Government can easily handle the situation not by force but by goodwill. There is absolutely no reason for any type of strike anywhere.

Extra Departmental Staff

At the Provincial Conference held at Gobichettipalayam a resolution has been passed requesting the Government that in the case of Extra Departmental employees like postmen, Branch Postmasters Mail Carriers etc., working for 5 hours and less the pay should be drawn in proportion to the hours of work performed by each individual but on a scale of pay permissible to the regular employees. The request is very reasonable and needs no special pleading. Every human being is entitled to a pay in proportion to the labour turned out by him and denial of this elementary human justice does not redound to the credit of any Employer especially a Government. We trust that the Government will examine this question and pass favourable orders without delay. Apart from this we are informed that the Government do not supply wax, kerosene, oil, twine thread and stationery etc., to the Extra Departmental Post Offices. We wonder how the Government expect the staff to carry on the Office work. It is bad economy to stint expenditure on essentials. The Postmaster-General is requested to look into these grievances and order the supply of all required articles.

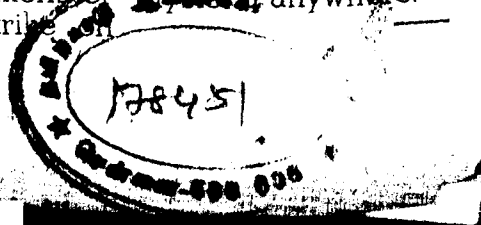
Shri Rajaratnam leaves the Executive

At the Provincial Conference held at Gobichettipalayam on the 8th June 1952 Mr. V. Viswanathan is elected as Honorary Treasurer of the Union in place of Mr. D. Rajaratnam, who did not stand for re-election. Mr. D. Rajaratnam had been an active worker and the Honorary Treasurer of the Union ever since 1942. As Treasurer of the Union, he was never perturbed by paucity of funds and he was ever ready to finance whether the purse of the Union permitted it or not. Such an able, accommodating and active worker is very difficult to find. His meritorious service to the Union for the long spell of 10 years has to be

J. P. Narayan fast

To atone for a simple mistake that he failed to take it in writing from the Hon'ble Mr. Rafi Ahmed Kidwai, Ex Minister for Communications and Air that he would pay the postmen their pay for the strike period though not in the form of pay itself but in some other form Shri J. P. Narayan. Our All-India President has undertaken a fast. This is a most regrettable affair. By this act of self denial Shri Narayan has endeared himself to the entire postmen and class iv officials of the Postal Department. We pray to the Almighty that he would stand by Shri Narayan till the successful end of his fast and that Shri Narayan will come out of this ordeal safe. We are unable to appreciate the parrot like of repeated arguments of the Government that they would examine the question de novo. They have examined this question innumerable times from 1946 to 1951 and where will is wanting there can be no ready way for a solution of any problem. It is hoped that Shri Jaya Prakash Narayan's agony will soften the hearts of both Honorable Pandit Jawaharlal Nehru and Hon'ble Jag Jivan Ram and this time at least a formula will be found out to the satisfaction of both Shri Jaya Prakash Narain and the Government. Our new Labour Minister at the centre Hon'ble V. V. Giri may be confidently expected to lend a helping hand for an expeditious solution of this vexed problem.

recognised and acknowledged with thanks. It is hoped that after his self-imposed rest he will rejoin the Executive and continue to help the Union in his own inimitable way. We welcome Mr. V. Viswanatham, our newly elected Honorary Treasurer who is an equally capable and trusted worker and the interests of the Union will not suffer by this change in the personnel of the Executive.

DO OR DIE

A single postman at Satyamangalam post office has to serve all the neighbouring villages on the Nilgiris Hills, in three beats in a month. The postman is obliged to stay in the Hills for 10 days during each beat. He starts on the first day of the month from Satyamangalam. He reaches Pannarai covering 8 miles. He delivers the postal articles and spends the night there. On the subsequent day he starts at 9 a.m. and finishes his delivery work in three villages, viz., Mavanatham, Onethittu, and Kalithimbam and stays in Thimbam on the 2nd night. The total distance he has to cover on the 2nd day is 15 miles. On the 3rd day he proceeds to Hasanur for his stay after delivering articles intended for Arepaliam, Ongalavadi, Pinnukannahalli and Karepaliam. The distance from Thimbam to Hasanur is 10 miles. On the 4th day he attends to Mavallam, Devanatham, Isathy, Sikathi, covering 10 miles and reaches Kottadai and stays there for the night. On the 5th day he proceeds via Kethasal to Kermozhan situated at a distance of 13 miles from Kottadai. On the 6th day he delivers articles in the villages of Puttahlipuram, Thalaidhiri, Vazhi, Kothimadam, Sizil, Kadupasavanmazham, Badarapaliam, Kobunnathothi, covering nearly 12 miles and spends the night in Kadalti. On the 7th day he goes to Arigiriyam at a distance of 15 miles after delivering the articles at the intermediate villages viz. Kadakanvalli, Ullepaliam. On the 8th day he delivers articles at Makkampaliam, Ponnaiathur, Kujjam,

palayam, Zanur, Annatham. The total distance to be covered on this day is 17 miles. The night is spent at Kundri. On the 9th day he reaches Mallimadurgam situated at a height of 500 ft. and at a distance of 14 miles. On the 10th day he serves Chinnahdurgam at some distance from Mallidurgam and then reaches Satyamangalam at 3 p.m. to give returns.

The villages are situated at a height of 3,600 ft. from the sea level. The entire route is inhabited by wild animals. The weather is always chill and there are rains in all the twelve months. Yet no woollen uniforms are supplied. On every beat the postman spends on an average a sum of Rs. 12 for his meals etc. So a sum of Rs. 36 is spent for the 3 beats in a month. Government's attention has been invited several times to this appalling condition of the postman serving the villages, but in vain. Even at the Cuddalore Conference in 1944 this was discussed by Sir P. T. Rajan Committee and a report was submitted to the Government. Still only a pittance of Rs. 1-5-0 per mensem is being paid as Out station Allowance.

In spite of repeated representations the Government do not care to give relief to these hard working employees of the Department. The employees are helpless to get their lot improved. These neglected human beings deserve the sympathy of the Ministry for Communications and Air who often proclaim that they are anxious to lift the down-trodden. There is no use in making speeches in Parliament and showing to the World that Indians are a humane race while to the workers like those at Satyamangalam the Government deny clothing to protect them from the chill weather, extra allowances to meet the additional expenses the employees have to incur while on duty outside their station facing the dangers from wild animals and risking their lives. Will the Ministry hear the cries of these helpless workers and redress their grievances without further delay?

Interview with Major C. V. Rajan B. A., Postmaster General Madras, on 30th May, 1952

Minutes of the monthly meeting of Service Unions with the Postmaster-General, Madras.

May 1952

The sixth monthly meeting with the Representatives of the Madras Branch of the All India Postmen and Lower Grade (R. M. S.) Staff Union, was held on the 30th May 1952. The following officers were present.

Director of Telegraphs.

Director of Postal Services I.

Director of Postal Services II.

Asst. Postmaster-General, Staff.

Asst. Postmaster General, Establishment.

Asst. Director, Postal Service II.

Personal Assistant, Engineering I.

Personal Assistant, Traffic.

The Union was represented by:

Shri P. M. Krishnan.

Shri R. Ethirajulu.

Shri V. Lokiah.

The subjects mentioned below were discussed:—

Supply of torches to mail peons attached to M M S for examining bags, etc.

Demand No. 1: Mail peons attached to the Mail Motor Service may be provided with torch lights for the examination of seals on mail bags.

Reply: The representatives were informed that the question of providing light points behind the mail vans is being examined and that this facility would be afforded in respect of the mail vans in the mofusil stations also.

(a) and (b) Leave Reserve Postmen to the sub-offices in the Madras City:

(a) **Demand No. 2:** Postings of leave Reserve postmen at various sub-offices according to the strength of each office are requested. For instance at Tinnevely Post Office there are 20 postmen but there are no leave reserve postmen attached to it. Consequently great delay and difficulty are experienced in getting leave.

(b) Leave Reserve Postmen may be attached to each sub office in the City according to the strength of postmen in the various offices.

Reply: The representatives of the Union were informed that leave reserve staff is sanctioned to the sub-division as a whole and that the requirements of the Staff in all the sub-offices including those of L. S. G. S. Os are met from the sanctioned strength of leave reserve staff for the sub-division. They were also told that instructions would be issued to the Superintendent of Post Offices, Tinnevely, to see that the convenience of Postmen in Tinnevely Ind. L. S. G. S. O in the matter of grant of leave and provision of substitutes is given due consideration along with the claims of other offices.

Sanction of an additional sweeper for Madras Sorting Office:

Demand No. 3: There is only one sweeper attached to Madras Sorting Office which is located in a very spacious building. The work is too heavy for one sweeper and hence sanction of an additional sweeper is requested to give relief to the present worker.

Reply: The representatives were informed that an additional sweeper would be sanctioned to the Madras Sorting Office if justified.

Construction of a temporary shed or some cover with zinc sheets in sorting office:

Demand 4: In the Sorting Office loading and unloading of mail vans are done in the open in the hot sun and in the rains. The Department was requested to put up a temporary shed or some cover with zinc sheets to give protection to the staff from the sun and rain. But this is not yet attended to. The Postmaster General is requested to inspect the office and get the needful done early.

Reply: The representatives were

informed that the question had already been taken up.

Arrears due to watchmen and cleaners in the Sorting Office:

Demand No. 5: In the Sorting Office the arrears of watchmen and cleaners are not yet drawn and paid.

Reply: The representatives were informed that the arrears were not drawn owing to the objection raised by the Audit and that expeditious action was being taken to settle the case early.

Payment of salary to Postmen and class iv servants:

Demand No. 6: The pay due to officiating postmen and class iv servants is not drawn and paid in the city Superintendent's Division, promptly and the staff are made to starve and work for weeks together. This is unfair and unjust. The Postmaster-General is requested to make arrangements to see that the pay is drawn and paid before the 5th of the succeeding month.

Reply: The representatives were informed that there had been some delay in the issue of leave orders and that necessary action would be taken to avoid similar delays in future.

Increment due to postmen and class iv servants are not drawn and paid on the due dates:

Demand No. 7: Increments due to postmen and class iv servants are not drawn and paid on the due dates. For instance the increment due to Mr. N. A. Munuswami Naidu, Sorting Postman, Mount Road, was not paid on the due date.

Reply: The representatives pointed out that the delay in the drawal of increments was experienced not only in the case of officiating men but also in the case of permanent officials and cited the cases of one or two officials to whom the increments were not paid on the due dates. They were informed that this matter would be taken up with the Presidency Postmaster and action taken to see that such delays are avoided in future.

Medical examination of certain class iv officials in Madras G. P. O. and in T.S.Os:

Demand No. 8: Some of the class iv officials in Madras G. P. O. and T. S. O. discharged on account of medical unfitness have not yet been allowed to appear before the D. M. O. a second time as agreed to by the Director-General and the Ministry—vide the correspondence ending with your letter No ST RB.200/Review/50 PT d/29/31-3-52. The following officials have not yet been sent for medical re examination.

1. Shri B. Chockalingam, G. P. O.
2. Shri B. Vijayalingam, G. P. O.
3. Shri Muthuswami Triplicane.
4. Shri M. Subramaniam, G. P. O.
5. Shri A. Etty, G. P. O.

In the case of Mr. M. Doraiswamy of sorting division the official was sent up for re-examination and he was declared fit but orders are not yet received reinstating him in service.

Reply: The present position regarding the medical examination of the following five officials was explained to the representatives

Shri M. Subramaniam: It was stated that this official was again examined by the Surgeon, IV District, who declared him to be fit and that action had been taken to reinstate this official.

Shri A. Etty. This official was again found to be medically unfit for service in the Department.

Messrs. B. Chockalingam, B. Vijayalingam and K. Muthuswami:

Shri K. Muthuswami appeared before the Civil Surgeon and the Civil Surgeon opined that no useful purpose would be served by his re-examining the official as the disease from which he was suffering (viz. Valvular Disease Heart) would be a disqualification in any army or Government service. Shri K. Muthuswami applied for an examination by a medical board. The Director, Medical Services, wanted the official to produce a certificate of fitness from any qualified physician before his request could be considered. The candidate has asked for time. In regard to B. Vijayalingam and B. Chockalingam, the representatives submitted that they had not been sent for re-examination. They

were informed that this would be enquired into.

Shri M. Doraiswami: The orders of the Director General relaxing the upper age limit for purposes of re-employment have since been communicated to the S. R. M. Madras Sorting Division, for necessary action.

Supply to the Union of gradation lists of class iv candidates:

Demand No. 9: Supply to the union of gradation lists of class iv candidates.

Reply: The representatives were informed that as per the present orders of the Director-General their request could not be complied with.

Supply to the union of gradation lists of class iv Candidates

Demand No. 10: Supply of combined gradation list of postmen and class iv staff to the union.

Reply: The Union representatives were

informed that instructions have been issued to the Presidency Postmaster and the Superintendent of Post Offices, Madras City, to compile a combined gradation list and supply a copy to the Union.

Complaint from Vizagapatnam Branch that their cases are not disposed by the Superintendent;

Demand No. 11: Complaint from Vizagapatnam Branch that their cases are not disposed by the Superintendent.

Reply: The representatives were requested to give a list of items still pending settlement by the Superintendent of Post Offices, Vizagapatnam, in order that necessary further enquiries could be made and the result intimated to the Union.

(Sd.) Madan Kishore,
Director of Postal Services I,
MADRAS.

Interview with Major C. V. Rajan, B.A., Postmaster General, Madras on 19-6-52,

I met the representatives of the All-India Postmen and Lower Grade Staff Union, Bangalore Branch, on the 19th June 1952, with reference to the attached memorandum.

Item 1. Converting some postmen beats as Cycle beats

The representatives stated that all the postmen should be granted advances for purchase of cycles and also monthly cycle allowance of Rs. 5. They also stated that the present facility of getting lift in mail vans is more often than not utilised due to various reasons.

It was pointed out to them that no assurance could be held out that all the postmen would be granted advances for purchase of cycles. Grant of advances for purchase of cycles depends upon various factors, e.g. availability of funds and priority of applicants, etc. The Postmaster will examine the Union's suggestion of converting certain beats into cycle beats in consultation with the

Senior Superintendent and the latter will submit proposals.

It was impressed on the deputationists that the present sanctioned rate of cycle allowance is only Rs. 3 per mensem and that the question of grant of enhanced allowance of Rs. 5 is an all-India issue.

Item 2. Supply of Stationery articles.

The representatives stated that the supply of stationery articles like pencil, nibs and ink has not been satisfactory during the past three months when the present Postmaster, Mr. Subbiah, was on leave. They have no complaints during the period prior to his proceeding on leave. The Senior Superintendent will examine this.

Item 3. Increased rate of cooly for conveyance of heavy parcels.

The representatives stated that they were being paid cooly charges at the rate of 2 annas for 1000 tolas weight of parcels taken out for delivery and that

this rate is low and also that they find it difficult to secure coolies for this low amount. The Postmaster, Bangalore, will please consult the postmen and the Secretary regarding the nature and extent of increase in the rate required by them and inform the Senior Superintendent. Action indicated in item 2 of the Notes of discussion at the last meeting held in November 1951 should be taken and result intimated.

Item 4. Supply of stools for sorting postmen.

The representatives stated that the sorting postmen are not provided with stools to take rest in between the 1st and 2nd delivery. The Postmaster, Bangalore, said that stools are in adequate supply at his office and the same will be supplied to them.

Item 5. Changing the hour of third delivery from 5.45 to 5 p.m.

The representatives stated that the third delivery issues only after 6 p.m. due to late receipt of mails from the Aerodrome and requested that arrangements may be made for fixing the hour of third delivery at 5 or 5.15 p.m. The representatives also suggested that the Bangalore R.M.S. Air. may be asked to work in Bangalore H.O. premises in the evenings as is done in the mornings.

It was pointed out that as the three day air services arrive Bangalore in the afternoons at different timings, the Deccan Airways arriving at 2.35 p.m., the Airways India at 2.50 p.m., and the Air India at 3.35 p.m., the bags received at 2.35 p.m. from Deccan Airways cannot be kept unopened till the receipt of mails from Air India, which would mean waste of man-power. Nor can their suggestion that the bags received in connection with each of the air services should be brought to Bangalore H.O. by arranging three different trips, be agreed to as it would prove uneconomical.

The Senior Superintendent said that arrangements are afoot for expediting the departure of the air mail from the Air Port by making the Bangalore

R.M.S. Air dispose of only unregistered, registered bags being sent unopened to Bangalore City R.M.S.D. for disposal. The proposal had to be kept in the abeyance due to the reduction in the frequency of the air services during the period 19th May 1952 to 18th June 1952. Orders to the effect have already been issued by the Circle office, vide memo. No. ML/AM 123/II, dated the 19th June 1952. With the proposed arrangements the hour of delivery at Bangalore H.O. and town sub offices will be accelerated.

Regarding habitual late issue of third delivery, I should like the Postmaster to keep in closest contact over phone with the Head Sorter, Bangalore R.M.S. Air regarding any possible late arrival of mails as a daily routine and devise ways and means of cutting out delays caused otherwise than by the late arrival of the planes.

Item 6. Changing the attendance of second batch of postmen from 8 to 8.30 a.m.

The representatives stated that the hour of attendance of the second batch of postmen has been fixed at 8.30 a.m. and that they used to attend the office at 8 a.m. during the months of December and January due to on-rush of X mas mails as a gesture of co-operation in getting the mails issued early. They further represented that they have since been asked to attend the office at 8 a.m. as a regular measure and requested that they be allowed to come at 8.30 a.m. The second batch postmen are on their duty between 8 a.m. and 5 p.m. i.e. for nearly 9 hours.

The Postmaster said that the attendance of the second batch at 8.0 a.m. is needed to assist the first batch in the issuing out the first delivery at 8.30 a.m.

The Postmaster was requested to examine how best the services of postmen recently sanctioned could be utilised in this direction and to devise measures to see that the first delivery is issued at 8.30 a.m. The request of the deputationists to attend at 8.30 a.m. was agreed to.

Item 7. Payment of departmental contribution to the Recreation Club for postmen club.

The representatives stated that they have not been granted donation for their Recreation Club for 1951-52 and that they apprehend that this is due to their club not having been recognised by the Department. They also cited certain orders issued in 1949 regarding the amalgamation of their Club with the Clerks' Club to entitle them to the grant of donation.

It was pointed out to them that in fact a sum of Rs. 25 was sanctioned for their

Club for 1951-52. But due to the late receipt of their audited accounts at the Senior Superintendent's Office and also on account of the late review of the accounts by the latter, the amount could not be paid to them before 31-3-1952. The representatives were advised to submit their audited accounts well before the end of the financial year in future to the Senior Superintendent when the question of grant of donation for the current year would be considered.

Camp Bangalore. } C. V. RAJAN
19th June 1952. } Postmaster-General.

Interview with Major C. V. Rajan, B.A., Postmaster-General, Madras, on 19-6-52.

I met the representatives of the All India Postmen and Lower Grade (R.M.S.) Staff Union, Robertsonpet Branch, on Thursday, the 19th June 1952, with reference to the attached memorandum.

Item 1. House rent and compensatory allowances for K.G.F. Area and Duravaninagar.

(a) The representatives stated that the staff working in Duravaninagar are not being paid house rent and compensatory allowance though officials working in Hindustan Aircraft post office are given this allowance.

I understand that the question has been rejected by the Director-General on the ground that Duravaninagar is neither lying within the Municipal limits of Bangalore nor is it a notified area. I have, however, requested the Senior Superintendent to pursue the case.

(b) The representatives stated that the officials working in K.G.F. area are not also paid house rent and compensatory allowance even though the population of K.G.F. City is over one lakh.

It was pointed out to them that, according to the latest orders, the grant of house rent and compensatory allowance will not depend only on population basis. Further, according to Director-General's ruling, such allowances are not to be extended in future to any Central Government servant including the Defence Department.

Item 2. Restoration of retrenched staff in 1933 in K.G.F. Area

The representatives stated that in 1933 one post of postman each was brought under reduction at Oorgam, Champion Reefs and Robertsonpet post offices and one class IV official each at Champion Reefs and Robertsonpet post offices and that the question of revival of these posts has not been taken up even though there was every justification for it.

They were informed that this will be examined.

Item 3. Augmentation of additional staff.

The representatives stated that the necessity for augmentation of staff persists in other places as well and

requested that the question may be taken up.

They were informed that the Senior Superintendent will go into this also in detail.

Item 4. Overtime allowance for postmen working on holidays (curtailment of)

The representatives stated that the full complement of delivery staff attend the offices even on post office holidays but only a few of them are paid overtime. The particulars of staff working in K. G. F. on ordinary days and those brought on duty on holidays are furnished below and this was explained to them:—

Name of office	Present strength	Staff brought on duty on P. O. holidays
Andersonpet	1	1
Coromandel	1	1
Champion Reefs	2	2
Marikuppam	2	2
Oorgam	3	2
Kolar	4	3
Robertsonpet	3	2

The representatives stated that in actual practice there is no reduction of delivery staff on post office holidays and that such a reduction merely on the ground that accountable articles are not issued for delivery on those days would be a hardship to them as each postman has to cover his entire beat in any case.

They were told that the question will be examined in relation to the conditions obtaining in other offices in the Circle.

Item 5. Washing allowance for class IV officials.

The representatives stated that the officials working in the K. G. F. area have not been paid washing allowance since September 1949. It was pointed out to them that the officials are entitled to the payment of washing allowance at the rate of Re. 1 per mensem per head and that the orders take effect from 15-9-1950. The Postmaster will please

report to the Senior Superintendent immediately as to why washing allowance has not been drawn since September 1950 and paid to them.

Item 6. Supply of furniture for delivery staff.

The Union's point is that the postmen have to sort out letters on the floor as they have not been provided with proper furniture. The Senior Superintendent will examine the matter and arrange to supply furniture wherever needed.

Item 7. Reversion of promoted officials.

The representatives stated that five of their members, who were promoted as clerks, were subsequently demoted on the plea that they failed to succeed in the prescribed test. They also contended that they should not have been subjected to the same tests as are held in respect of outsiders who have better educational qualifications and that they should be confirmed in the clerical cadre after one year's satisfactory service.

It was pointed out to them that this is an all-India question and that the orders confirming officials with one year's service in the clerical cadre are only applicable to those having the requisite service on the 15-9-1945. This target date was later extended upto 1-8-1946. The deputationists contended that as per the agreement entered into by their President with the Director-General there was no such provision. They were informed that orders have in fact been received from the Director General, Posts and Telegraphs, and, if officials who are affected by this, feel that there is no sanction behind this order, it is open to them to petition to the Director-General as individuals or through their Unions.

Mr. S. P. Kumaraswamy, leader of the deputation, pointed out as an instance his own case and stated that he wanted to be given the authority of the Department for rejecting his request so that he may appeal to the Director-General. This was already available with him in

a reply given to him by the Senior Superintendent of Post Offices, Bangalore Division. I agreed, however, to examine the file of the Circle office.

Item 8. Remodelling of quarters provided by the Mining authorities for postmen and class IV officials in K.G.F.

The representatives stated that the quarters provided by the Mining authorities are not suitable and requested that the Department should take up the question of constructing quarters for them. They also suggested that the Mining authorities may be addressed to remodel the quarters on the lines of the new type of buildings put up at Marikuppam.

They were told that the Senior Superintendent will go into the matter.

Item 9. Withdrawal of stamp advances from Postmen and class IV officials.

The representatives stated that the stamp advance given to them may be withdrawn as it hampers expeditious delivery of mails. They further stated that the delivery staff in all urban areas is exempted from carrying postal stationery for sale to the public and the same treatment should be given to them.

They were told that the question will be examined.

Item 10. Change of office building at Robertsonpet and Andersonpet P. Os. and providing quarters to postmen and class IV officials.

The representatives stated that the Robertsonpet post office building is much too cramped and that it is high time that the post office be shifted to a more roomy building, and that the Andersonpet post office is located in a very unhealthy locality.

The Senior Superintendent said that tenders are being called for in respect of Robertsonpet post office building as the period of the lease of the present building is due to expire on the 31-12-1952.

As regards Andersonpet post office building, the Senior Superintendent

has been requested to look into the matter to see what best can be done.

Item 11. Accommodation for Recreation Club at Robertsonpet P. O. building.

The Union's point is that the present Recreation Club at Oorgam is out of reach and that one of the rooms spare at Robertsonpet post office may be made available as the post office is in a central locality and the officials can make use of the club more comfortably. The Senior Superintendent will please look into this.

Item 12. Change of Sub Divisional Head quarters.

The representatives stated that they find it difficult to contact the Inspector in times of emergency for grant of casual leave in view of the fact that his headquarters is in Bangalore and that the headquarters may therefore be changed to Banjarapet.

The only thing that emerged in the discussion of this point was the difficulty about obtaining reliefs where advance information is given for leave and in sending substitutes when a postman or a class IV official goes on leave on urgent grounds. This point will be examined in detail by the Senior Superintendent and remedies to the utmost extent possible provided.

Item 13. Non-receipt of reply from Divisional authorities for the representations made.

The representatives stated that no reply is received to the representations made to the Divisional Officer.

It was pointed out to them as per the orders of the Director-General only one Divisional Branch Union should approach the Divisional Superintendent and that the local Unions should take up such matters with authorities concerned. To a query made by the representatives that they are not aware of such orders, they were advised to refer the matter to their Provincial Union.

Camp: Bangalore;
19th June, 1952. } Postmaster-General.

C. V. RAJAN.

Farwel Party to Sri S. S. Ananthakrishnan, M.A.

(Director of Postal Services I)

The Postmen and L. G. (RMS Staff Union, Madras, arranged a Tea Party at Woodlands, Mylapore, on Saturday the 12th May 1952 in honour of Sri S. S. Ananthakrishnan under orders of transfer to Delhi. Hon'ble Dr. U. Krishna Rao, Minister for Labour, was to have presided over the function. But due to sudden and unexpected demise of his father Sri U. Rama Rao, the function started under the chairmanship of Sri N. Gopala Menon, B.A., B.L., M.L.A., President, The Postmen's Union Provident Fund.

At the request of Sri T. S. Ramanujam, the assembly stood in silence for 2 minutes and on behalf of the Union passed a resolution of condolence at the demise of Sri U. Rama Rao. Ex-President of the Postmen & Lower Grade (R.M.S.) Staff Union.

Sri Ramanujam said that the function was got up by the Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union to express its love, reverence and gratitude which the members of the Union had towards Sri Ananthakrishnan, the chief guest of that evening. Referring to Sri Ananthakrishnan's administrative talents Sri T. S. Ramanujam observed that in all cases brought to his notice Sri Ananthakrishnan had been very considerate and the Union had no room for dissatisfaction in any of the cases dealt by him.

Dealing at length on the problems of Postmen and L.G. (R.M.S.) Staff he remarked that they had been complaining that the number of postmen in the Madras City was exactly the number in 1920 even though the City of Madras had immensely grown in length, breadth and even in height. A couple of years back some postmen in Triplicane died due to overstrain. With Herculean efforts of their beloved Postmaster-General Major C. V. Rajan and Sri Ananthakrishnan, the number

of postmen and L. G. Staff in the city had been considerably augmented and further augmentation had been announced. He expressed his gratitude and that of the Union to the Postmaster-General and Sri Ananthakrishnan.

Adverting to supply of turbans in stead of forage caps, he cited the death of a messenger in the Madras C.T.O. His death was reported to have been due to sun stroke. Sri T. S. Ramanujam declared that the messenger would not have fallen a prey to sun stroke if there was turban on his head. The turban also helped the postmen to carry loads of parcels on their heads.

He hoped that the Postmaster General and Sri Ananthakrishnan who was proceeding to Delhi to take charge of Establishment would advise the Director-General on the subject and urge him to replace forage caps with turbans. About runners he said that they were serving the Department all the 24 hours in a day with heavy responsibility more than that of a Governor of a Province on a grand salary of Rs. 30-4-35. The Department itself had agreed that the responsibilities of runners were great that they could not be granted weekly offs. The insured and other valuable articles entrusted to the sole responsibility and honesty of a runner were secured in an iron chest in the Post Offices under the Government custody of Postmasters and Head Clerks. He however pleaded that some formula should be evolved to grant them the weekly off. Sri Ramanujam added that they had such complaints in large numbers and they must be set right somehow or other by the Department as guaranteed by the Constitution. He criticized severely the niggardly 1/2 a rupee increment the Department was granting to the officials annually. The Department should not have resorted to withdrawing the

concession promised by the Government in the matter of promotion by prescribing stiff tests. He regretted to hear that the class iii staff were hampering the progress of the class iv staff who deserved to be encouraged at least for their poor earnings leaving apart other considerations. He appealed to the Postmaster-General and Sri Ananthakrishnan to view the matters with sympathy. He also requested the Government to grant limitless chances for the postmen promoted clerks to appear for the Confirmation Examinations as in the case of Pre-1931 staff and also to provide appointments to sons and dependants of Postal Servants. A postman retired on a pension of Rs 16 and gratuity of 15 months' salary. They were promised a pension of half pay and half dearness allowance. This must be doubled he said. He concluded saying that he never wanted to make this function a business one cataloguing all grievances and wished Sri Ananthakrishnan cheers, long life and glorious career in the future.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary, narrating the circumstances under which Sri Ananthakrishnan refused to accept the invitation in the first instance said that the postmen and L. G. Staff would never forget the sympathy and kindness evinced by the chief guest in deciding cases. Citing some examples of his stern attitude he remarked that Sri Ananthakrishnan who would refuse to entertain individual cases on one day would readily at the next interview give his best consideration to such cases. He observed that in not a single case he had been partial. He also made reference to a Messenger's death due to sun stroke and expressed his fervent desire that Sri Ananthakrishnan would do everything possible in the matter while in Delhi. Even though their Provincial Authorities were agreeable to the principles underlying their demands, they did not receive due consideration at the Directorate. He wished that the Postmaster-General would very soon be promoted as

Secretary to the Communications Ministry and personally apprise the Minister of the hardships and grievances of the postmen and L.G. Staff. He also wished that Sri Ananthakrishnan would become D.G. Due to limited powers their Provincial Authorities could not do much. Major Rajan followed the footsteps of Hon'ble Mr. Kidwai who, when in charge of Communication Ministry personally used to inspect Post Offices in disguise to see the work at close quarters and set things right. He compared the Postmaster-General as Rama, Sri Ananthakrishnan as Lakshmana, and Sri Madan Kishore as Bharathan—the three Herces in Ramayana. He felt sorry that by the departure of Sri Ananthakrishnan, they were missing a good Officer. However he expected the new Director of Postal Services would prove to be equally good.

Major C. V. Rajan, B.A., Postmaster-General paying tributes to Rajaji, who after assuming the leadership of Madras, despite his old age, had created a portfolio of Postal Department in the Provincial Government, said that much help would be forthcoming from the Provincial Government on account of this, and that was why he advised Mr. Krishnan to invite Hon'ble Krishna Rao for that day's function, but unfortunately God willed otherwise, and they should abide another chance to have him in their midst. He was glad that he was mingling with the distinguished visitors like Sri Gopala Menon. He said that there was every talented man amongst postmen and class iv servants and cited Sri K. T. Mohamed who won a world prize for his story writing. Though discussion between the representatives of Union and those of the official side was heated at times, there existed no ill-feeling, he observed. The Union had a right to demand and the Department also had the desire to concede their demands as far as possible, he said. The function and the invitation to all Officers of the Department and their presence, all indicated the existence of a feeling of fraternity

amongst them. He paid glowing tributes to the working of the union under the leadership of Sri P. M. Krishnan and R. Ethirajulu Naidu and laid stress on the need of the Union. Expressing concern and sorrow over the strike organised by Postal Workers in Lucknow due to suspension of a postman, he remarked that it could have been settled peacefully by negotiation. Regarding the chief guest Sri Ananthakrishnan must have gone to Delhi 3 years ago but on the request of the Postmaster-General he continued at Madras to assist him. His services to the Department as well as to the Union were very invaluable. His leaving for Delhi, he added, was a personal loss to him. He also appreciated the services of Sri A. Swaminathan, Sri M. R. Maganathan, President, Srivaikuntam Branch, thanking the organisers for the opportunity given to him to join with them in bidding farewell to Sri Ananthakrishnan hoped that Sri Ananthakrishnan would attend to what he had left undone here, due to limited powers. Endorsing the sentiments expressed by Sri P. M. Krishnan, he deplored the Government Orders prescribing qualification for promotion and asked when there was no specific qualification for a Minister why the Government insisted on a qualification for a class IV servant and postman, etc. He appealed to the Leaders of this Province who were elected to Parliament and those who hold Ministerial Offices in Delhi would look into their grievances and redress them.

Sri Chunnillal, Presidency Postmaster, gave an assurance that he would look into the welfare of all categories of staff and would also approach the Postmaster-General and the Director of Postal Services for sanction of additional staff if found justified.

Expressing his deep sorrow at the demise of Sri Rama Rao, Sri N. Gopala Menon, said that the Prime Minister of India had sympathy and love for the Postal Staff and the Officers of the Department under his leadership were

also sympathetic and considerate. He was sorry that in Sri Ananthakrishnan they were losing a good Officer of reputation and efficiency. He wished him good career and success.

Replying Sri Ananthakrishnan said that he was only an executive and not an architect of the policies which were laid down by his chief the Postmaster-General and therefore he said that all the tributes showered on him that day must go to the Postmaster-General who guided him. He felt glad that the Union had no grievance against him. There existed always during the last 4 year's time a sort of friendly relationship between the Union and the Administration. He thanked the Union for the help he received. Though they accepted the principle in many a case, he regretted the Administration could not do all they wanted to do. He at last assured the Union that his and other officers' sympathy would always be there for them. Sri R. Ethirajulu Naidu, Joint General Secretary, proposing a vote of thanks observed that Sri Ananthakrishnan while in Madras was turning down most of their grievances on the plea of lack of funds though he saw reasonableness of their demands. He hoped that in Delhi Sri Ananthakrishnan would do what all he could do. His stay in Madras was helpful both to the Postmaster-General and the Union. He wished him glorious future.

The function was attended by distinguished visitors and high officers of the Department.

A List of Cities with a Population of 1,00,000 and over in Madras State.

CITY	Person	Males	Females
1. Madras	1,410,056	37,013	677,043
2. Mathurai	361,781	183,950	177,831
3. Tiruchirappalli	218,921	111,848	107,073
4. Salem	202,335	102,449	99,886
5. Coimbatore	187,735	104,615	83,120
6. Vijayawada	161,198	82,381	78,817
7. Kozhikodu	158,724	80,069	78,655
8. Guntur	125,255	63,028	62,227
9. Mangalore	117,088	58,776	58,312
10. Visagapatnam	108,042	54,620	53,422
11. Vellore	106,024	52,970	53,054
12. Rajahmundry	105,276	52,016	53,260
13. Tanjore	100,680	50,044	50,636

RESOLUTIONS

Following are the resolutions passed at the Provincial Conference held at Gobichettipalayam, Erode, on the 7th and 8th June 1952.

RESOLUTION NO. 1: This Conference places on record its profound sorrow at the sad demise of King George VI and prays Almighty that his soul may rest in peace.

RESOLUTION NO. 2: This Conference places on record its deep sorrow at the demise of Mr. V. Balasubramaniam, Ex-General Secretary and one of the founders of the Madras Provincial Union and conveys its condolences to the members of the bereaved family.

RESOLUTION NO. 3: This Conference places on record its deep sorrow at the sudden demise of Mr. Rangaswami Chettiar, Task Work Messenger, C.T.O., Madras, while on duty and conveys its condolences to the members of his bereaved family.

RESOLUTION NO. 4: This Conference requests the Government to take effective action to see that the exposure of outdoor workers to sun and rain is minimised as far as possible and to give them ample protection.

RESOLUTION NO. 5: Resolved to request the Postmaster-General that when applications for direct recruitment to postmen cadre or clerical cadre are called for the Departmental officials with less than 3 years service should also be apprised of it and given opportunity to appear at such tests irrespective of their academic qualifications.

RESOLUTION NO. 6: Resolved to request the Director-General to immediately provide for the promotion of postmen and class IV servants including R.M.S. Staff as clerks irrespective of their age or other restrictions as per demand No. 4 of the 1946 strike which was conceded by the Department.

RESOLUTION NO. 7: There are several class IV officials in the Department who have passed III Form. Instead of giving them promotion as postmen and mail guards applications from

outsiders are called for. This is most unfair. The Postmaster General is requested to give the departmental qualified men irrespective of service preference over the outsiders and rank them seniors in the gradation list.

RESOLUTION NO. 8: This Conference requests the Government to introduce a time test for postmen and class IV servants including R.M.S. Staff and sanction staff for every office according to this time test.

RESOLUTION NO. 9: This Conference requests the authorities to extend leave and medical and other facilities enjoyed by Pre-1931 staff to Post-1931 permanent staff also of all categories.

RESOLUTION NO. 10: Resolved to request the Government to grant medical relief to class IV staff and R.M.S. Staff also and to give them all relief extended to class III servants.

RESOLUTION NO. 11: This Conference resolves to request the Government to augment the leave reserve staff for postmen and class IV servants including R.M.S. staff from 10% and 8% to 20 per cent.

RESOLUTION NO. 12: This Conference requests the Director-General to create posts of Lower Division Clerks in the Postal Department and Sorters in R.M.S. so as to give postmen and class IV officials including R.M.S. competent to perform routine work, an avenue for promotion and improvement.

RESOLUTION NO. 13: Resolved to request the All-India Union to forward this Provincial Union's letter No AI/51 L. Dn. Clerks d/11.12.52 to Director General and the Hon'ble Minister and press for the conversion of the posts detailed therein as Lower Division Posts and filling them up by promotion from postmen and L.G. staff including class IV officials in R.M.S.

RESOLUTION NO. 14: This Conference requests the Director General to issue orders that the U.P.T.W. should not recruit postmen and class IV servants as their members as it creates unnecessary quarrels amongst the staff and administrative difficulty.

RESOLUTION NO. 15: Resolved to request the Government to restore P.T.O. concession to the postmen and class IV staff of P & T. Department and the Lower income group of other departments of the Central Government.

RESOLUTION NO. 16: Resolved to request the Government to supply all postmen and class IV staff of P. & T. and R.M.S. with turbans instead of forage caps as the former gives them protection from sun and rain.

RESOLUTION NO. 17: Resolved to request the Government to supply Kaki Drill uniforms to the staff once a year instead of once in one and a half years and arrange for the supply of these uniforms regularly.

RESOLUTION NO. 18: Resolved to request the Government to supply umbrellas to all outdoor workers running R.M.S. staff and rest house attendants irrespective of the rainfall and temperature.

RESOLUTION NO. 19: Resolved to request the Government to extend to the P. & T staff free educational facilities for their children up to III Form and half fee concession from IV Form to VI Form as recently decided by the Government of Madras for their employees and the employees of Local Boards and Municipalities and aided schools.

RESOLUTION NO. 20: Resolved to request the Ministry for Communications and Air to permit this Union to represent to the Postmaster General the grievances of the individual members as the latter are not so well educated as class III servants to defend themselves against official zoolum and oppression.

RESOLUTION NO. 21: This Conference resolves to request the Department to sanction washing allowance to all the employees of the P. & T. Department including R.M.S. staff wearing uniforms.

RESOLUTION NO. 22: Resolved to request the Director General and the Ministry for Communications and Air to issue orders that in all the recruiting units where 50 per cent vacancies reserved for postmen and class IV servants of the Department are not filled up, such a vacancy may be offered to postmen or class IV staff who have passed the S.S.L.C. or Matriculation Examination even though they are not confirmed in the Department as postmen or class IV servants.

RESOLUTION NO. 23: Resolved to request the Minister for Communications and Air that the Dearness Allowance be merged with the substantive pay in the case of postmen and class IV servants so that the employees of the Lower Income Group may retire on increased pension.

RESOLUTION NO. 24: Resolved to request the Government to allow the class IV servants to subscribe to G.P.F.

RESOLUTION NO. 25: Resolved to request the Government to cancel forthwith the orders of the Director-General prescribing a pass in III Form for appointment as postmen and class IV servants and a pass in S.S.L.C. or Matriculation Examination for promotion to class III service.

RESOLUTION NO. 26: This Conference strongly protests against the orders of the Central Government which lays down that no application for recruitment to the Postal Department should be received by the Divisional Superintendents direct and that the Divisional Superintendents should call for a list of candidates from the Employment Exchange and select required candidates from out of them. It is respectfully pointed out to the Hon'ble Minister in charge of Communications and Air that this procedure is not applicable for recruitment to Railways, Port Trust, Reserve Bank etc. which are also sister Departments of the Government of India and it is requested that the Postmaster-General and Superintendents be empowered to receive the applications direct.

RESOLUTION NO. 27: This Conference strongly protests against the latest orders of the Central Government prescribing a pass in VIII Standard as the minimum educational qualification for a recruit to class IV service in the Postal Department and requests the Hon'ble Minister to cancel the order forthwith and allow candidates with the qualification already prescribed in the Manual, Vol. IV to be recruited as heretofore.

RESOLUTION NO. 28: This Conference regrets to note that the appointment of substitutes in vacancies of less than 2 months' duration, officiating arrangements and promotions can be ordered only with the sanction of the Postmaster-General. This restriction in the powers of the Divisional Authorities stands as a bar against appointment of substitutes for postmen and class IV servants proceeding on leave for less than 2 months' duration, as in the majority of the cases postmen and class IV servants apply for leave for a month or two only and by the time orders are obtained from the Postmaster-General the leave period expires and the authorities are therefore not in a position to grant leave quickly or fill up the resultant vacancies promptly. This Conference therefore requests the Hon'ble Minister and the Director-General to remove this restriction and allow the Divisional Superintendents to appoint substitutes immediately leave is granted irrespective of the period of leave.

RESOLUTION NO. 29: This Conference respectfully submits that the Pay Commission had ignored the reasonable demands of the Postmen and L.G. staff including R.M.S. in regard to pay and requests the Minister for Communications and Air to revise their scales of pay considering their responsibilities.

RESOLUTION NO. 30: Resolved to request the Government to increase the Dearness Allowance in view of the high cost of living.

RESOLUTION NO. 31: This Conference deplors the obstinate attitude of

the Government in withholding the strike period pay and requests that the strike period pay may be paid forthwith.

RESOLUTION NO. 32:—This Conference requests the Government to implement in toto the expert Committee's recommendations.

RESOLUTION NO. 33: Resolved that all the temporary officials working in permanent posts may be confirmed early.

RESOLUTION NO. 34: Resolved that 50 vacancies in the department may be reserved for sons and dependants of Postmen and L.G. Staff including R.M.S.

RESOLUTION NO. 35: Resolved to request that different kinds of tokens indicating the cadres of the P & T officials such as postmen, mail guard, mail peon, packer, etc., be supplied to the staff so that Police atrocities on the staff due to ignorance of the fact that they are P & T Officials may stop.

RESOLUTION NO. 36: This Conference requests that the office bearers of the Union should not be transferred as it adversely affects the working of the Unions.

RESOLUTION NO. 37: Resolved to request that the casual leave of 15 days may be increased to 20.

RESOLUTION NO. 38: This Conference requests that the washing allowance may be increased to Rs. 3.

RESOLUTION NO. 39: Resolved to request that the Departmental Circulars should be regularly supplied to branches and Provincial Unions.

RESOLUTION NO. 40: This Conference requests that payment of cycle advance once in 5 years may be discontinued and allowed to be renewed once in two years as the cycles get damaged and unserviceable due to too much of strain.

RESOLUTION NO. 41: This Conference requests the Postmaster-General that the cloth for uniforms and stitching charges at the prescribed rates be given to the staff instead of stitched uniforms.

RESOLUTION NO. 42: Resolved that powers for confirmation and transfer of postmen and class IV servants be vested with the Superintendents of Post Offices.

RESOLUTION NO. 43: At present only postmen and packers are granted P & T Holidays Allowance whereas the same is denied to other categories of staff in the Department. It is resolved that the allowances be paid to the following classes of workers also:—
R. M. S. Class IV staff.
Class IV Staff of P.M.G.'s Office.
Staff of Mail Motor Service.
Mechanics.
Class IV staff of C.T.O.

RESOLUTION No. 44: This Conference strongly protests against special reference being made in the P.M.G.'s and D.G.'s Circular about postmen and L. G. staff accepting illegal gratification.

RESOLUTION NO. 45: Resolved to request that House Rent Allowance be granted to the entire staff of P & T Department irrespective of the population.

RESOLUTION NO. 46: When the time scale was introduced in 1921 the clerical staff secured certain benefits regarding pay and the postmen were ignored. Subsequently in 1928 the grievances of postmen were taken up and the relief given was in no way comparable to the benefits granted to the clerical staff. Barely one increment was given. Even after Pay Commission the clerical staff got the maximum benefits because the scale of pay of a postman was comparatively low. This Conference requests that the postmen be granted (those in service prior to 1931) consistent with what was given to the clerical and inferior staff.

RESOLUTION NO. 47: Due to direct recruitment to the cadres of mailguards and postmen, some of the postmen and mailguards who have been officiating in the temporary vacancies are facing retrenchment. This conference therefore requests the authorities to confirm the existing incumbents in the cadres and make fresh appointments.

RESOLUTION NO. 48: This conference regrets to point out that in various cases handed over to Police without proper enquiry and without making themselves certain that there was a prima facie case, the Court had honorably discharged the officials involved in the cases. This kind of hasty complaints to the Police by the Inspectors of Post Offices with some motive are on the increase. This Conference views this with concern and requests the Authorities to issue suitable instructions to the I. P. Os. not to hand over the officials to the Police without proper enquiry.

RESOLUTION NO. 49: It is resolved that the officials who acted in the postmen and mailguard's cadre for 1 year and more be confirmed without subjecting any examination.

RESOLUTION NO. 50: This Conference requests that Government quarters be provided to all sorts of Lower grade Staff including postmen as in the case of Railway Employees.

RESOLUTION NO. 51: It is requested that the District of Rayalaseema be declared as Famine Area and Famine allowance to the postmen and class IV staff in these districts be granted in addition to the sanction of water allowance.

RESOLUTION NO. 52: Since many of our resolutions passed at the Provincial Conferences were not favourably considered and the grievances of the members are on the increase, this Conference requests the Government to appoint Whitley Commissions to enquire into their grievances at the Provincial, District and Branch levels.

RESOLUTION NO. 53: This Conference is of opinion that leave reserve postmen should be appointed on the strength of the Delivery Staff of each Post Office and not on the total strength of the Delivery Staff of the division.

RESOLUTION NO. 54: This Conference strongly protests against the refusal of I. P. Os. to appoint substitutes in leave vacancies thus putting the batch postmen and adjacent post

postmen to extra work and requests the Postmaster-General to stop such high-handedness and to see that the leave vacancies are filled up promptly.

RESOLUTION NO. 55: Resolved to request the Postmaster-General and the Director-General that the candidates gradation list now maintained on sub-divisional basis may be prepared on divisional basis and the officials confirmed to seniority in the divisional list.

RESOLUTION NO. 56: This Conference strongly protests against the orders of the D. G. P. T. in his No SPB-285/350 d/21-3 52 appointing a Board for selection of sorting postmen and to withdraw this order forthwith and to promote postmen as sorting postmen strictly according to seniority.

RESOLUTION NO. 57: This conference strongly protests against the orders of the Central Government which lays down that no application for recruitment to the Postal Department should be received by the Divisional Superintendents direct and that.

RESOLUTION NO. 58: Several postmen promoted clerks who have appeared at confirmation examinations and failed four times are now served with orders for reversion. This Conference requests the Hon'ble Minister to view these cases sympathetically and allow them to continue in class iii service granting them permission to appear for the confirmation examination without any limit but on condition that they will not be entitled to any increment till they pass the confirmation examination as in the case of postmen promoted clerks whose cases are covered by demand No 4.

RESOLUTION NO. 59: This conference requests the grant of Casual leave for runners also.

RESOLUTION NO. 60: This Conference requests that the runners may be supplied with rain coats.

RESOLUTION NO. 61: This Conference resolves on behalf of the Nilgiris postmen and Lower Grade Staff to urge on the Government to grant retrospectively the Central Employees Hill and

Compensatory Allowance namely 30% as admissible for Railway Employees. (Moved by Anthony)

RESOLUTION NO. 62: Resolved that the control of Town Offices attached to all the class I Head Offices may be vested in the Head Postmaster assisted by Asst. Superintendents, who shall have the power of inspecting the Town Sub Offices and that the posts of Superintendents may be abolished.

RESOLUTION NO. 63: Resolved to request the Authorities to attach more number of mail peons to L. S. G. offices such as Mannargudi Sirkali, Mayavaram, Vijayapuram, Tiruvarur, Pattukottai, Thiruthurai and Karaikkal.

RESOLUTION NO. 64: There was no increase in the Class iv staff whereas the strength of class iii has increased to 21 in the Ramnad P.O. This conference requests that sufficient number of postmen and L. G. staff be sanctioned to that office.

RESOLUTION NO. 65: Resolved to request that compensatory allowance be paid to those working in the coastal area in Ramnad Division on a par with other Central Government servants.

RESOLUTION NO. 66: Water allowance of Re 1 to Devipalayam P. O. which was cancelled from 1-9-50 may be restored.

RESOLUTION NO. 67: Village postmen when they go on duty to places far off, are not paid outstation allowance. This Conference requests that they also be paid outstation allowance as they stay outside their town for some days.

RESOLUTION NO. 68: Resolved to request that cycles be supplied or in the alternative cycle advance be granted to village postmen, mail carriers, mail peons etc. to ensure quick delivery.

RESOLUTION NO. 69: Postmen in Coimbatore P.O. attend office at 7 a.m. and go on delivery at 10 a.m. and finishes the delivery at 3 p.m. They attend office again at 4 p.m. and perform duties till 6 p.m. Thus they are compelled to perform duties for more than 11 hours. This Conference requests

that provision may be made for the grant of O. T. A. for the extra hours of duty.

RESOLUTION NO. 70: The leave reserve postmen and class iv staff in some post offices are constantly disturbed. This kind of frequent discharge and reappointment are not resorted to in the case of class iii staff. This Conference requests that the leave reserve staff should not be disturbed under any circumstances.

RESOLUTION NO. 71: This Conference requests the Ministry of Communications and Air to designate runners as class iv officials and give them all facilities for promotion.

RESOLUTION NO. 72: Mail peons in the mofussil areas do the duties of packers, L. B. Peons, Runners, attend to exchange of mails etc. This Conference requests that such mail peons may be designated as packers.

RESOLUTION NO. 73: Duties of I. P. Os. can be very well carried on by an overseer postman as the nature of work does not require academic qualification nor much knowledge except experience. This Conference therefore requests the Government to abolish the posts of I.P. Os. and appoint overseer postmen in their places to effect economy to the Exchequer.

RESOLUTION NO. 74: Resolved that powers of appointment of class iv servants be vested with the Divisional Superintendents and the existing practice of I.P.O. making such appointments be discontinued.

RESOLUTION NO. 75: Resolved that the mail peons may be provided with a box and a lock and key at the stations for the safe custody of bags.

RESOLUTION NO. 76: This Conference requests that the mail peons be provided with rest houses at the stations as well as in the Madras Sorting R.M.S. Office for the staff of Madras Sorting R. M. S.

RESOLUTION NO. 77: This Conference requests that the mail peons in the Madras Sorting R. M. S. be designated as mail guards as they perform the duties of mailguards.

RESOLUTION NO. 78: This Conference resolves that the class iv officials in Vellore and Vizagapatnam who continue to be temporary even after 6 years of service in the Department be confirmed immediately as per D. G.'s Circular No. PE-31/14/5/TT 111 d/3-12-51.

RESOLUTION NO. 79: This Conference requests that an additional packer and L.B. Peon be sanctioned to Virudhunagar P.O.

RESOLUTION NO. 80: This Conference requests that an additional mail peon be sanctioned to Vizinagaram as the existing two mail peons run the risk of losing the mail bags while removing them through overbridge from one platform to the other.

RESOLUTION NO. 81: Resolved to reiterate the demand that the weight of mails to be carried by a postman be restricted to 400 tolas and a single mail peon to 1,200 tolas and the weight of mails to be carried by a mail cart be reduced to 5,000 tolas.

RESOLUTION NO. 82: This Conference requests that the runner candidates who were discharged on account of introduction of mail motor service may be provided with alternative appointments.

RESOLUTION NO. 83: This Conference condemns the high handed action and vindictive acts of the I. P. O., Virudhunagar Sub-Division, and requests the Postmaster-General to enquire into the allegations of the Secretary, Rajapalayam Branch and do the needful.

RESOLUTION NO. 84: This Conference requests the sanction of No. 2 postmen for Puttur Town Post Office.

RESOLUTION NO. 85: It is resolved to request that a No. 2 mail peon be sanctioned for Puttur since it is found that it is not possible for one mail peon to attend to both day and night duty.

RESOLUTION NO. 86: This Conference requests that a boy messenger be sanctioned to each one of the offices of Tituttani, Nagari, Kalanagar, Venkatagiri, and Renigunta.

RESOLUTION NO. 87: This Conference requests the authorities to supply stools and delivery tables for postmen

in Venkatagiri Town Office and also to supply new bags.

RESOLUTION NO. 88: This Conference requests that the subdivision headquarters for Robertsonpet be located at Bangarapet and not at Bangalore for the following reasons:—

1. Bangarapet is most centrally situated and within easy reach.

2. Bangalore is a corner of the Sub-division as could be seen from the fact that Anekal is the only office situated on one direction of Bangalore headquarters.

3. Even Kolar which was once the headquarters was not considered suitable and hence Bangarapet was made H. Q.

4. Bangalore Subdivision was very recently formed and Bangarapet was very old one.

RESOLUTION NO. 89: Resolved that in view of the fact that as the present limit of the amount entrusted to a single postman namely Rs. 600 is inadequate and as frequently postmen have to deviate from their beats to visit the Post Office to draw the additional funds, the authorities be requested to raise the limit to Rs. 1,200 at least and until such orders are issued to entrust the full amount to postmen arranging immediate escort where necessary.

RESOLUTION NO. 90: Resolved to request the Government that the overseer postmen attached to the I. P. O. Office may be paid T. A. as they accompany the Inspectors for enquiries and are put to much expenses.

RESOLUTION NO. 91: Resolved to request that every mail guard on duty may be assisted by a class iv servant.

RESOLUTION NO. 92: Resolved that separate vans for mail guards may be attached to trains for the safety of postal articles.

RESOLUTION NO. 93: Resolved that the cases pending against the mail guards for the loss of mail of bags due to non-provision of separate vans, may be withdrawn.

RESOLUTION NO. 94: This Conference requests the Authorities to increase the overtime allowance paid to the R. M. S. L. G. staff from As. 3

to As. 8 as in the case of Class iii servants.

RESOLUTION NO. 95: Formerly the R. M. S. class iv staff who were called upon to perform extra duty were entitled to Rs. 230. Now this sum has been reduced to As. 9. This Conference requests that the old grant may be restored.

RESOLUTION NO. 96: This Conference requests that a mechanic be appointed for cleaning and repairing the trolleys at the Central Station used by the R. M. S. Staff.

RESOLUTION NO. 97: This Conference requests the Postmaster-General that the cases of Madras Sorting R. M. S. staff namely Shri V. G. Jayaraman, V. Palani A. Thiruvengadam, Kothandapani and Sampath pending decision for a long time may be favourably considered early.

RESOLUTION NO. 98: This Conference strongly protests against the R. M. S. M. Dn. Superintendent's action in discharging some of the officials in the R. M. S. office who have put in more than 4 years and providing long arrangements to Scheduled caste candidates on grounds of caste alone and requests the Postmaster-General to intervene in the matter.

RESOLUTION NO. 99: Resolved that in M-16 Section in Madras, subsidiary van peon system may be abolished and replaced by through van peon.

RESOLUTION NO. 100: In R. M. S. Rest Houses the L. G. staff are supplied with cot cots whereas iii staff are supplied with tape cots. This Conference strongly protests the authorities to supply the class iv staff also with the tape cots.

RESOLUTION NO. 101: Contingent staff who were regularised by the Department are not paid increment. This Conference requests that the same may be drawn and paid to them forthwith.

RESOLUTION NO. 102: Van peons who are entitled to offs on their return to their headquarters are called upon to attend Office thus depriving them their legitimate offs and rests and

putting them to much hardship. This Conference views with concern this inhumane treatment and requests the authorities to give suitable instructions to the Superintendents and H R Cs to put a stop to this.

RESOLUTION NO 103: Resolved to request that in the office of the Madras Sorting R. M. S. an electric lift be provided for the convenience of the staff who experience much hardship in lifting the bags through staircase.

RESOLUTION NO. 104: Resolved to request the Authorities that the 3 candidates in the Madras Sorting R M S. Office who were officiating as sorters for more than 3 years and who were reverted recently as class iv servants be restored to their sorters' posts in view of their experience.

RESOLUTION NO. 105: This Conference requests that 3 more S. V. Peons be sanctioned to T-23 Section of Jalapet R. M. S. as the present incumbent is obliged to work day and night without any relief.

RESOLUTION NO. 106: Resolved to request immediate resotation of M-33 Section i.e., Bangalore to Guntakal.

RESOLUTION NO. 107: This Conference demands that the Department be urged to follow the practice of sending all the stock depot bags through goods train.

RESOLUTION NO 108: For Extra Departmental Employees like postmen, Branch Postmasters, Mail Runners etc., working for 5 hours and less the pay shall be fixed on the same scale of pay as that drawn by the incumbents but in proportion to the hours of work performed by each individual and that they shall be entitled to pension also in the same proportion, and also leave facilities etc.

RESOLUTION NO 109: This Conference requests the authorities to grant House Rent to Extra Departmental officials at the rate of Rs. 10.

RESOLUTION NO. 110: Resolved to request the Government that the E. D. men be promoted to postmen and clerical cadre without any examination.

RESOLUTION NO. 111: Resolved that the E. D. D. A. post at Brahman-

terla served by M/s. S. Ramamurthy and I Rumulu may be departmentalised as the officials serve 18 villages covering 15 miles.

RESOLUTION NO. 112: This Conference protests against the opening of E. D. Post Offices and requests the Government to convert the existing E. D. Offices into Departmental ones.

RESOLUTION NO 113: Resolved to request that the Extra Departmental Post Offices be supplied with kerosene, twine match box, time piece, wax and other stationeries.

RESOLUTION NO. 114: This Conference requests the Director-General and the Ministry of Communications and Air to allow Class IV officials of C.T.O. to continue to be members of our Union.

RESOLUTION NO 115: Resolved to request that cycles be supplied to all messengers in Madras.

RESOLUTION NO 116: C. T. O. Messengers working on Sundays and other Postal Holidays in their usual turns are paid at the rate of 0-0-8 per message and those who volunteer their services on those days are paid at the rate of Anna 1. This Conference requests the Government to remove this discrimination and pay uniformly at the rate of Anna 1 per message.

RESOLUTION NO 117: This Conference requests that promotion to Munshi cadre may be made from Messengers according to seniority.

RESOLUTION NO. 118: Resolved to request the Ministry of Communications and Air to revise the scales of pay of Form Suppliers of the Circle Office and bring them on a par with the Lower Division Clerks.

RESOLUTION NO. 119: It is resolved that leave reserve staff be sanctioned to relieve L.G. staff of P M G's Office.

RESOLUTION NO. 120: This Conference requests the early confirmation of contingent staff regularised by the Department.

RESOLUTION NO 121: This Conference request the supply of uniform to Form suppliers, attenders, and dutries in the P.M.G's Office.

(Continued to page 40)

First Anniversary of Venkatagiri Town Branch.

Under the presidency of Shri P. M. Krishnan, General Secretary, Provincial Union, the first Anniversary Meeting of the Venkatagiri Town Branch was held on the 29th June 1952 at 3 p.m. in the Municipal School, Tirupathi.

After prayer, Shri K. V. Ragavendra Rao, Postmaster, Tirupathi inaugurated the Meeting. He said: "I take this opportunity of thanking you for honouring me to inaugurate the 1st Anniversary of the Venkatagiri Town Branch of Postmen and L.G. (R.M.S.) Staff Union. This annual conference was proposed on 15th instant. Owing to unavoidable absence of Mr. R. K. Murthy to inaugurate this, I am to take his place. My sincere advice and prayer is that all of us should meet like this and request the authorities constitutionally and get the grievances redressed. This procedure will help you all to a great extent. Once again I thank you all for the honour done to me."

The President thanked the Branch Secretary and others for having invited him and honoured him by conferring on him the presidentship of the meeting on that evening. He expressed that he would have been more pleased if the meeting was presided over by some respectable citizen of that town who might feel, understand and explain their grievances to the public.

The Union was established with a view to apprising the Government of their needs and at the same time impressing on the members their imperative obligations to the Government. Its aim was for forcing the Government to mete out equal treatment to class III and class IV servants in respect of scales of pay and other concessions in proportion to the responsibilities. He regretted that they had not achieved their aims till now.

At the request of the Union Krishna Prasada Committee was appointed whose report to their misfortune did not see the light of day. Then came the

Adjudicator's Court. The recommendations of that court also were not fully implemented so far as the L.G. staff were concerned. Therefore they struck work reluctantly to express their dissatisfaction to the Government and invite the attention of the general public. At the negotiations for withdrawal of strike the Government agreed to some major demands of the Union and thereupon the strike was called off. Even those moderate concessions granted then were being curtailed little by little. Afterwards the Central Pay Commission was appointed. That commission also did not do them justice as it miserably failed to redress the grievances of the postmen and L.G. staff and E.D. staff.

A runner or a mail peon for instance worked from morning till night without any rest all the 24 hours caring more for the comforts and convenience of the public. But in return he was paid a grand scale of Rs. 30 1/2-35. This scale of pay was fixed for 8 hours work. For 24 hours work a day he must be entitled to Rs. 240 per mensem as per the Governmental calculations. But the Union was demanding only a sum of Rs. 100 as basic pay for a runner or mail peon in view of his heavy responsibility. He is entrusted with bags of insured articles worth thousands of rupees. The case of village postman is also very hard. A village postman proceeding on his beat stayed away from his house for nearly 10 days. He returns home on the 11th day and after a day's halt he must again proceed on his duty. So in a month he took only three day's meals in his home and for the remaining days he must find his meals outside for which he had to pay from his pocket. For this the Government pays Rs. 15-0 as outstation allowance. He has to pass through woods risking his life. He may at any moment be attacked by wild animals. All these were pointed out by the Union to the Pay Commission but

the Pay Commission brushed them aside and did them no justice.

An extra Departmental Branch Postmaster was expected to work only for 5 hours a day. He had responsibilities equal to those of a Sub-Postmaster. So the Union demanded that when the pay of a Sub-Postmaster is fixed for 8 hours work, the E.D. Branch Postmaster must be paid proportionately, for 5 hours of work. This demand was a very reasonable one but the Government did not condescend to accept it. So also is the case of mail guard whose duties were more or less similar to those of a Head Sorter. But in the scales of pay between them there was a vast difference. The same was the case of a postman and a clerk, while the former was an outdoor worker, the latter was an indoor worker. It could even be said that the outdoor worker had greater responsibilities than an indoor worker as wrong delivery of postal articles entails punishment and recoupment of loss.

Some days ago their Leader Nehruji expressed his appreciation for the efficient working of the Postal Department. Efficiency depended on the honesty and loyalty of the staff. This depended on its turn on the contented life of the staff. It is therefore incumbent on the Government to revise the scales of Pay at the earliest possible opportunity.

The Pay Commission determined their scales of pay purely on the educational qualifications. They did not take into account the responsibilities and other important factors. More importance was attached to academic qualification. He regretted that it continued even in Nehruji's Government.

The postmen union had better claims for augmentation of staff as in many Post Offices the L.G. staff were doing work for more than 8 hours. Yet they willingly and cheerfully submit to extra hours as they did not like to inconvenience the public in any way.

Some two years ago as per the decision of the Executive Committee a strike notice was proposed to be served on the Government for non-payment of

their pay for the strike period. Hon'ble Mr. Rafi Ahmed Kidwai, the then Minister for Communications and Air, as their President Mr. Jai Prakash Narain that he would consider their demands after some months. On the express assurance given by the Minister Shri Jai Prakash Narain persuaded the Executive Committee not to press the strike notice in view of the Kashmir dispute and the dangerous international situation. The Minister subsequently denied having given any such assurance and their President Shri Jai Prakash Narain was fasting to day to atone for the fault of not taking the Minister's assurance in writing. He felt sorry for the Government's obstinate attitude on this question and hoped that better counsel would prevail and the Government would respect the plighted words of the Minister and grant the strike period pay. This would cost the Government only Rs. 10 lakhs, which was not after all a big sum for the Government. This small sum would not upset the economy of the country.

At the time of relinquishing his office as the Minister for Communications and Air, Shri Rafi Ahmed Kidwai issued a statement that he had a big idea to improve the living conditions of the postmen and L.G. staff but nothing materialized. The Government was under a false notion that payment of strike period pay would set up a bad precedent. But in Madras N.G.O. strike the State Government have paid their employees the pay for the strike period and there is no reason for the postmen being denied this pay. He appealed to the President, Hon'ble Mr. Nehru, Hon'ble Mr. Rafi Ahmed Kidwai, Hon'ble Mr. V. V. Giri, and Hon'ble Mr. Jai Prakash Narain to pay the strike period pay the strike being a legal one.

The Leaders of the Postmen Union were guiding them in the right path and they had no distrust in their leaders. He appealed to the members to stand united so that they could force the Government by peaceful means to redress their grievances.

Regarding creation of Andhra Provincial Postmen and L.G. staff Union, he expressed his opinion that the Provincial Union for Andhra Desa would automatically be created when the Andhra Postal Circle came into being. He appealed to the members not to press for it for the present as it would only weaken the Union.

The Provincial and the All-India Union were doing their best for their members. If co-operation from the members was there, he said, that they could effectively tackle all their problems with firmness. He deprecated the tendency on the part of some members who always made a complaint that the Provincial Union was making mention only about runners and mail guards and had omitted branch Postmasters from their agitation. This is far from true. He assured them that the Provincial Union worked for all the low paid employees of the P & T Department and it was doing everything humanly possible. He appealed to the members not to mix up personal motives in Union affairs and to stand united and get their grievances redressed by constitutional means.

The Postmaster-General, Directors of Postal Services, and other Officers of the Department were kind and considerate towards the low paid staff. They were helping the union as far as possible. But they had their own limitations and the Union had to note that also.

At last he made an appeal for making special donations to the Provincial Union and the All India Union as there was paucity of funds and they could not function without adequate funds.

Several others spoke condemning the arbitrary acts of the I.P.O. who disturbed the tranquility and peace of mind of the workers by effecting constant transfers and appealed to Postmaster-General to enquire into the charges against the I.P.O. and decide the matter in the light of evidence they were prepared to adduce. They also attributed Sardar R. K. Murthy's absence

(Sardar R. K. Murthy was to have inaugurated the meeting) to I.P.O.'s atrocities.

Annual report was then unanimously adopted and several resolutions were passed.

Concluding the President gave an assurance that the Provincial Union would contact the Postmaster General in the matter of high-handedness of I.P.O. and would urge on him to intervene immediately and do the needful and therefore appealed to them not to move the "Condemnation Resolution" under the presidency of the Postmaster which would be misconstrued by the Department.

After tea and photo the meeting terminated at 8-30 p.m.

Shri V. Muthukrishnaiah, Hon-Secretary of the Venkatagiri Branch, proposed vote of thanks

R.M.S. T. Dn. Branch Erode.

A general body meeting of the above Union was held on Wednesday the 2nd instant at about 7 a.m. at the Union Room under the presidency of Sri I.D.I. Draviam. Some of the office-bearers left the Union and at to-day's General Body meeting office-bearers were selected newly in place of those who have left the Union.

Some of the members also left the Union. But the Union is functioning with the support of the majority members. Sri. Arumuga Mudaliar & Sri Ramaswamy Mudaliar have left the Union and as such they have no manner of right to do anything in connection with the Union. The names of the present office bearers are given below

President I. D. I. Draviam; Vice-President, Sri C. Kuppuswamy; Secretary, Sri K. Ponqiah Gounder; Asst. Secretary, Sri S. Natchimuthu; Treasurer, Sri Kolandan No. 1; Auditor, Sri V. Vedamanickam. Executive Committee Members: Sri Kolandan No. 2, Sri M. Kanbers; Sri J. Kandaswamy, Sri Chinnappan, Sri N. Kuppusawmy.

The 31st Provincial Conference of the All India Postmen and Lower Grade (R.M.S.) Staff Union, Madras.

Held at Gobichettipalayam. (Coimbatore District)

WELCOME ADDRESS

BY

Sri T. Srinivasa Mudaliar, B.A., B.L., President, Erode Branch.

Gentlemen and Delegates.

I am thankful for the privilege given to me to offer you all our warm welcome in a warm atmosphere. We are particularly grateful for the popular Post Master General for having graced this Conference with his presence. This is an indication of his sympathy towards his subordinates of the lowest rung in the official ladder.

The members of the Union consider as their sheet anchor "Freedom from want" the great international principle proclaimed by the President of the American Republic. The Postal Department fetches a huge surplus every year and it behoves the Government to satisfy the reasonable needs of its poor employees.

Whether in the blazing sun, beating rain or blowing storm, Postmen carry out their arduous duties day in and day out, most ungrudgingly and most creditably. It is, therefore, highly desirable that the Department should take a paternal and sympathetic interest in the welfare of these men. The members of the Union have often withstood temptations to break their traditional discipline and stood loyally by their Department.

It seems an irony of fate that poorer the man the more prolific is his family. And so it happens that most Postmen and men of the L.G. Staff suffer from surfeit of children, especially in these days of high prices of articles of consumption and heavy expenses involved in educating children. It is, therefore, their earnest prayer that the Govern-

ment of India should come to their rescue by ordering free education for their young ones at least upto the III Form, with half fee concession upto the VI, even as the Madras Government conceded to the provincial N.G.O's. and pedagogues.

As a result of the last world war prices of building materials have shot up so high that house construction in urban areas is at a stand still with the result that rack renting is the order of the day, and members of the lower middle class suffer much. The present rent concession to Postmen serving in cities with a population of a lak or more seems to be too arbitrary and unreasonably restricted. Such a concession ought to be based on scarcity of houses and high rent prevailing in large towns irrespective of the population figure reaching a hundred thousand or more. Erode town, for example, has been raised to the status of a city recently owing to its importance in trade and industry and property tax collected by the Municipality, though the population is only 60,000. The members of the Union find it difficult to meet the demand for high rent. I had the privilege of discussing with the Director General last year, this question and the principle that ought to guide the Government. He agreed with my contention but said that the matter had to be decided by the Government of India to whom he promised to refer. It is hoped that a favourable decision will be made early.

The Erode Union is thankful to the Director General for the supply of umbrellas to its Postmen, evidently in answer to the representation made to him on the same occasion.

We have now the proud privilege of being the citizens of free India administered by our own leaders who are striving hard to do the greatest number, unhampered by blind bigotry and unfettered by caste or creed. We have, therefore, to ask, and it shall be given, provided our demands are reasonable.

While thanking the Department for all the benefits hitherto bestowed on the members of the Union, we hope that their additional needs will also be attended to.

Such needs will be formulated in resolutions which will be placed before you for deliberation and decision and thereupon forwarded to the authorities

for sympathetic and favourable consideration.

We are lucky in having Sri T. S. Ramanujam, M.A., L.L.B. (London) a veteran fighter for the cause of the Provincial Union, to preside over this conference and to regulate its deliberations. Our thanks go to him in abundance.

I hope the distinguished visitors and the Postal delegates will excuse the local Union for its limited capacity to their amenities.

It is my sincere wish that this conference will serve as a lever to lift up the lowly and the poor to a higher level of prosperity and contentment.

JAI HIND!

I remain,

Yours in Service,

T. SRINIVASA MUDALIAR,
Chairman,
Reception Committee.

Erode, }
6-6-1952. }

Inaugural Address by Major C. V. Rajan, B.A.,

(Postmaster General)

Major C. V. Rajan, B.A., Postmaster-General, Madras, declaring open the Conference felt rather afraid to speak in Tamil in response to his inner emotion, in the presence of eloquent speakers assembled there and therefore requested the House to ignore the grammatical errors that might occur in his address, and take the essence of it. Referring to flag hoisting he observed that it had special significance. They were the privileged people to witness India attaining its freedom which many of their ancestors did not survive to see. He stated that he had come to the Conference with the same zeal with which the invitation for the Conference was extended to him. He added that the postal employees could feel proud for they were doing national service. He referred to the interest evinced by Sri Rafi Ahmed Kidwai in the welfare of the Postal Workers and added that he was

also following his footsteps and hoped that he would continue to be of some use to them. He appealed to the members to carry on their duties with self control and patience. Though the Department might have disagreed with the Union on many an issue, he could say with certainty that both the Union and the Executive had in their heart the best interests of the workers and on many an occasion the Union as a matter of fact had been helpful to the Administration. He was not afraid of the Union but on the other hand he offered his blessings for the speedy growth of the Union on sound lines. Referring to some of the cases where he was obliged to mete out some punishments to the offenders, he said that it was done only to maintain discipline in their ranks. He said the high and the low in the Department should work together as members of one family with the utmost

PRESIDENTIAL ADDRESS

PRESIDENTIAL ADDRESS

BY

T. S. Ramanujam, M.A., LL.B. (London)

DELIVERED BEFORE

The 31st Provincial Conference of the All India Postmen and Lower Grade (R.M.S.) Staff Union, held on 7th and 8th June 1952 at Gobichettipalayam

Comrades,

I thank you at the very outset for inviting me to preside over this Conference. It is a happy augury that Major C. V. Rajan, B.A., our Postmaster General, is inaugurating this Conference. He is not only an excellent Officer but a kind hearted-Gentleman. After his assumption of office as P.M.G., Madras Circle, the Department has made rapid progress in the service of the public as well as in the administration of social justice to its employees. More than ever before the P.M.G. is in active touch with the day-to-day hardships of the members of our

discipline. Labour leaders like Mr. Jagjivan Ram and Mr V. V. Giri were holding Ministerial appointment and they would see that the interests of the workers were well protected, he said.

He pointed out that strike was not a weapon to be resorted to whenever they liked and that all of them must work in the interests of the Union without causing any inconvenience to the public. Speaking about their demands he said some of them were of an All India character and assured the members that he was waging a regular fight with the Director-General for their cause. Regarding increase in scales of pay he said that while these in other services were demanding Central Scales of Pay, they were demanding higher than that. As for the amenities he said that everything possible would be done by him

Union. The formal monthly meetings between the Department and the Union at Madras prevent the accumulation of grievances to the intolerable magnitudes that characterized the past and if this spirit of enlightened sympathy displayed by the Head of the Circle is shared by the other Officers down below, much progress can be scored without any disturbance of peace. I take this great occasion to give public expression to the appreciation which our union has for the noble example which the P.M.G. has set up, in the handling of labour problems from a human and humanitarian point of

and he would see that all the reasonable grievances were redressed. He also made reference to the speeches of Sri Jai Prakash Narain, who asked for the appointment of a Wage Board to determine the scales of pay of Government Services. Shrimathi Suchetha Kriplani, who advised the workers to have faith in their leaders for the redressal of their grievances, and that of Sri Kothanda Rao, who appealed to the workers to strengthen the Union to have collective bargaining with the Government and the Government was in dilemma now as to what should be done to the workers to mitigate their sufferings. He also paid glowing tributes to the working of the Provincial Union under the leadership of P. M. Krishnan and Sri R. Ethirajulu Naidu, who continued to trouble him every now and then.

view rather from a technical and purely administrative point of view. Already the P.M.G.'s wise policy is yielding definite results as regards efficiency which can come only out of a satisfied and contented staff.

It is also a matter of especial gratification that the Hon'ble Sri Jagjivan Ram has become the Communications Minister of the Government of India. I have had several occasions to meet him and study him at close quarters during his career as India's Labour Minister, and I can honestly say that in the championship of the cause of the struggling masses he is second to none in the current history of our Country. He is responsive to public opinion as was evidenced by his postponement of the legislation of the two Black Bills—the labour Relations Bill and the Trade Union Bill of 1950, which, I trust, will never see the light of the day. He is also responsible for the enactment of such beneficent and ameliorative labour legislation like the Employees' Insurance Act. And I confidently look forward to an era of progress under his able and magnanimous guidance, enabling the employees of the P and T Department to enjoy full rights of Free Trade Unionism, a decent standard of living and humane conditions of service, even as envisaged in Part IV of the Indian Constitution under the caption "The Directive Principles of State Policy." Moreover he can be expected to extend to Government Servants all those rights and privileges enjoyed by other workers for purposes of collective organisation and bargaining; for what he has already done as a Labour Minister cannot be undone by him as a Communications Minister. He is a man accustomed to assert himself for a principle or a good cause, and I send him from this platform our Union's good will and good wishes. May he live long with cheer and glory and be amply rewarded as a benefactor of humanity!

You all know that the Central Pay Commission was constituted in 1946,

as a direct result of the last All India Postal Strike in which the members of our Union took a dignified and leading part. But there were certain points in the Strike Notice that were not referred to the Pay Commission for consideration, but were the subject matters of a Settlement between the Department and the Union. An important item of that Settlement says that 50 per cent of the clerical posts shall be filled in by promotion of employees in the Postman or other equivalent Cadres. The blackest chapter in the history of the P and T Dept. is that that item of a Gentleman's Agreement has been, from the very outset more honoured in the breach than in the observance. Under some pretext or other the 50% quota is never reached, and each year the Department introduces ingenious and new obstacles to prevent the reaching of that quota. By this obstinate and unjust and unbecoming attitude of resistance the Department expects the union to get demoralized in its original stand. All kinds of ideas have been suggested to us in order to force out an unwilling consent from the union to give up the 50% quota and accept perhaps a much smaller percentage—say 25 to 30%. We are told that if a Postman were to pass the S.S.L. C examination he would automatically be promoted to a clerk's post after a definite period of service—say two years. Otherwise the Promotion Test will not be a simple departmental test but a stiff one requiring quite a deal of knowledge of the English language—how much Tamil or Hindi a postman in England is required to learn before he is promoted to a clerk's post! As regards confirmation in the clerk's post after promotion, it is the same sad story. The position shifts from year to year and no worker knows where he stands at any point of time in his life. At first some were told that they could appear as many times as needed to pass the confirmation test—only no increment would be given to them till they had passed that test—a privilege given

to employees promoted before a certain date in the past. Those promoted afterwards were told that their increments would be given even before confirmation, but they would be given only four chances to pass the confirmation test. The confirmation tests were no longer simple departmental tests to find out how much an experienced employee knew by way of useful information but they are obviously intended to test his ignorance of much useless information imbedded in the ante-deluvian and voluminous books of departmental regulations drafted in cumbrous round-about and English verbiage through whose mazes a graduate of an Indian University may not be confident of a safe passage. These volumes can be summarized in a sizable booklet and published in the local languages of each state. But none at the helm of affairs seems to have either the fervour or the imagination to conceive of a necessity for doing so; and that work will never be turned out until a Postman is promoted to the rank of the Director General of the P & T Dept., or becomes the Communications Minister—the latter, of course, being the easier rank to achieve in these democratic times of adult franchise!

The aforesaid confirmation tests were not regularly held; and the result is that several postmen who have acted as clerks for several years, without any blemish, unless those blemishes are the ones that are artificially concocted by jealous rivals and vested interests—are now threatened with a reversion to their original postmen cadre, because they have not succeeded in any of the four confirmation tests. Whatever may happen in the future, it is but elementary justice not to disturb the existing conditions of these postmen-promoted clerks; and I trust that this Conference will give an unmistakable lead in regard to both confirmation tests and 50% quota for promotion of postmen and their equivalent employees in the telegraph and other sections to clerical cadres.

The officials of the Dept. were carrying on a regular propaganda against the aforesaid promotion concessions given to postmen on the plausible ground that the legislature would not tolerate a lowering down of efficiency in the public services of the land; and probably many members of the old legislature constituted under a limited franchise were quite undemocratic in their attitude and fell in consequence an easy victim to the aforesaid departmental propaganda. But the present legislature, constituted under adult franchise, may be expected to take a proper view of the case. There are many clerical posts in the P & T Dept. which do not require much knowledge of writing or correspondence in the English language. They require no more than a capacity to make simple entries, if at all, in writing. It is only to such posts that the postmen had been promoted in the past, without any room for complaint on the score of efficiency; and it is only such posts to which we demand the promotion of postmen in the future. The bogey of efficiency has been raised only recently to throw dust into the eyes of the public and win cheaply their sympathy and support for the departmental programme to keep down the Postmen and the IV class officials and to violate the Solemn Agreement of 1946, under the slogan of "efficiency".

There is again the vexed question of Pay for the period of strike in 1946. You all know that the Department has in a measure assured the union to consider this demand sympathetically at the earliest possible moment; by such a device we have been kept on, hoping and praying, ever since 1946. The Postal Strike of 1946 was a thoroughly legal and just strike. It was conducted all over India on the principles of Truth and Non-violence as expounded by the father of the Nation, Mahatma Gandhi who openly blessed the strike for success. That strike made quite an appreciable contribution to the movement for driving the foreign ruler out and making India free and self-governing.

A few strikes of Government employees, happening after 1946 had been so settled that the strikers did not lose their pay for the period of strike. In these circumstances, there is absolutely no justification for the attitude of the Government towards the Postal Workers' demand for the Strike Period pay, and I trust that our All India Union will give top priority to this subject in its programme for this year, and be prepared "to do or die" for a cause which is accepted by all to be reasonable and just.

The Pay Commission Report gives a set of Concessions which, taken together, represent just a minimum wage standard, higher than which is the fair wages standard (which is practised, not merely preached, in regard to all employees who are lucky enough to get their case heard, by an Industrial Tribunal constituted under the Industrial Disputes Act 1947—at least from 1950 onwards after the publication of the Fair Wages Committee Report by the Government of India, which is in essence a tripartite agreement between employees, workers and Government), higher than which is the living wage standard provided for in Part IV of the Indian Constitution in regard to all workers. The sum-total of the concessions in the Pay Commission Report must be quadrupled at least to reach the Living Wage Standard and doubled at least to reach the Fair Wages Standard. When such is the case, it is most unfair not to implement many of the concessions, under the pretext of inadequate finance, like the P. T. O. Concession, Children's Education allowance, hill allowance etc., or dearness allowance at the rate of five rupees for every twenty points rise in the cost of living index above 160 points. It is most unfair again to give the Higher Officers salaries higher than Rs. 2,000 a month, and dearness allowance to officers whose monthly pay is more than Rs. 1,000, a month, although the Pay Commission Report has definitely

set its foot against such payments. 'No Money' is the excuse for denying justice to the low-paid employees. But it is no bar to making the rich grow richer. I trust that the new democratically constituted legislature of India will not tolerate such injustices and hypocrisies on the part of the Executive. The Pay Commission Report said that a fair proportion between the minimum and maximum salaries of an employee in his service career should be 1:2½ or 3. But what did they give to the IV class officials?—a pay scale of Rs. 30—½—35! A Fair Wage Standard demands a starting salary of Rs. 60 a month—twice that recommended in the Pay Commission Report. The maximum salary should then be 2½ to 3 times the Minimum—i.e., Rs. 150 to 180. Taking a service period as one of 20 years, the scale must be 60—6—180, or at least 60—4½—150 to the lowest unskilled worker in the P & T Department. Moreover, the Central Pay Commission Report refers to Dr. Gadgil's views that the lowest salary of a fourth class official and the highest salary of the top-ranking official of the first-class should not be more disproportionate than 1:25. But it fixes Rs. 30 at the bottom, and Rs. 2,000 at the top, and the proportion between these two salary levels is 30:2000 or 3:200 or 1:66-2/3 and not 1:25. If Rs. 60 a month is a fair wage at the start for a fourth class official then the Director General of the P. & T. Department should get per month no more than Rs. 1,500. Since the fourth class official is now paid only Rs. 30 a month as the start, the Director General's starting salary should be only Rs. 800 a month. Hence it is clear that all the concessions recommended in the Pay Commission Report should at once be implemented in full, and a revision of pay scales should be so made that a fourth class official has the scale 60—6—180 or at least 60—4½—150 and that a first class official does not get at the start as pay more than 25 times what a fourth class official gets at the start as pay

I know that my suggestions will be laughed at by the wiseacres in power and influence with the retort, "where is the money to come from? A Government draws its revenues only by taxes. Are we to tax more and more the poor peasant and the petty merchant so that the postman will have a decent standard of living?" My answer is simply this—the poor peasant and the petty merchant need not be taxed. It is enough if the very rich are taxed. Signor Mussolini imposed a capital levy and raised the standard of living of the poor Italians literally by a hundred fold! What a dictator has done for his people a National Government of the Republic variety under the leadership of India's Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru—a Congressman by occupation and a Socialist by conviction—can do for its people by the device of a capital levy on property, say, on the following basis:—

On property upto Rs. 5 lacs	No tax
" the next " Rs. 5 lacs	20% "
" " " Rs. 15 "	50% "
" " " Rs. 75 "	50% "
" " " Rs. 1 crore	90% "
" " " Rs. 1 crore and more	100% tax

Where there is a will, there is a way!

There are so many little, little grievances which the Department has not been able to rectify for the past so many years, in spite of ceaseless representations by the union—both at the Provincial and All India levels. I have time only to glance at a few of them. They are not little but fairly big from the point of view of convenience or comfort in the day-to-day routine work of an overstrained and underfed employee. A runner has no holiday at all in a whole year; and if he has to be absent, he must bring his own substitute on his own responsibility. His monetary responsibility is very high. Indeed the bag he is confidently entrusted with during running has to be kept in an office in a closed chest locked by two different officers! He draws the grand pay

30-35. His pension, if he does not die before earning it, will be no more than Rs. 16 a month. Of course recently the concession of a gratuity—12 months' pay in a service career of 25 and 30 years, has been granted in addition to the meagre pension. The Mail peon has to go to the station and wait for trains that may come as late as late can be, and then he has to work the whole of the next day, even though he had waited at the station a whole night on duty! Recently fourth class officials have been observed to die in harness out of sun-stroke. The turban was a real protection against rain and sun, and quite a blanket during cold nights and a cushion for heavy parcels to be carried on the head. It gave place to the present cap which serves none of the purposes of the turban and which is a far inferior ornament to the head. One is tired of petitioning the Department for the re-introduction of the Turban. In many places the strength of staff is the one fixed as early as 1920. I hear that the present P.M.G., Major C. V. Rajan, has set himself to the task of remedying this ancient wrong, as many towns have greatly increased, ever since 1920, in length, breadth and height as well as population and commerce, and that very soon an adequate increase of staff in all places will be effected.

I must stop here, for want of time, if not subject matter to address. The crying need of the hour is the lowering down of prices and stabilizing them at the level indicated by the Pay Commission—160 points cost of living Index. This can easily be done by mopping off the excess money in circulation, not in the hands of the masses starved for want of money to buy the necessities of life but in the hands of the few black-marketing and hoarding and corrupt merchants and officials. A real attempt at controlling big dividends and profits must precede any talk of freezing wages or 'producing more' by workers not for their own benefit but for the benefit of the already over fattened, exploit-

ing class. At least a 50% share in the profits of production must be given to the workers not only as an incentive to produce more in the future, but as their legitimate share in the fruits of the toil they have already turned out. To achieve such desirable social ends, there must be a change of heart on the part of the Government and the legislature. That Change of Heart can come only as a result of much sustained agitation on the part of the workers, for which is needed a strong integrated Trade Union Movement all over India taking into its all-embracing fold all kinds of workers—Kisans and Muzdoors—Government employees and workers, in Private enterprises.

Government Employee's Trade Union like ours should be particularly zealous in preserving our free trade unionism. We shall resent and resist every obstacle that is placed in our way of organizing the Government Servants, not separately but in conjunction with like movements of other types of workers in the country; and we must be absolutely free to consort with our confederates all over the world, independent of political barriers and geographical boundaries. Govern-

ment employees must be fully free to join any political party or support any political programme, consistent with their duties in the department, and to exercise their franchise and to stand as a candidate in an election, untrammelled by any restrictions to which Non-Government employees are not subjected. In short, we are as much interested in earning our daily bread as in preserving our birth-right of freedom. We are fully eager to play our role as worthy citizens of the nation. We are eager to discharge our departmental duties loyally and efficiently. But we do not want to be separated from the general working class of the Country who are all as worthy citizens of the nation as ourselves—and put into more severe—hoops of bondage. I trust that the deliberations of this conference will bear eloquent testimony to the determination of Government employees in India to put themselves on a par with the rest of the working class in regard to freedom of association and other forms of freedom collectively known as "Civil Liberties."

I wish this Conference all success.

JAI HIND.

Reply letter from Hon'ble Shri M. Ananthasayanam Iyyengar, Deputy Speaker of Indian Parliament, to our congratulations.

Reply letter from Hon'ble Shri Jagjivan Ram, Minister for Communications and Air, to our congratulations:

28th May 1952.

4th June 1952. Dear Shri Krishnan,

Dear Friend,

I thank you very heartily for your kind felicitations on my election as Deputy Speaker of Parliament. I shall try to deserve the confidence reposed in me by members of Parliament and my friends outside.

Many thanks for your message of my assuming charge as Minister for Communications. I feel overwhelmed by the good wishes from friends all over the country which I have no doubt will sustain me in my endeavour to be of some service to the country.

With kind regards,

With kind regards.

Your sincerely,
(Sd) M. Ananthasayanam.

Yours sincerely,
(Sd) Jagjivan Ram.

31st Provincial Conference.

The 31st Provincial Conference of our Union met at Gobichettipalayam, on the 7th and 8th June 1952 under the Presidency of Sri K. S. Gopalakrishnan, B. A., Vice-President of the Union. Sri T. S. Ramanujam, M. A., LL. B. (Lond), President, who was to have presided over the Conference could not attend it due to illness. Arrangements for the accommodation of the delegates and for holding the conference were made on a grand scale by the Erode Secretary and the Reception Committee who deserve our appreciation and hearty congratulations. The delegates from all over the Madras Presidency were pouring in at Erode from the 6th night with a determination to do their might in solving their labour troubles and to make the Conference a success.

The Office bearers of the Provincial Union including the Vice-President arrived at Erode on the morning of the 7th and were taken to Gobichettipalayam by bus specially arranged for the convenience of the Delegates.

Gobichettipalayam though situated far away from Erode and small in area was lively on those two days as the Delegates were moving hither and thither carrying files in their hands.

The Subjects Committee Meeting started at 2 p.m. on the 7th in the Diamond Jubilee High School Hall under the presidency of Sri K. S. Gopalakrishnan and continued till 10 p.m. with a break for evening tea.

The open session commenced with the prayer by Sri Ranganathan.

Sri P. G. Karuthiraman, B.Sc., M.L.A., hoisted the National Flag. Thanking the members for an opportunity given to him to perform this creditable work, he said that the flag was the emblem of the Nation and that they all should strive hard to preserve at all costs their hard won freedom by serving the Department with the spirit of duty. He paid tributes for the good and efficient

working of the P & T Department during recent elections.

Mr. K. M. Vellaswami Pillai who hoisted the Union flag narrated the history of the Union. He criticized the Government's move to create Extra Departmental Post Offices and favoured the demand of the Central Union for the institution of an enquiry committee to go into the grievances of postmen and class iv servants.

Major C. V. Rajan, B.A., Postmaster-General, Madras inaugurated the Conference. (The Inaugural address is published elsewhere)

Sri T. Srinivasa Mudaliar, B. A., B. L., then read the Welcome Address. (published elsewhere). He also wanted the members to maintain discipline and family relationship in their day-to-day work.

Greetings wishing the Conference success were received from the following Hon'ble Ministers and wellwishers of the Conference, and they were read by Sri P. Jaganatham, Vice-President, Trichy Branch, Hon'ble Sri G. V. Mavlanar, Speaker, Indian Dominion Parliament.

Hon'ble Sri Ajit Prasad Jain, Minister for Rehabilitation, Government of India.

" Sri Kailas Nath Katju, Minister for Home, Government of India.

" Sri C. Rajagopalachari, Chief Minister, Government of Madras.

" Dr. U. Krishna Rao, Minister for Labour and Industries, Government of Madras.

" Sri D. Sanjivaiah, Minister for Co-operation and Housing, Government of Madras.

" Sri K. Venkataswami Naidu, Minister for Religious Endowments, Government of Madras.

Hon'ble Sri S. B. Pattabirama Rao, Minister for Rural Welfare, Government of Madras.

Sri C. H. Sibhathula, B.A., Mayor of Madras.

" K. V. Ranganathan, Director of Telegraphs.

" Madan Kishore, Director of Postal Services I

" D. R. Chopra, Deputy Director, of Telegraphs.

" Dinkar Desai, General Secretary, Hind Mazdoor Sabha, Bombay.

" T. S. Ramanujam, M. A., LL. B., Lond, President, All India Postmen & LG (RMS) Staff Union.

General Secretary, Delhi Provincial Union.

" Secretary, Amritsar Provincial Union

" Secretary, Itarsi.

" Secretary, Calcutta.

Sri A. P. Thulasiram, President, U.P.T.W. (All India Union.)

" K. Ramamurthi, Secretary-General, U.P.T.W.

" A. S. Rajan, Provincial Union Secretary, U.P.T.W.

" S. R. Krishnamurthy, Special Officer, Trivandaram

" T. Venkatasam, Superintendent of Post Offices, Tanjore.

" H. R. Rao, Superintendent of Post Offices, Trichy.

Capt. P. B. Krishna Superintendent of Post Offices, Madras City Division.

Sri M. Dheenadhayalan, President, M. C. P. C., Bank Madras.

There were innumerable greetings from all the Branches and respectable citizens.

Sri K. S. Gopalakrishnan read the Presidential address of Sri T. S. Ramanujam M. A., LL. B. (Lond). It is also published elsewhere in the issue.

Mr. P. K. Nalla Goundar, Municipal Chairman, Gobichettipalayam unveiled a portrait of Gandhiji, Mr. P. S. Nalla Goundar, M. L. A., a portrait of Dr. Rajendra Prasad and Mr. S. Meenakshisundaram Mudaliar B. A., L. T., a

portrait of Mr. V. O. Chidambaram. Each explained at length the service rendered by these leaders.

The Evening session commenced at 2-30 p. m. after meals. Budget for 52-53 was presented for approval by Sri M. Sundarajan on behalf of Secretary.

Sri P. M. Krishnan requested the Postmaster-General to stop Police Atrocities against the Postal employees by addressing the Provincial Government Authorities and render justice in all cases where injustice had been perpetrated by the Inspectors of Post Offices and Divisional Superintendents. He thanked Hon'ble Sri Rafi Ahmed Kidwai, the former Minister for Communications and Air for having granted the Postal Staff a weekly off. Deprecating ill-advised fast by some of the members without the consent of Provincial Union or the All India Union he said, that so long as the present Postmaster-General continued in Madras the matters could be settled amicably and they should not resort to such a weapon under any circumstance.

Sri P. Devraj bitterly complained that the E. D. B. P. M. had been totally ignored both by the Department and the Union and requested the President and the Secretary to take special note of their grievances.

Sri D. Vajjiravelu appealed to the delegates to join the Postmen's Union Provident Fund founded to help the members financially during their life as also their family after the death of the members.

Sri S. G. Joshua, President of the Quilon Branch, said that the servants in the T. C. State were getting lesser pay and hoped that the Conference would suggest means for securing better scales for the T. C. Staff. He also requested the General Secretary of the Union to see that none of the privileges of the regular P & T Staff were affected due to intergration of Anchal system. He criticized the Departmental move to create Extra Departmental Post Offices and suggested that the existing E. D. posts should be departmentalised. He prayed for provision of special wagons in the

trains for runners to carry mails and cancellation of cases pending against mail guards for loss of mails. He also pleaded for appointment of a Committee consisting of 5 members to go into the grievances of T. C. State employees and suggest means for redressal. At last he exhorted the members to stand united without any sort of alliance with any political party. He moved some resolutions also (Resolutions printed elsewhere.)

Sri S. Shunmugasundaram, Secretary, Tuticorin Branch, painfully remarked that there was no proportionate increase in the scales of pay of postmen and L. G. Staff when the scales of pay of clerks were abnormally increased. Their demand for increased pay had been put down by the Government on the plea of "no fund." Knowledge of English for promotion should not be insisted upon even after freedom he said. Pay should be fixed in accordance with the nature of work and the responsibilities it carries not according to qualification he added. There should be a difference of Rs 3 between the scales of pay of a clerk and the postman and L. G. Staff as in 1918, he observed. He also expressed that if the scales of postmen and L. G. Staff were increased to Rs. 120/- they would not aspire for further promotion. Annual Report was unanimously adopted by the House.

The following Office Bearers were unanimously elected for the ensuing year:—

- Sri T. S. Ramanujam, M. A., LL. B. (Lond.) President.
- " K. S. Gopalakrishnan, B. A., Vice-Presidents.
- " Syed Rasul.
- " P. M. Krishnan, General Secretary.
- " R. Ethirajulu Naidu, Joint General Secretary.
- " V. Lokiah,
- " C. Rajagopal Naicker, Asst. General Secretaries.
- " V. Viswanatham Hon. Treasurer.

- Sri M. Sundararajan, Manager (Postmen Herald)
- " M. Dhakshinamurthy (R. M. S. M. Dn.)
- " M. Murugesan, Erode, Auditors.

EXECUTIVE COMMITTEE MEMBERS.

- Sri R. Perumal, R. M. S., Madras.
- " M. D. Vajiravelu, C. T. O., Madras.
- " S. Ekambaram, P.M.G's Office, Madras.
- " K. Gopal Nair, Mail Motor Service, Madras.
- " G. N. Babu, Madras City Division, Madras.

The resolutions passed at the Conference are printed elsewhere in this issue.

In conclusion Mr. K. S. Gopalakrishnan said that he was able to conduct the deliberations successfully with their co-operation. Assuring the members that everything possible would be done by him and the Central Union, he emphasised that they should work for the abolition of Extra Departmental Post Offices wherever they existed cancellation of examinations for promotions and also restoration of 50% vacancies for postmen and L. G. Staff and if these moderate grievances were not accepted by the Government were not accepted and redressed they should be prepared eventually for the direct action. He advised the members not to throw the blame if their grievances were not favourably considered, on the Union office bearers but be prepared for sacrifices. He never believed in tribunals and believing in their own strength he assured the members that he would march forward to force the Government to agree to their demands. Sri Periaswami Gounder requested the delegates not to mind the inconvenience in the matter of accommodation and meals and thanked them for their willing co-operation in making the conference a success.

Sri M. Murugesan, Secretary, Erode Branch, proposed a vote of thanks.

DEMANDS OF POSTMEN

Non-Compliance By Govt.

Union Decides To Launch Strike

A general strike of the All India Postmen and Lower Grade Staff Union, will commence from August 5, 1952, according to a resolution adopted by the Executive Council of the Union, which met here to-day.

The following is the text of the resolution: "This meeting of the Executive Council of the All-India Postmen and Lower Grade Staff (RMS) Union, after full consideration of the correspondence negotiations and deputations which the representatives of this Union had with the Department for the last four or five years and failure of the same on getting the Union's important demands resolved:

"This meeting is of the opinion that an All-India general strike of the Postmen and Lower Grade Staff members of the Union is the only course left to the Union to convince the Department of the importance and urgency of satisfying the Union's demands and a notice of a strike should be served forthwith. However, in deference to the wishes of its revered President, who is on a fast, the Council defers the serving of the notice until after the President's fast is over. This Council resolves that the Honorary General Secretary be directed herewith to serve the necessary legal notice on the Department and that the strike should commence on the 5th of August, 1952."

Following are some of the important demands of the Union which will be included in the strike notice: 1. Pay of the 1946 strike period either in cash or by a suitable formula of leave with pay. 2. Grain compensation allowance should be sanctioned to meet the increase in the cost of living on account

of the increase in prices of foodgrains. 3. The anomaly in the scales of pay of the pre-1931 and post-1931 employees should be removed. 4. Recommendations of the P. and T. Expert Committee should be implemented so far as the postmen and Lower Grade Staff are concerned, and the system of promotion by examination from packer to postman and from postman to clerk should be simplified so as to secure 50 per cent quota of clerks reserved for Postmen.

The Executive Council adopted the following resolution in connection with the fast undertaken by Mr. Jai Prakash Narain, the President of the Union: "The Executive Council feels overwhelmed by the action of its President, Mr. Jai Prakash Narain, in undertaking a fast for 21 days for self-purification and in risking his life in the cause of the Postmen and Lower Grade Staff Union. The Council offers its sincere and heartfelt prayers for the successful termination of the fast and for the speedy restoration to normal health of Mr. Narain after the fast is ended."

Payment of Wages For Strike Period

Another resolution passed at the meeting, stated, "This Council has perused the statement issued to the Press by the Prime Minister on the 25th instant, stating that neither he nor his Cabinet had at any time promised to pay the Postal Staff their wages for the strike period of 1946.

"Any statement made by our popular Prime Minister is entitled to great respect. It is true, as the Prime Minister states, that neither he nor his Cabinet promised to pay the strike wages, and the All-India Postmen and Lower Grade Staff Union has not at any time

claimed that the promise was made to the Union either by the Prime Minister or by his Cabinet. The Union states that it was Mr. Rafi Ahmed Kidwai, as the responsible Communications Minister, who made the promise to the President of the Union, Mr. Jai Prakash Narain, in the presence of ten members of the Executive Council, including Lala Achint Ram M. P., President of the Punjab Provincial Postmen's Union, that waited on October 16, 1949, that the strike wages would be paid on the basis of a suitable formula.

"The Prime Minister appears to have been misinformed about the promise. It appears to this Union that if the Prime Minister or the Cabinet did not support Mr. Kidwai in giving effect to his promise, it was the clear duty of Mr. Kidwai to tender his resignation rather than go back on his promise.

This Council appeals to the Prime Minister to hold an independent enquiry regarding the fact of the promise being given by one of his responsible Ministers. The Council is sure that our Prime Minister will appreciate that where a responsible Minister of his Government, in dealing with the public, makes any commitment, it is binding on the Government which must honour it. This Council, therefore, appeals to the Prime Minister, to honour the promise made by Mr. Kidwai."

Reply letter from Hon'ble Shri V. V. Giri, Minister for Labour, Government of India, to our Congratulations.

14th June, 1952.

My Dear Friend,

I thank you for your kind congratulations. I hope to satisfy my friends by the good work that I do during the tenure of my office.

Yours sincerely,
(Sd) V. V. Giri.

Post Men's Union Provident Fund Madras

At the Extraordinary General Body Meeting of the Postmen's Union Provident Fund Madras, held on 17-5-52 under the presidency of Sri N. Gopala Menon, B. A., B. L., M. L. A. the following were elected as Directors of the Fund and at the Board Meeting held on 19-5-52 the first four were elected as Office-Bearers:

1. Sri N. Gopala Menon, B. A., B. L., M. L. A., President
2. " T S Jeevarathnam, Vice-President.
3. " K. P. Varadan Hony Secretary.
4. " K. P. Jagannathan, Hony Treasurer.
5. " K. P. Audikesavan, (Director)
6. " P. N. Gopalan "
7. " A. K. Srinivasan, "
8. " M. Parthasarathy, "
9. " M. Theagarajan, "
10. " V. Chinnaraj, "
11. " C. M. Namasivayam "

(Continued from page 24)

RESOLUTION NO. 122: It is resolved that the orderlies accompanying Officers be paid extra half fare at mail rates instead of at passenger rates.

RESOLUTION NO. 123: It is resolved to request that uniforms be supplied to mechanics of Mail Motor Service also.

RESOLUTION NO. 124: It is requested that overtime allowance be paid to drivers, mechanics, cleaners, mail peons etc.

RESOLUTION NO. 125: This Conference requests that the drivers, mechanics, cleaners, mail peons etc., be granted weekly offs.

RESOLUTION NO. 126: This Conference requests that rain coats be supplied to mechanics, drivers, cleaners, mail peons etc.

RESOLUTION NO. 127: This Conference requests that the mechanics, drivers, cleaners etc., in the Mail Motor Service be paid Holiday allowance if they work on holidays.

Reconsideration of Strike Decision.

POSTMEN UNION'S CONDITION.

ENQUIRY INTO KIDWAI'S 'PROMISE' DEMANDED.

Poona, June 28: Mr. V. G. Dalvi, General Secretary of the All India Postmen and Lower Grade Staff Union said here today that if the Government came out with a promise to hold an independent enquiry regarding Mr. Kidwai's 'promise' in 1946 about the strike period wages, the executive of the Union would be convened to reconsider the strike decision in the light of such promise.

"The members of the Union have been hurt by the denial of Mr. Kidwai of his earlier promise and this injustice must be settled one way or the other," he declared.

While a majority of the Union members put emphasis on demands like increased allowances, post-1931 pay grades for the pre-1931 employees, medical aid, housing accommodation, reservation of 50 per cent vacancies for postmen in the clerical grade, there was unanimity amongst them for the demand of the strike period wages.

Mr. Dalvi told the P.T.I. that the strike notice would be served on the Communication Ministry on July 15.

Replying to a question, Mr. Dalvi said the All India executive was vested with powers to take a decision on behalf of all the provincial branches of the Union. He added that over 95 per cent of the union members, numbering over 50,000, had decided in favour of a general strike.

A strike committee consisting of a representative from each of the ten provincial unions in addition to five members of the executive was appointed at a meeting of the Executive Council today.

LIST OF DEMANDS

The executive has also prepared a list of 21 demands to be presented to the Ministry of Communications along with the strike notice. The demands include: (1) Pay for the period of strike of 1946; (2) Compensatory and house rent allowance for places where population exceeds 15 lakhs according to the latest census figures to be paid according to the recommendations of the Pay Commission; (3) A separate examination for departmental candidates of the clerical cadre (It is pointed out that the examination presently prescribed, though a qualifying one, is the same as that prescribed for recruitment of outsiders to the clerical posts. The papers include Arithmetic, Geography and English and departmental candidates who are not necessarily required to be Matriculates find it difficult to get through such examinations); (4) Filling up of 50 per cent vacancies reserved for promoted postmen and allied categories in the clerical cadre. (The resolution points out that these vacancies have not been filled so far by the Government under the excuse that no suitable candidates are available); (5) Reappointment of appellate tribunals; (the Union regards the abolition of Posts and Telegraph Appellate Tribunal as the most "retrograde step taken by Government as in the absence of this independent body, which used to decide the appeals in a judicious manner and administer justice in a most impartial manner, there is no hope of impartial adjudication of appeals by departmental officials who are often victims of service and unjust punishment"); (6) Post-1931 scales for pre-1931 employees. (The Union said the Government has been turning down

this demand on the plea that this will cost the Department an expenditure of nearly Rs. 75 lakhs. The resolution points out that the Department has calculated this amount as concession to all pre-1931 officials. This case is, however, restricted only to those pre-1931 officials who have not received any benefit from the recommendations of the Pay Commission such as the scales pre-1931 postmen. Thus, the cost will be considerably reduced; (7) Increase in dearness allowance in accordance with the recommendations of the Pay Commission and inclusion of dearness allowance in basic pay; (8) Indian scales of pay for the Post and Telegraph staff in merged States; (9) Educational allowance as per recommendations of the Pay Commission; (10) Residential quarters; (11) Revision of the scales of pay as per recommendations of minority report of Mr. Joshi and Mr. Mangal Singh; (12) Permanency of staff. (The Union considers that to keep the posts of over one year's duration on temporary basis even now is unjustified and that the recent orders to make permanent the posts of over three years duration only are unsatisfactory. All temporary posts of one year's duration should be forthwith made permanent; (13) Overtime allowance for Sunday and holiday duty. (The Union considers that the benefit of a weekly off should be extended to all categories and a day's off in lieu of Sunday or any other Post and Telegraph holidays on which an employee works, should be given. However, in such cases, where a day's off in lieu of it is not possible, overtime allowance should be given to all categories as is being done in the case of postmen and packers. The rates of the Sunday allowance should be enhanced in accordance with the recommendations of the expert committee).

Other demands include uniform to all employees, medical facilities, hill station allowance, provident fund and leave rules and promotion and confirmation of sorting postmen.

From The Postmaster-General,
Madras Circle, Madras-2
No. STB/Rectt/Rlgs/III dated Madras-2
the 6th June 1952.
Sub: Regarding equivalent examination for a pass in the Middle School Examination in Madras State

In continuation of this office letter dated the 21-5-52 I have the honour to say that information regarding the equivalent examinations for a pass in the Middle School (English) Examination in Madras State has since been received from the Director of Public Instruction. A copy of his letter is enclosed for your information. All appointing authorities are being suitably instructed on the subject. All pending cases will now be examined in the light of the information received from the Director of Public Instruction, Madras, by the appointing authorities in the Circle. They have been instructed that certificates from Heads of all recognised schools of the various categories will be accepted in this connection. (Sd) —

for Postmaster-General.

Copy of letter L. Dis. No 1451-E/51 dated 6-5-52 from the Director of public Instruction, Madras, to the Postmaster-General, Madras

Sub:—Examinations recognised as equivalent to Middle school examination—particulars—furnished.

"The Middle school examination is in vogue only in Anglo Indian schools of this State. Pupils completing Standard VII under old regulations and Standard IX under the new regulations are eligible to appear for the Middle School Examination.

The Secondary school recognised under the Madras Educational Rules of this State present candidates only for the S. S. L. C. Public examination after completing Form VI. There is no public examination after the Middle school stage.

The Higher elementary schools present candidates for the E. S. L. C. Public examination after completing Standard VIII. If English is offered as an optional a pass in the E. S. L. C. examination will be equivalent to pass in Form III of Secondary school.

வரப்போகும் தபால்காரர் வேலை நிறுத்தமும் அதுபற்றிக் கிளர்ப்பும் அபத்தப் பிரச்சாரமும்.

தபால்காரர்கள் ஒன்றுபட்ட அங்கமாக நின்று சட்டதிட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு ஒரு போராட்டத்தை இன்னும் சில நாட்களில் நடத்தத் திட்டமிட்டுவிட்டார்கள். எனவே மத்ய சர்க்கார் ஊழியர்களென்று அழைக்கப்படும் இவர்களது இந்தப் போராட்டத்தைக் குலைக்கும் அளவுக்குத் தவறான வழியில் அபத்தப் பிரச்சாரத்தை இந்த நாட்டின் நலத்தின்மீது அக்கரையுடைய எவரும் இனிமேலும் செய்யக்கூடாதென நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் இந்த அபத்தப் பிரச்சாரங்கள் உண்மைக்கு மாறாத தவறான விஷயங்களைக் கூறிப் பொது மக்களின் நல்லெண்ணத்தைக் குலைக்கும் நோக்கத்தோடுதான் செய்யப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பிரச்சாரத்தில் இறங்கியுள்ளவர்கள் சாதாரண விஷயமறியாத வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பாதகமில்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது சில பிரபலமான பத்திரிகைகள் என்பதை உணரும்போதுதான் அவற்றின் அறியாமையைக் கண்டு பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அகில இந்திய தபால்காரர்கள், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர். எம். எஸ்) உட்பட்ட ஊழியர் சங்கம் பூனாவில் கூடி, வருகிற ஆகஸ்டு மாதம் 5-ந்தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று செய்திருக்கும் முடிவைத் தான் இந்தப் பத்திரிகைகள் உண்மையுணராமல் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்துள்ளன. இவர்களது அபத்தப் பிரச்சாரம் சர்க்கார் ஊழியர்களின் நியாயமான கோரிக்கைக்கு எதிராகப் பொதுமக்களின் கருத்துக்களை மாற்றித் தவறாக அர்த்தம்பண்ணிக் கொள்ளும் அளவுக்குத்தான் போக முடியுமே தவிர, இந்தப் பிரச்சாரத்தில் சமரசம் வழி ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கும் அளவுக்கு மனிதனுக்கு மனிதன் காட்டும் ஒரு சிறு கருமையோ, அல்லது விஷயத்தை உள்படி உணர்த்தும் நல்லெண்ணமோ உடையதாக இருக்காது. ஏனெனில், உழைப்பாளிகளுக்குத் தான் அந்த உழைப்பிலுள்ள கஷ்டநஷ்டம் தெரியுமே தவிர, மற்றவர்களுக்கு அது தெரியவும் செய்யாது. எனவே அதற்குத்தகுந்த

உபாயங்கள் கண்டுபிடிக்கவும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. வேலை நிறுத்தம் செய்பவர்கள், வேலை நிறுத்தம் செய்வதிலுள்ள பேராபத்துகளை உணர்ந்துதான் செய்கிறார்கள். எல்லா வழிகளிலும் முயன்று பார்த்துக் கடைசியில் ஒன்றும் முடியாது போனால்தான் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்பதைக் கடைசி ஆயுதமாக அவர்கள் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இந்தக் கடைசி முயற்சியில் பொதுமக்களின் அதுதாபமும் ஆதரவும் கிட்டாதுபோனால், அதில் பரிபூரண வெற்றிபடைவார்களென்பது சாத்தியமில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கையாட்கள் இப்படிப்பட்ட அபத்தமான பிரச்சாரத்தில் இறங்குவதென்றால், அதைக் காணும் வேலை நிறுத்தக்காரர்கள், இனி வந்து வரட்டும் என்கிற மனோபாவத்தில் இறங்கி, துணிவுடன் முன்னேறத் தொடங்கிவிட்டார்களென்று தான் இப்போது கூறவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த வேலை நிறுத்தக்காரர்கள் அப்படி என்ன பெரிய அடாத காரியத்தில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள்? பார்க்கப்போனால் கடந்த 3 வருஷத்திற்கு மேலாக மந்திரிசபை வரைக்கும் கூடச் சென்று தங்கள் உத்தியோக முறைகளிலுள்ள பல குறைகளைத் தீர்த்துத் தர வேண்டுமென்று எத்தனையோ சமரசம் முயற்சிகளைச் செய்து பார்த்துவிட்டார்கள். முதலில் சர்க்கார் ஏதோ நல்லெண்ணம் காட்டுவது போல அபிநயித்து, இந்தக் குறைகளைப் பரிசீலனை செய்யும்படி கூறி, இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலரையும் வெளியார்கள் சிலரையும் சேர்த்து பி அண்டு டி எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி, அதனிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குறைகளில் சிலவற்றுக்குப் பரிகாரம் கூறி ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து, அதில் எசுமனதாகத் தங்கள் அபிப்பிராயம் எசுமனதாகத் தங்கள் அவைகளில் சில, வேலை தெரிவித்தார்கள். அவைகளில் சில, வேலை நோய், ஓய்வூதிய, அதிகப்படியான வேலை நேரத்திற்கு ஓவர்டைம் அலவன்ஸ், முதலானவைகள் முக்கியமானதாகும். சர்க்கார் இந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிதி நிலைமை சம்பந்தப்படாத பல அயிட்டங்களை உடனடி

யாகத் தீர்த்துவைக்க வழிமுறைகளைக் கண்டு பிடித்து நிவாரணம் அளிப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கத்தான் செய்தார்கள். ஆனால் காரியாம்ஸத்தில் இதுவரை எதுவும் அவர்கள் செய்துகாட்டவில்லை. இப்படியே தான் எப்போதெல்லாம் உழைப்பாளிகள் ஒன்று பட்டு ஒரு போராட்டம் செய்வதென்று முன் வருகிறார்களோ, அப்பொழுதெல்லாம் ஒரு கமிட்டியையோ கமிஷனையோ நியமிப்பதும், அந்தக் கமிட்டியோ கமிஷனோ ஒரு அறிக்கையைத் தயார் செய்து தருவதும், முடிவில் அந்த அறிக்கை குப்பைக் கூடையில் எறியப்பட்டு விடுவதும், அல்லது பணமில்லை என்கிற காரணத்தைச் சொல்லி, அரைகுறையாக எதையாவது செய்துகாட்டிக் கண்துடைப்பதுந்தான் இதுவரை சர்க்காரின் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. இதற்குச் சான்றாக மத்ய சம்பளக் கமிஷன் ரிப்போர்ட், கிருஷ்ண பிரசாதா ரிப்போர்ட், தபால் தந்தி இலாகா எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட் முதலானவைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

இதை விட்டால் இன்னொரு கூப்பாடு ஒன்றிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், மாகாண சர்க்காரிலுள்ள கீழ்த்தர ஊழியர் அதிகப்படியான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்பதே. மத்ய சர்க்காரின்கீழ் வரும் தபால் இலாகா ஊழியரான என்னர் ஒருவரின் மாதச் சம்பளம் ரூ. 30-35. அவருக்குப் பஞ்சப்படியாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 40 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த சம்பளத்திற்கும் அவர் செய்யும் வேலை அளவுக்கும் கணக்குப்போட்டுப் பார்ப்போம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சத்தியமங்கலம் என்னும் ஊரில் வேலை பார்க்கும் போஸ்ட்மேன் ஒருவர் தனது பீட்டில் கிளம்பிப் போனால், மறுபடியும் அவர் வீட்டிற்குத் திரும்பிவர 10 நாளைக் கிறது. வந்தவர் 1 நாள் வீட்டில் தங்கிவிட்டு, மறுநாள் மறுபடியும் ஒரு 10 நாள் பீட்டில் வெளியேறிப் போகிறார். இப்படியே அவர் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 தடவை பீட்டில் போக வேண்டியிருக்கிறது. அவர் போய் வரும் இடமோ அடர்ந்த காடுகளும், மலைகளும் கடந்து செல்லவேண்டிய பிரதேசமாக இருக்கும். இத்தனை பிரயாசையும் எடுத்துக் கொண்டு செல்லும் இந்த பீட்டுக்கு, அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் மாதாந்தர வெளியூர்படி எவ்வளவென்று பார்த்தால், யாரும் ஆச்சரியப்படாமலிருக்கமுடியாது. ரூ. 1-5-0 தானே தவிர ரூ. 150 அல்ல. அடுத்தபடியாக

சோனிக்ரில் வேலை செய்யும் என்னர் ஒருவர் பதலில் ஆபீஸில் வேலை செய்கிறார். இரவில் மெயில் வண்டிகளைச் சந்தித்து தபால்களை வாங்கிக்கொள்வதற்கும், கொடுப்பதற்குமாக அவர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் இரவு முழுதும் காத்துக்கிடந்து சாகவேண்டியிருக்கிறது. நியாயப்படி பார்த்தால் அவர் நாள் ஒன்றுக்கு 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார். ஆனால் அவருக்கு 8 மணி நேரக் கணக்கில்தான் கூலி தரப்படுகிறது. இதேபோல சென்னை நகரத்திலும் இங்குள்ள போஸ்டல் இன்ஸ்பெக்டர், போஸ்ட்மென்கள் பட்டுவாடாவுக் காகச் செல்லும் ரோட்டு மார்க்கத்தைமட்டும் தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறாரே தவிர, அவர்கள் சென்று திரும்பும் சந்துபொந்துகளோ, ஏறி இறங்கும் மாடிப் படிகளோ கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதுபோன்றவைகளைச் சரியாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இவர்கள் செய்யும் வேலைகள், மற்றவர்கள் செய்யும் வேலை அளவைவிட ஒருமடங்கு அதிகமாகத் தானே இருக்கிறது. என்கே அடிப்படைச் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறதோ அங்கே உத்தியோக உயர்வில் நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் கட்டாயம் இருக்கும். இங்கே சம்பளம் அதிகமிருக்கிறது. வேலையும் அதிகமிருக்கிறது. ஆனால் உத்தியோக உயர்வுமட்டும் கிடையாது. இதற்காகத்தான் தபால்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்து 50 சத விசை குமாஸ்தா உத்தியோகம் வேண்டுமென்ப போராடிப் பெற்றார்கள். இப்போது அதுவும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மிக உபாயமான வழிகளில் தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதுவும் பிறவும் போன்ற குறைகளை முன்னிட்டுத்தான் தபால் ஊழியர்கள் இப்போது நடத்தவிருக்கும் போராட்டத்தை நடத்தியே தீருவதென்கிற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இத்துடன் 1946ல் இவர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்த காலத்திற்குச் சோவேண்டிய சம்பள பாக்கி ஒன்று இருக்கிறது. இந்தச் சம்பளத்தை ஏதாவது ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டின் மூலம் கொடுப்பதென்று சர்க்கார் கூறியிருந்ததை யாவரும் அறியிருந்தும், இப்போது சர்க்கார் தரப்பில் கூறுகிறார்கள் இது சம்பந்தமாக யாரும் எப்படிப்பட்ட வாக்குறுதியும் கொடுக்கவில்லையென்று. பெரியவனாகப் பார்த்து எப்படி வேண்டுமானாலும் புளுகலாமென்பதுதான் அவர்கள் கருத்துபோலும்.

ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் இம்மாதம் 14-ந்தேதி தமது உண்ணாவிரதத்தை முடித்ததும், இந்த வேலை நிறுத்தம் பற்றி முடிவு செய்யப்படும். இப்போது அவர் தமது உபவாசத்தின் 3-வது வாரத்தைக் கடந்துகொண்டு தமது உரையையும் தீர்மானமாக மதித்து, இந்த உண்ணாவிரதத்தில் இறங்கியிருக்க, பொறுப்புணர்ச்சி என்பதை இன்னதென்று அறியாத சில காலிகள் அவரது உண்ணாவிரதத்தைப் பழிக்கவும் அதற்குத் தவறான காரணங்களை கற்பிக்கவும் முனைந்திருக்கும் தறுதலைத்தனத்தை மம்மால் கண்டிக்காது இருக்கமுடியவில்லை. ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் யாருக்கும் எந்த வகையிலும் பிற்பட்டவரல்ல. தோ சேவைவியிலும் அறிவுத்திறனிலும், தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குப் பக்கத் துணையாக கிற்பதிலும் நெருங்கிப் பிறகு இவரையே அடுத்தபடியாகக்

கொள்ளலாம். அப்படிப் பட்டவரீ மீது அபாண்டமாக எதையும் கூறும் அளவுக்கு பாட்டாளி மக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பது கவனமிருக்கட்டும்.

எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் பொதுமக்கள் வரப்போகும் போராட்டத்தில் ஒரு சமரஸத்தைச் செய்துவைக்க வழி எதுவோ, அதில் தங்கள் ஆலோசனையைக் கூறி உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சங்கமும் எந்த நேரத்திலும் சமரஸ உடன்பாட்டிற்கு வரத் தயாராகவே காத்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெயிருந்தால் சர்க்கார் துரக்கிருக்க நடவடிக்கையின்றிக்காமல், கழகமாகவே இந்தத் தகராறைத் தீர்த்துவைக்க முடியும். எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் யாரும் எவ்வகையான கூப்பாடும் போடுவதற்கு ஏதும் அவஸியமில்லை.

ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நாராயணின் உண்ணாவிரதம்.

1946-ல் நடந்த வேலைநிறுத்த காலத்திற்கு ஏதாவது ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டில் சம்பளம் கொடுத்து விடுவதாக முன்பு வாக்குறுதியளித்த ஸ்ரீ ராஜி அகமத் சித்வாய் அவர்கள் இப்போது அப்படியொன்றும் கூறவில்லையென்று மறுக்கத் துணிந்துவிட்டார். கண்ய மாணவர்கள், அதிலும் மத்திரிப் பதவியில் யிருப்பவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதை எப்படியும் காப்பாற்றுவார்கள் என்கிற நம்பிக்கையிலேதான் நமது மதிப்புக் குரிய தலைவர் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அந்த வாக்குறுதியை எழுத்து ரூபத்தில் எழுதி வாங்காமல் இருந்துவிட்டார். ஆனால் இப்போது கண்யமிருந்தவர்களை சொன்ன சொல்ல இல்லையென்று மறுக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் அதை எழுத்து ரூபத்தில் வாங்காது விட்டது தவறு என்கிற முடிவுக்கு வந்து தமது கவலையினத்தால் நேர்ந்த இந்த அற்பத் தவறுக்காக ஏதாவது ஒரு பிராயச்சித்தம் செய்தாகவேண்டும் என்கிற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார். அந்த முடிவின் விளைவுதான் இப்போது அவர் இருந்துவரும் 21 நாள் உண்ணாவிரதமாகும். விஷயம் இப்படியிருக்க சில திபிரிபிடித்த விஷமக்காரர்கள் இதை ஒரு அரசியல் தந்திரமென்று கூறி தூர்ப் பிரச்சாரத்தி லீடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கிரீப்பாக்ய நிலையைக் கண்டு நாம் பெரிதும் வருந்துகிறோம். தபால்காரர்களின் கேஷமத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்து தன் உயிரையும் அற்பமாக மதித்து இந்தப் பயங்கர முயற்சியில் இறங்கிவிட்ட நமது தலைவருக்கு நாம் என்மென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எனவே அவரது உண்ணாவிரதம் எத்தகைய ஆபத்தும் நேராது வெற்றியுடன் முடிவடைய வேண்டுமென ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம். அதே சமயத்தில் எப்போது பார்த்தாலும் நாம் கொண்டுவரும் கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைபோல பரிசீலனை செய்யப்படும், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று கூறும் மனோபாவம் படைத்த சர்க்காரின் கண்முடித்தனத்தை கண்டிக்கிறோம். ஏனெனில் இந்தப் பிரச்சனையை அவர்கள் இன்று நேற்றல்ல 1946-விரந்துதான் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு மனதிருந்தால்தானே ஏதாவது ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டுபிடிப்பார்கள்? இதுவரை இல்லாதுபோயிருந்தாலும் இனியாகிலும் இந்த உண்ணாவிரதத்தின் மூலம் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அனுபவிக்கும் வேதனையைக்கண்டாவது பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவும், ஸ்ரீ ஜகஜீவன்ராம் அவர்களும் ஏதாவது ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டைக் கண்டுபிடித்து உடைந்துபோன ஸ்ரீ ஜெயபிர

காஷ் உள்ளத்திற்கு ஒரு அறுதலைத் தருவார்களென்று கம்புகிறோம். இப்போது மத்ய சர்க்காரில் தொழில் இலாகா மந்திரியாகப் பதவி ஏற்றிநிற்கும் மதிப்புக்குரிய தலைவர்

யு. வி. வி. கிரியவர்களும் இந்த நல்ல முயற்சியில் தயாரானவர்கள் உதவியும் செய்து ஒரு கழகமான ஏற்பாட்டைக்காண உதவி செய்வார்களென்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

என்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் ஊழியர்கள்.

தபால் இலாகாவில் சேராமல் ஆனால் அதன் அலுவல்களைச் செய்வதற்காக இலாகாவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு இனத்திற்குத்தான் என்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் ஊழியர்கள் என்று பெயர். இந்த ஊழியர்களின் சம்பள விகிதாச்சாரம் மிக மோசமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் ஊழியர்களான பிராஞ்ச் போஸ்ட்மாஸ்டர்கள், மெயில் கேரியர்கள் முதலானவர்களுக்கு அவர்கள் நாளொன்றுக்கு 5 மணி நேரம் வேலை செய்திருந்தால் கூட கிராமப்படி மற்றவர்களுக்கு 8 மணி நேரத்திற்கு என்ன விகிதாச்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது? அந்த அடிப்படையில் 5 மணி நேர வேலைக்கு அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய சம்பளமும் இதரப் படிதரும் கொடுக்கவேண்டுமென சம்பந்திக்கோபிரசெட்டிபாளையத்தில் கூடிய 31-வது மாகாண மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானது. எனவே இது சம்பந்தமாக எதுவும் பிரமாதமாக விளங்கும் தரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் எவ்வளவு வேலை செய்கிறானோ அந்த வேலை அளவுக்குத்தகுந்த சம்பளம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படுவது தான் மனிதத்தன்மையாகும். இந்த நியாயமான உரிமையைத் தாமதுத்தால் எந்தக்

தணிப்பட்ட முதலாளியும் சரி அதிலும் விசேஷமாக ஒரு நாட்டின் சர்க்காரானாலும் சரி தங்களுக்கு நல்ல பெயருக்குக் களங்கத்தையே சேடிக்கொள்வார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சனையைச் சரிவரப் பரிசீலனை செய்து கொஞ்சமும்காலந்தாழ்த்தாது சாதகமான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பார்களென எதிர்பார்க்கிறோம். இது மட்டுமல்ல இந்த ஊழியர்களுக்கு அவர்களது அலுவலில் உபயோகப்படுமா அத்யாவசியப் பொருள்களான அரக்குகள், மண்ணெண்ணெய், தாற்காலிகம், இன்னும் இதர வட்டேஷனரிச் சாமான்கள் முதலியவைகள் கூட இந்த என்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் போஸ்டாபீசுகளுக்கு சப்ளை செய்யப்படுவதில்லையென்றும் அறிகிறோம். வேலைக்கு மிகவும் அத்யாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற இந்தச் சாமான்கள் இல்லாமல் அவர்கள் எப்படி வேலை செய்ய முடியுமெனச் சர்க்கார் நினைக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. அவசியப்படுமா சாமான்களைச் சப்ளைசெய்வதில் கூடக் கொஞ்சத்தனத்தைக்காட்டுவது எந்த வகைப்பட்ட சிக்கனமோ! இது இறைவனுக்கே வெளிச்சம். இந்த விஷயங்களைப் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்கள் பரிசீலனைசெய்து இனிமேலாவது இந்த அவசியப் பொருள்களைச் சப்ளை செய்யப்படி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடுவாரென நம்புகிறோம்.

வேலை அல்லது சாவு?

சத்தியமங்கலம் போஸ்டாபீஸைச் சேர்ந்த போஸ்ட்மேன் ஒருவர், கிலகிரி மலைப்பிரதேசங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 முறை பீட்டில் போகவேண்டியிருக்கிறது. அவர் ஒவ்வொரு பீட்டிலும் 10 நாட்களுக்குக் குறையாமல் அந்த மலைப் பிராந்தியங்களில் தங்கவேண்டியும் இருக்கிறது. இப்படி வேலை செய்யும் அவரது பீட்

அமைந்திருக்கும் அழகைக் கொஞ்சம் பாருங்கள்.

மாதத் துவக்கத்தில் முதல் நாள் அவர் சத்தியமங்கலத்தைவிட்டுக் கிளம்புகிறார். எடுத்த எடுப்பில் அவர் 8 மைல் நடந்து பண்ணையை அடைகிறார். அங்கு தபால் களைச் சேர்த்துவிட்டு அன்றிரவை அந்த ஊரிலேயே கழிக்கிறார். அடுத்த நாள் காலை 9 மணிக்குக்

கிளம்பி மாவத்தம், ஒண்ணத்திட்டு, காளித் திம்பம் ஆகிய 3 ஊர்களுக்குச் சென்று தபால் பட்டுவாடாச் செய்துவிட்டு திம்பத்தில் இரண்டாவது இரவைக் கழிக்கிறார். இந்த இரண்டாவது பிரயாணத்தில் அவர் சுற்றி வந்த தூரம் சுமார் 15 மைலாவது ஆகிறது. அடுத்த நாளாகிய 3-வது நாள் அவர் ஹசனூரை நோக்கிப் புறப்படுகிறார். போகும் வழியில் ஆரிப்பாளையம், ஒங்கலவாடி, பிணுகுண்டி, காரிபாளையம் ஆகிய ஊர்களில் அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு ஹசனூருக்கு வந்து சேர்ந்து, அங்கு அந்த இரவு தங்குகிறார். திம்பத்திற்கும் ஹசனூருக்கும் இடையே உள்ள தூரம் குறைந்தது 10 மைலாவது இருக்கும். பிறகு 4-வது நாள் மாவளம், தேவந்தம், இசத்தி, சீகாத்தி முதலிய ஊர்களைத் தொட்டுக்கொண்டு சுமார் 10 மைல்கள் கடந்து இராதங்கலுக்காக கொட்டடை வந்து சேர்கிறார் அடுத்தபடியாக 5-வது நாள் சேத்தகாலி லிருந்து கோமோழம்வரை கொட்டடையிலிருந்து 13 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்கிறார். 6-வது தினம் புத்தளிபுரம், தலையுதிரி, வழி, கோத்திமாடம், சீலில், கடுப்பகவன்மழம், பேதார்பாளையம், தோபுன்னதோட்டி முதலிய ஊர்களில் தபால்களைப் பார்த்துக்கொண்டு 12 மைல் நடந்து அன்றைய இரவு தங்குவதற்காக காடத்தி வந்து சேருகிறார். 7-வது நாள் சுமார் 15 மைல் நடந்து அரிகிரியம்பாளையத்திற்கு இடையே யுள்ள கடசனவள்ளி, உள்ளிப்பாளையம் முதலிய விடங்களிலுள்ள தபாலைப் பார்த்துக் கொண்டு அங்கொரு இரவு தங்குகிறார். 8-வது நாளும் இதேபோலக் கிளம்பி மக்கம்பாளையம், பொன்னியத்தூர், குஜ்ஜாம்பாளையம், ஜாணூர், அன்னத்தம் முதலிய ஊர்களின் பட்டுவாடா வேலையைக் கவனித்துவிட்டு, அன்று சுமார் 17 மைல் நடந்து கடைசியில் குந்திரியில் இரவுப்பொழுதைக் கழிக்கிறார். 9-வது நாள் 500 அடி உயரத்திலுள்ள மல்லிமா தூர்க்கத்தை 14 மைல் தூரம் நடந்து சேர்கிறார். 10-வது நாள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு சிறிது தூரத்திலுள்ள சின்னதூர்க்கத்தில் தபால்களைப் பார்த்துக்கொண்டு கடைசியாக மாலை 3 மணிக்கு சத்தியமங்கலத்திற்குத் திரும்பி வந்து சேருகிறார்.

மேலே கூறப்பட்ட கிராமங்கள் சாதாரண சமுத்திர மட்டத்திற்கு 3600 அடிக்கு மேலாக அமைந்துள்ளவைகளாகும். இவைகளுக்கிடையிலுள்ள பாதைகளில் காட்டு மரு

கங்களின் அட்டகாஸம் சொல்லிமுடியாது. இந்தப் பிரதேசங்களில் சராசரி 12 மாதங்களுக்கும் மழை இருந்தவண்ணமேதான் இருக்கும் எனவே குளிருக்கும் பஞ்சமில்லை. இருந்தாலும் இவருக்கு கம்பளியுடைகளும் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. இந்தவிதமாக ஊர் விட்டு ஊர் திரியும் இவர் பீட் ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய் ஊர் விட்டுக் கொண்டு செலவழிக்கவேண்டியது சாப்பாட்டுக்கென்று செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. எனவே மாதம் ஒன்று இந்த பீட்டிற்குமாக அவருடைய சம்பளத்தி 3 பீட்டுக்குமாக அவருடைய சம்பளத்தி விருந்து 36 ரூபாய் அநாமத்தாகச் செலவாகி விடுகிறது. மத்ய சர்க்காரில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கொடுத்துவிடுகிறார்களே அந்தச் சம்பளத்தில் இப்படி ஒரு 36 ரூபாய் கைவிட்டுப்போன பிறகு மீதியாக நிற்பது எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்க்கத் தெரியாத கபோதிகளும் இந்த நாட்டில் இருக்கத்தானே செய்கிறார்கள்.

இந்த அப்பாவி போஸ்ட்மேனுடைய மிகப் பரிதாபமான நிலைமையை எண்ணற்ற எத்தனையோ தடவைகள் சர்க்காருக்கும் எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் இப்போதுள்ள சர்க்கார்தான் நமதுசர்க்காராயிற்றே. ஆதலால் நமது கூக்குரலுக்குப் பலன் நாம் கத்தியது தான் மிச்சம் என்கிற நிலைதான் ஏற்பட்டது. இது விஷயமாக 1944-ல் நடைபெற்ற கடலூர் மகாநாட்டில் கூட இப்பிரச்சனையைக் கிளப்பினோம். அதன் பயனாக சர்பி. டி. ராஜன் கமிட்டி என்றொரு கமிட்டி உருவாகி இதுபற்றிப் பரிசீலனைசெய்து ஒரு அறிக்கையும் தயாரித்துச் சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்தது. இவ்வளவும் செய்துகூட இன்னமும் அந்த ஊழியருக்கு வெளியூர் அலவன்ஸாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-5-0 தான் தரப்படுகிறதென்றால் இந்த நிர்ப்பாக்யத்தை எங்கே சொல்லி அழுகிறது.

அடுத்தடுத்து நமது பிரதிநிதிகளை அனுப்பிச் சர்க்காருக்கு இந்தக் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியும் இந்த ஊழியர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கச் சர்க்கார் இதுவரை எத்தகைய நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏழைத் தொழிலாளி தன் நிலைமையில் எதுவும் மாற்றம் ஏற்படவில்லையே எனக் கண் கலங்குகிறார். எனவே மிகக் கீழான நிலையில் கிடந்து உழலும் அப்பாவி மக்களைக் கைதுக்கி விடுவதே தங்கள் லகழிய மெனக் கூறிக்கொள்ளும் செய்திப் போக்கு வரத்து மந்திரியவர்களின் காரியாலயமாவது

நிர்க்கதியாக விடப்பட்ட இந்த ஊழியர்களுக்கு உதவிசெய்ய முன்வரவேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் வெறும் வெட்டிப்பேச்சுகளைப் பேசி இந்தியர்களும் பிற நாட்டினருக்கு சுடான மனிதப் பிறவிகள் தான் என்று கூறி உலக மக்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிக் கொண்டிராமல் தங்கள் உயிரை திரணமாக மதித்து காட்டுபிருக்காக்கிடையே திரியும்

சத்தியமங்கலம் போன்ற விடங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்குப்போதுமான வெளிநூர்ப் படியும், குளிரைத் தாங்கிக்கொள்ள வசதியான உடைகளும் வழங்கி அவர்களது குறைகளைப் போக்க முன்வரவேண்டும். இனியும் இவர்களால் பராமுகமாக இராமல் இந்த மந்திரிசபை உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமா?

நிர்வாகஸ்தர் பதவியிலிருந்து விலகும் ஸ்ரீ ராஜஇரத்தினம்.

கடந்த 8-6-52ல் தேதியன்று கோபிசெட்டி பாளையத்தில் கடந்த மாகாண மகாநாட்டில் நடைபெற்ற கமது சங்க நிர்வாகஸ்தர் தேர்தலில் இதுவரை சங்கத்தின் கௌரவ பொக்கிஷதாராக இருந்து வந்த ஸ்ரீ டி. ராஜஇரத்தினம் அவர்கள் மறு தேர்தலுக்கு நிற்கப் பிரியப்படாத காரணத்தால் அவருக்குப்பதிலாக ஸ்ரீ வி. விஸ்வநாதம் அவர்கள் நடைமுறை வருஷத்திற்குச் சங்கத்தின் கௌரவ பொக்கிஷதாராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். எனவே ஸ்ரீ டி. ராஜஇரத்தினம் அவர்கள் சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர் குழுவிலிருந்து விலகி விடுகிறார். அதற்காக நாம் உண்மையிலேயே வருந்துகிறோம். காரணம் ஸ்ரீ ராஜஇரத்தினம் அவர்கள் 1942 விருத்து சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாகப் பங்கெடுத்துக் கொண்டு அதன் கௌரவ பொக்கிஷதாராக நாம் எண்ணதற்கும் மறக்க முடியாத அளவுக்குப் பணியாற்றி யிருக்கிறார். சங்கத்தில் பணம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதற்காக அவர் எந்தக் காலத்திலும் கவலைப்பட்டதில்லை. பணமில்லையென்ற காரணத்திற்காக அவர் எந்த அலுவலையும் நாளைக்கு என்று தள்ளிப்போட்டதும் இல்லை. அது எவ்வளவு பெரிய தொகையானாலும் சற்றும் தயங்காமல் தம் பணத்தைப் போட்டுச் செலவு செய்து

நமது வாழ்த்துச் செய்திகளும், பதில்களும்

நாம் அனுப்பி யிருந்த வாழ்த்துச் செய்திக்கு தபால் தந்தி இலாகா மந்திரி கனம் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் அனுப்பியுள்ள பதில் கடிதமாவது :

28-5-52.

அன்புள்ள தோழரே,

நான் தபால் தந்தி இலாகா மந்திரிப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதைப் பாராட்டி எனக்கு அனுப்பி யிருந்த உங்களுது வாழ்த்துக்கு என் நன்றி. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் நண்பர்கள் அனுப்பிய வாழ்த்துக்கள் என்னை பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்குகின்றன. நாட்டுக்கு நான் செய்ய விரும்பும் சிறியதொரு சேவைக்கு இவைகள் என்றும்

எப்படியானாலும் நிலைமையைச் சமாளித்து விடுவார். இத்தகைய சமர்த்திய சாலியை நிலைமைக்குக்குட்பட்ட இளைத்து கொடுக்கும் நிர்வாகியை, இரவு பகல் எங்கேயானாலும் சங்கத்தின் நலனுக்காகச் சலியாது உழைக்கும் ஒரு உழைப்பாளி. நம் மிடையில் காண்பது மிக அருமையாகத்தான் இருக்கிறது. கடந்த 10 வருஷங்களாக அவர் இந்த முறையில் செய்து வந்த சேவை உண்மையிலே மிகப் பிரமாசயானது. எனவே அந்த வகையில் நம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 10 வருஷ பொதுஜன சேவைக்குப் பிறகு சில நாள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள விரும்பும் அவர் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் நிர்வாகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டு தமக்கே உரித்தான தனிப் பாதையில் சங்கத்திற்குப் பணியாற்றத் திரும்பி வருவாரென்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம்.

அதே சமயத்தில் இந்தப் பதவிக்குப் புதிதாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ வி. விஸ்வநாதம் அவர்களை உள்ளன்போடு வரவேற்கிறோம். இவர்தகுதித்திறமை யுடையவர், உண்மையுள்ள உழைப்பாளி என்பது மட்டுமல்ல, இவருடைய நியமனத்தால் நிர்வாகக்குழுவில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றத்தில் சங்கத்தின் நலன்கள் ஒரு சிறிதும் பாதிக்கப்படாதென்பதையும் பரிபூரணமாக நம்பலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

என் கவனத்தில் நின்று எனக்குத் தெம்பு அளிக்குமென நான் நம்புகிறேன்.

வந்தனத்துடன்,
உங்கள் உண்மையுள்ள,
(ஒப்பம்) ஜகஜீவன்ராம்.

இந்திய பாராளுமன்றத்தின் உப சபாநாயகராக நியமனம் பெற்ற கனம் எம். அனந்தசயனம் அய்யங்கார் அவர்களுக்கு நாம் அனுப்பியிருந்த வாழ்த்துச் செய்திக்கு அவர் அனுப்பியுள்ள பதில் கடிதமாவது :

4-6-52.

அன்புள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்,
பாராளுமன்றத்தின் உப சபாநாயகராக நான்

தேர்தெடுக்கப்பட்டதைப் பாராட்டி நீங்கள் அனுப்பி யிருந்த வாழ்த்துச் செய்திக்கு என் மனமாரந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பாராளுமன்றத்திற்குள்ளும் அதற்கு வெளியிலுமுள்ள என் தோழர்கள் என் மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கு நான் தகுதி யுடையவனாக இருக்க என்னாலானவரை நான் முயற்சி செய்வேன்.

வந்தனத்துடன்,

உங்கள் உண்மையுள்ள,
(ஒப்பம்) எம். அனந்தசயனம்.

இந்திய சர்க்காரின் தொழில் இலாகா மந்திரியாக நியமனம் செய்யப்பட்ட கனம் ஸ்ரீ வி. வி. கிரி அவர்களுக்கு நாம் அனுப்பி யிருந்த பாராட்டுச் செய்திக்கு அவர் அனுப்பியுள்ள பதில் கடிதமாவது: 14-6-52

என் அன்புக்குரிய தோழரே,
உங்களது அன்பு கலந்த வாழ்த்துக்கு என் மனமுவந்த நன்றி. எனது உத்தியோக காலத்தில் நான் செய்யும் நல்ல காரியங்களைக் கொண்டு என் சகாக்களான தொழிலாளிகளைத் திருப்தி செய்யக் கூடுமென நான் நம்புகிறேன்.

உங்கள் உண்மையுள்ள,
(ஒப்பம்) வி. வி. கிரி.

கித்வாய் அளித்த வாக்குறுதி பற்றி விசாரணை நடத்தினால்

வேலை நிறுத்த முடிவைப் புனராலோசனை செய்யலாம்.

பூரூ, ஜூன், 28.
இங்கு நடந்த பேட்டி ஒன்றுக்குப் பதில் கூறிய போது அகில இந்திய தபால்காரர் சங்கத்தின் பொதுக்காரியதரிசி ஸ்ரீ வி. ஜி. தால்வியவர்கள் கூறியதாவது :—

1946ல் ஸ்ரீ கித்வாய் அவர்கள் தபால்காரர்களின் வேலை நிறுத்த காலச்சம்பள விஷயமாக அளித்த வாக்குறுதி பற்றி சர்க்கார் ஒரு விசாரணை நடத்தத் தயாராக இருப்பதாக உறுதி கூறினால் சங்கத்தின் நிர்வாகக் குழுவினர் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று செய்துள்ள இப்போதைய முடிவைப் புனராலோசனை செய்யத்தயாராக இருக்கிறார்களென்று கூறினர்.

ஸ்ரீ கித்வாய் அவர்கள் முன்பு ஒரு வாக் குறுதியை அளித்து விட்டு இப்போது அப்படியொன்றும் தாம் அளிக்கவில்லை யெனக் கூறுவது கேட்டுத் தபால்காரர்கள் பெரிதும் எமாற்றத்திற்குள்ளாகி விட்டார்கள். இந்த அநீதியானது ஏதாவதொரு வகையில் பரிகரிக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

அகிகப்படியான அலவன்ஸு, 1931க்கு முன்பு வேலைக்கு வந்தவர்களுக்கு 1931க்குப் பிறகு வேலைக்கு வந்திருப்பவர்களுக்குப்போது சம்பள விகிதாச்சாரம், வைத்ய வசதி, குடியிருப்பு வசதி, குமாஸ்தாக்கள் உத்தியோகத்தில் காலி விழும்போது அதில் 50 சத வீதம் போஸ்ட்மென்

களை நியமித்தல் ஆகியவைகளைப் பெருவாரியான வர்கள் ஆதரித்தாலும் இந்த வேலை நிறுத்தகாலச் சம்பளக் கோரிக்கையை எல்லாரும் ஏகமனதாக ஆதரிக்கிறார்களென்று கூறினர்.

மேலும் பேசுகிறபோது, ஜூலை 15ல் தேதியன்று தபால் இலாகா மந்திரி சபைக்கு வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் சாதாரண செய்யப்படுமென்று ஸ்ரீ தால்வி அவர்கள் கூறினர்.

ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கூறுகிறபோது அகில இந்திய செயல் குழு நாடெங்குமுள்ள கிளைச்சங்கங்களின் சார்பில் முடிவு செய்துகொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்று ஸ்ரீ தால்வி கூறினர். மேலும் இந்த வேலை நிறுத்த நடவடிக்கையை ஆதரித்து 95 சத வீதம் அதாவது 50,000த்திற்கு அதிகமான தபால் ஊழியர்கள் ஓட்டளித்துள்ளார்கள் என்று கூறினர்.

இன்று இங்கு நடைபெற்ற நிர்வாகக் கவுன்ஸில் கூட்டத்தில் வேலை நிறுத்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதில் ஒவ்வொரு மாகாணச் சங்கத்திலிருந்து ஒரு அங்கத்தினரும், அவர்களுடன் நிர்வாகக்கமிட்டியின் ஐந்து அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்திருப்பார்கள்.

கோரிக்கைகளின் ஜாபிதா.

இந்த வேலை நிறுத்த நோட்டீஸுடன் கொடுப்பதற்கென்று 21 கோரிக்கைகள் அடங்கிய ஜாபிதா

தொடர்ச்சி 76-ம் பக்கம் பார்க்க

போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் மேஜர் எம். வி. ராஜன், பி. ஏ., அவர்களுடன் 30-5-52-ந் தேதி நடைபெற்ற பேட்டி விவரம்.

அகில இந்திய தபால் காரர் சீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர்.எம்.எஸ்.) உள்பட்ட ஊழியர் சென்னை மாகாண சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர்களுடன் போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் நடத்திய மே மாத பேட்டி விவரம் வருமாறு :

30-5-52-ந் தேதியன்று சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளுடன் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் நடத்தும் மாதாந்தர பேட்டி நடைபெற்றது. இலாகா வின் சார்பில் சீழே காணப்படுபவர்கள் ஆஜராகி இருந்தார்கள்.

டெலிகிராபிஸ் டைரக்டர்,

போஸ்டல் செர்விஸ்கள் I இன் டைரக்டர்,

போஸ்டல் செர்விஸ்கள் II இன் டைரக்டர்,

அலிஸ்டெண்ட் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல்,

ஸ்டாப்,

அலிஸ்டெண்ட் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல்,

எஸ்டபிளிஷ்மெண்ட்,

அலிஸ்டெண்ட் டைரக்டர், போஸ்டல் செர்

விஸ்கள் II,

இஞ்ஜினீரிக் I இன் பெர்சனல் அலிஸ்டெண்ட்,

டிராபித் பெர்சனல் அலிஸ்டெண்ட் ஆகியோர்.

சங்கத்தின் சார்பில் ஆஜராகி இருந்தவர்கள் வருமாறு :

ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன்,

,, ஆர். எத்திராஜா ஸாபு,

,, வி. லோக்யா, முதலியோர்.

சீழே காணும் விஷயங்கள் அமிட்டம் வாரியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

கோரிக்கை நெ. 1 : மெயில் மோட்டார் செர்விஸ் மெயில் பிழைகளுக்கு டார்ச் லைட்டுகள் சப்ளை செய்யவது பற்றி : மெயில் மோட்டார் செர்விஸில் வேலை பார்க்கும் மெயில் பிழைகளுக்கு மெயில் பைகளை அவர்கள் பரிசோதனை செய்து சில்களைச் சரி பார்ப்பதற்காக அவர்களுக்கு டார்ச் லைட்டுகள் விநியோகிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

பதில் நெ. 1 : இதற்குப் பதில் கூறப்பட்ட போது மெயில் பைகளைப் பரிசோதனை செய்வதற்காக மெயில் வான்களில் பின் புறத்தில் மின்சார பல்புகள் இணைக்கப்படுவது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவதாகவும், இந்த வசதி வெளியூர் ஸ்டேஷன்களிலும் மெயில் வான்களில் செய்து கொடுக்கப்படு மென்றும் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 2 : (a) சென்னை நகர சப் ஆபீஸ்களுக்கு லீவு ரிஸர்வு போஸ்ட்மென்கள் சாங்குன் செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி : பலவகைப் பட்ட சப் ஆபீஸ்களிலும் அங்கத்தினர் போஸ்ட்மென்களின் எண்ணிக்கையை அதுசரித்து லீவு ரிஸர்வு போஸ்ட்மென்களை நியமனம் செய்ய

வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளப் படுகிறது. உதாரணமாகத் திருநெல்வேலி போஸ்டாபீஸில் 20 போஸ்ட்மென்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட அங்கு லீவு ரிஸர்வு போஸ்ட்மென் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. அதனால் லீவு கிடைப்பதில் அகாவலிபமான தாமதமும் இடையூறாகும் நேருகின்றன.

(b) நகர சப் ஆபீஸ்களில் அங்கத்தினர் போஸ்ட்மென்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்க அளவு லீவு ரிஸர்வு போஸ்ட்மென்களையும் அங்கு இணைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பதில் (a) (b) : இதற்குப் பதில் கூறப்பட்ட போது லீவு ரிஸர்வுகள் வழக்கமாக ஒரு சப் டிவிஷன் முழுவதற்கும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத்தான் சாங்குன் செய்யப்படுகிறதென்றும், அதிலிருந்து தான் சப் ஆபீஸ்களிலும் இன்னும் எல். எஸ். ஜி. எஸ். ஒ.க்களிலும் லீவு ரிஸர்வுகள் தேவைப்படுகிறபோது அந்தத் தேவைக்குப் தகுந்த எண்ணிக்கை ரிஸர்வுசெய்யப்படுகிறதென்றும் கூறப்பட்டது. இனி திருநெல்வேலி போஸ்டாபீஸ்களின் சூப் ரிண்டு அவர்கள் திருநெல்வேலி எல். எஸ். ஜி. எஸ். ஒ. வில் வேலை செய்யும் போஸ்ட்மென்களுக்கும் லீவு வசதி கிடைக்கும்படியாக ரிஸர்வுகளை இதர ஆபீஸ்களின் தேவைகளுடன் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென உத்தரவிடப் படுவார் என்றும் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 3 : சென்னை ஸார்ட்டிங் ஆபீஸில் கூடுதலாக இன்னுமொரு ஸ்லீப் பரை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக : விஸாலமான மிகப் பெரிய கட்டிடத்தில் அமைந்திருக்கும் சென்னை ஸார்ட்டிங் ஆபீஸ் ஒரு ஓரையொரு ஸ்லீப்பரைத்தான் சேர்த்திருக்கிறது. அங்குள்ள வேலை ஒரு ஸ்லீப்பரால் செய்து முடிக்க முடியாத அளவுக்கு அபரிமிதமாக இருக்கிறது. எனவே இப்போது அதிகவேலையால் தினமும் அந்த ஸ்லீப்பருக்கு உதவியாக இன்னுமொரு ஸ்லீப்பரை நியமிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

பதில் : இதற்குப் பதில் கூறப்பட்டபோது சென்னை ஸார்ட்டிங் ஆபீஸில் இன்னொரு ஸ்லீப் பரை நியமனம் செய்வதற்குப் போதுமான காரண மிருக்குமானால் கூடுதலாக ஒரு ஸ்லீப்பரை சாங்குன் செய்யப்படுமென்ப பதில் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 4 : ஸார்ட்டிங் ஆபீஸில் தற்காலிகமாக ஒரு கொட்டாயோ அல்லது தகரம் வைத்துத் தடுக்கப்பட்ட மறைப்போ கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி, ஸார்ட்டிங் ஆபீஸில் மெயில் வான்களிலிருந்து

மெயில்களை வாங்கும்போதும் கொடுக்கும்போதும் திறந்த வெளியில் நின்று மழையானாலும் வெய்யிலானாலும் அந்த உபத்திரங்களுடன்தான் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டாயோ அல்லது தகரத்தால் மேலே ஒரு மறைப்போ ஏற்படுத்திக்கொடுத்து ஊழியர்களை இந்த மழை, வெய்யில் உபத்திரவங்களிலிருந்து பாதுகாக்கவேண்டுமென சர்க்காரிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை இது சம்பந்தமாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை. எனவே போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் இந்த இடத்தை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு சீக்கிரமாகவே தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பதில் : இதற்குப் பதில் கூறப்பட்டபோது இது விஷயம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 5 : ஸார்ட்டிங் ஆபீஸில் வேலை செய்யும் வாச்மென்களுக்கும், கிளினர்களுக்கும் சேர வேண்டிய சம்பள பாக்கி சம்பந்தமாக : ஸார்ட்டிங் ஆபீஸ் வாச்மென்களுக்கும், கிளினர்களுக்கும் சேர வேண்டிய சம்பள பாக்கி இன்னமும் கொடுக்கப்படவில்லை.

பதில் : இதற்குப் பதில் கூறப்பட்டபோது இந்தச் சம்பள பாக்கி ஆடிட்டர்கள் கிளப்பிய ஆசே ப்ணையின் மீது இதுவரை எழுதிக் கேட்கப்படா திருந்தது. இனி சீக்கிரமே அது விஷயமாக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்று கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 6 : போஸ்ட்மென்கள், நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகியோருக்குச் சம்பள பட்டுவாடாவில் ஏற்படும் தாமதம் சம்பந்தமாக : நகர சூப்ரிண்டெண்டின் டிவிஷனில் ஆக்ஷன் வேலை பார்க்கும் போஸ்ட்மென்களுக்கும் நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்களுக்கும் சேர வேண்டிய சம்பள பாக்கி காலாகாலத்தில் எழுதிக் கேட்கப்பட்டது. கொடுக்கப்படுவதில்லை எனவே ஊழியர்கள் பட்டினி கிடக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். இப்படி விடுவது நியாய மில்லை. எனவே போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் இது சம்பந்தமாகக் கவனம் செலுத்தி ஒவ்வொரு மாதமும் 5-ந் தேதிக்கு முன்னாலேயே பட்டுவாடாச் செய்யப்படுவதற்கு கவலியுடைய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பதில் : இது சம்பந்தமாகப் பதில் கூறப்பட்ட போது லீவு சம்பந்தமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப் பட்டிருந்தும் ஏற்படும் காலதாமதத்தின் காரணமாகவே சம்பளம் கொடுப்பதிலும் தாமதம் ஏற்பட்டதாகவும், இனி இந்தக்கை தாமதம் ஏற்படாதவாறு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 7 : போஸ்ட்மென்களுக்கும் நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்களுக்கும் சேரவேண்டிய சம்பள உயர்வு தகுந்தவாறு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது பற்றி :

போஸ்ட்மென்கள், நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகியோர்களுக்குச் சேர வேண்டிய சம்பள உயர்வு காலாகாலத்தில் எழுதிக் கேட்டுக் கொடுக்கப்படுவ தில்லை. உதாரணமாக மவுண்ட் ரோட் போஸ்டாபீஸில் வேலை செய்யும் ஸார்ட்டிங் போஸ்ட்மென் ஸ்ரீ என். வி. முனுசாமி நாயுடுக்குச் சேர வேண்டிய சம்பள உயர்வு இன்னமும் கொடுக்கப்பட வில்லை.

பதில் : இந்தச் சம்பள உயர்வுக்காக எழுதிக் கேட்பதில் ஆக்ஷன் பார்ப்பவர்கள் கேஸுகளில் மட்டுமல்ல நிரந்தரமான பெர்மனெண்ட் ஊழியர் விஷயத்திலும் தாமதம் ஏற்படுகிற தென்பதைச் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் ஒரு சில ஆதாரங்களுடன் விளக்கிக் காட்டினார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு இனி மேலும் இதில் இப்படிப்பட்ட தாமதம் ஏற்படாதிருக்கும்படி பிரஸிடென்ஷி போஸ்ட்மாஸ்டர் அவர்களுக்கு எழுதப்படும் என்று பதில் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 8 : சென்னை ஜி. பி. ஓ. விலும் டி. எஸ். ஓ. விலும் சில நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்களை வைத்ய பரிசோதனைக்கு அனுப்புவது சம்பந்தமாக : வைத்ய பரிசோதனையில் லாயக்கில்லாதவர்கள் என்பதாக ஒதுக்கப்பட்டு வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்ட சென்னை ஜி. பி. ஓ., டி. எஸ். ஓ. பிரிவைச் சேர்ந்த சில நாளாம் வகுப்பு ஊழியர்களை மறுபடியும் இரண்டாவது முறையாக வைத்ய பரிசோதனைக்கு அனுப்பி வைப்பதென்று டைரக்டர் ஜெனரல் அவர்களும், மத்திரி சபை காரியாலயமும் ஒத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இதற்குச் சான்றாக உங்களுடைய 29-31-3-52-ந் தேதிய நெ. எஸ்டி-ஆர்-200 ரெவியூ 50/பிடி என்று முடியும் கடிதத்தைப் பாருங்கள். சீழே காணப்படுபவர்கள்தான் அந்த வைத்ய பரிசோதனைக்கு மறுபடியும் அனுப்பி வைக்கப்பட வில்லை.

1. ஸ்ரீ பி. சொக்கலிங்கம், ஜி. பி. ஓ., 2. ஸ்ரீ பி. விஜயலிங்கம், ஜி. பி. ஓ., 3. ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி, திருவல்லிக்கேணி, 4. ஸ்ரீ எம். சுப்ரமணியம், ஜி. பி. ஓ., 5. ஸ்ரீ ஏ. எட்டி, ஜி. பி. ஓ., ஆகியோர்கள்.

சார்ட்டிங் டிவிஷனைச் சேர்ந்த ஊழியர் ஸ்ரீ எம். துரைசாமியின் விஷயமாக மறுபடியும் வைத்திய பரிசோதனைக்கு அனுப்பியதில் அவர் வேலைக்கு லாயக்குள்ளவர் என்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தும் இன்னமும் அவரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப் பட வில்லை.

பதில் : சீழே காணும் ஐந்து நபர்களின் வைத்ய பரிசோதனையின் முடிவுகள் சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இவர்கள் மணியம் : இவரைப் பரிசோதனை செய்து கபு இவர் வேலைக்குத் தகுதியுடையவரென்று கூறியிருப்பதால் இவரை மறுபடியும் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

ஸ்ரீ எ. எட்டி : இவர் இலாகாவில் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு லாயக்கில்லை என்று முடிவாகச் சொல்லப்பட்டு விட்டது.

ஸ்ரீமான் என். பி. சொக்கலிங்கம், கே. முத்து சுவாமி ஆகியவர்கள் சம்பந்தமாக : இவர்களில் ஸ்ரீ முத்துசுவாமி என்பவர் லிவில் சர்ஜன் முன்னிலையில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அவருக்கு இருக்கும் மார்புத் துடிப்பு வியாதியின் காரணமாக இனி அவரை மறுபடியும் பரிசோதனை செய்வதால் எதுவும் பிரயோஜனம் இல்லை என்று அப்பிராயம் தெரிவித்தார். அதன் பேரில் ஸ்ரீ முத்துசுவாமி அவர்கள் தம்மை ஒரு மெடிகல் போர்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமெனக் கோரினார். அதன் மேல் மெடிகல் செர்வீஸ்களின் டைரக்டர் சர்க்காரின் அங்கீகாரம் பெற்ற யாராவது ஒரு டாக்டரிடமிருந்து வேலைக்கு லாயக்கென்று கூறி ஒரு அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு அந்த ஊழியர் கொஞ்சகாலத்திற்கு அவகாசம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளதால் அவரது விவகாரம் அதே நிலையில் இருக்கிறது. ஸ்ரீ. பி. விஜயலிங்கம், ஸ்ரீ பி. சொக்கலிங்கம் ஆகியவர்களின் விவகாரம் இன்னமும் மறு வைத்தியப்பரிசோதனைக்கு அனுப்பிவைக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்யப்படுமென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ எம். துரைசாமி விஷயமாக : இவரது வயது அதிகமாக இருந்தாலும் அதற்கு விலக்களித்து டைரக்டர் ஜெனரலவர்கள் அனுப்பியுள்ள உத்தரவுகள் சென்னை சார்ட்டிங் டிவிஷன் எஸ். ஆர். எம். அவர்களுக்கு அவவியமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது எனக் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 9 : நான்காம் வகுப்பு ஊழி போஸ்டல் செர்வீஸ்கள் 1-இன் டைரக்டர் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். அனந்த கிருஷ்ணன், எம்.ஏ., அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பிரிவு உபசாரம்.

உத்தியோக மாற்றம் காரணமாக டெல்லிக்குச் செல்லும் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். அனந்த கிருஷ்ணன் எம்.ஏ., அவர்களுக்கு கடந்த 12-5-52-ல் தேதி சனிக்கிழமையன்று சென்னை தபால்காரர் சீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர். எம். எஸ்.) உட்பட்ட ஊழியர் சங்க அங்கத்தினர்களால் மைலாப்பூரிலுள்ள உட்கடைபெற்றது. சென்னை சர்க்கார் தொழில் இலாகாவத்திற்கு தலைமை தாங்குவதாக ஏற்பாடாகியிருந்தது. ஆனால் எதிர்பாராமல் நேர்த்த அவரது தகப்பன் ஸ்ரீ பி. ராமராவ் அவர்களின் மரணம் காரணமாக, அவருக்குப் பதிலாகத் தபால்காரர் சங்க யோமரிதியின் தலைவர் ஸ்ரீ என். கோபால் மேனன் பி. ஏ., பி. எஸ்., எம். எஸ். ஏ. அவர்களின் தலைமையில் இவ்வுபசாரம் நடைபெற்றது.

யத்திற்குக் காண்டிபேட்டுகளாக இருப்பவர்களின் கிரேடேஷன் லிஸ்ட் சங்கத்திற்கு சப்ளையேண்டுமென்பது பற்றி : இப்போது இருந்து வருமடைரட்டா ஜெனரலவர்களின் உத்தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிரேடேஷன் லிஸ்ட் சங்கத்திற்கு வழங்கச் சாத்தியமில்லையெனக் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 10 : போஸ்ட்மேன்கள் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகிய இருவருடைய ஒன்றுக இணைக்கப்பட்ட கிரேடேஷன் லிஸ்டு சங்கத்திற்கு அனுப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி : இதுசம்பந்தமாக பிரிவிடென்ஷி போஸ்ட்மான்ஸ், சென்னை நகர போஸ்ட்மான்ஸ்களின் குபரிண்டென்ட் ஆகியவர்கள் ஒரு கிரேடேஷன் லிஸ்டு தயார் செய்து சங்கத்திற்கு அனுப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதாகப் பதில் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை நெ. 11 : கனம் குப்பரிண்டு அவர்களால் தங்களுடைய விவகாரங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படவில்லையென்று விஜய நகர கிளைச் சங்கத்திடமிருந்து வந்துள்ள புகார் சம்பந்தமாக : விஜயநகரம் போஸ்ட்மான்ஸ்களின் குபரிண்டு அவர்களால் முடிவு செய்யப்படாமல் விட்டுப்போனவைகள் சம்பந்தமாக ஒரு ஜாப்தா தயார் செய்து அனுப்பிவைத்தால் அவை பற்றி அவையுடைய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவும் அதன் முடிவுகளைச் சங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தவும் சாத்தியமாகுமென்று பதில் கூறப்பட்டது.

ஒப்பம்) மதன் கிஷோர், போஸ்டல் செர்வீஸ்கள் 1 இன் டைரக்டர்.

ஆரம்பத்தில் தலைவர் டி. எஸ். ராமானுஜம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இரண்டு நிமிஷ நேரம் மௌனமாக நின்று சங்கத்தின் மாஜி தலைவரான காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ பி. ராமராவ் அவர்களின் மரணத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பிறகு பேசுகிறபோது சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்களிடமிருந்து கனம் குப்பரிண்டு அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இவ்வைபவம் தபால்காரர்கள், சீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர். எம். எஸ்.) உட்பட்ட ஊழியர் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தென்பதை ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமானுஜம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார். ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்களது கிரேடேஷன் லிஸ்டு கொண்டுமென்பது அவர்களுக்குத் தெரிவித்தும் மிகவும் ரிபாயமாக உட்கருப்பதாக

வும், சங்கம் எந்தக் காலத்திலும் அவரிடம் அதிகருப்பியைக் கண்ட தில்லை என்றும் ஸ்ரீ ராமானுஜம் கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசுகிறபோது சரீப் காலம் வரை சென்னை நகர தபாலாபீஸ்களில் ஆட்களின் எண்ணிக்கை 1920-ம் வருஷத்தில் இருந்தது போலவே எத்தகைய மாற்றமும் இன்றி இருந்து வந்த தென்றும், ஆனால் அத்தற்கு மாறாக தபால் போக்குவரத்து நாளாளுக்கு நாளாக பெருகிச் சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு வந்து குவிய ஆரம்பித்த தென்றும் அதன் விளைவால் தபால்காரர்களும், சீழ்த்தர சிப்பந்திகளும், ஆர்.எம்.எஸ். ஊழியர்களும் பட்ட அவசிய கொஞ்சநஞ்சமல்ல வென்றும் விளக்கினார். வேலைப் பளு அதிகமானதன் விளைவால் நிருவல்விக்கேணி போஸ்ட்மான்ஸில் இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு சில ஊழியர்கள் யமிக்கவும் நேர்ந்தது. ஆனால் நல்ல சமயத்தில் நமது போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரல் மேஜர் வி. வி. ராஜன் அவர்கள், போஸ்டல் செர்வீஸ்களின் டைரக்டர் ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஆகியோர்களின் புகார்ப் பிரயத்தனத்தால் நகரத்தில் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகப்பட்டதோடு இன்னும் அதிகரிக்கப்பட்டவும் ஏற்பாடுகள் இப்போது நடந்து வருகின்றன. அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமயத்தில் செய்த இந்த உத்தேசங்களைச் சங்கத்தின் சார்பிலும், நன் சார்பிலும் போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரலவர்களுக்கும், ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதாகக் கூறினார்.

முன்பு சரீப் செய்யப்பட்டு வந்த தலைப்பாகைகளுக்குப் பதிலாக இப்போது கொடுக்கப்படும் குல்லாய்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்துப் பேசுகிற போது சென்னை வி.டி.ஓ. வில் ஒரு மெஸஞ்சர் இமந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கூறினார். அந்த ஊழியர் வெய்யிலில் அலைந்து திரிந்ததால் ஏற்பட்ட பூனைக் கொதிப்பால் மரிக்க நேர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஊழியர் குல்லாய்க்குப் பதிலாகத் தலைப்பாகை அணிந்திருந்தால் இந்த விபவம் நேர்த்திருக்கா தென்றும், தலைப்பாகை வெய்யிலில் சுமந்து செல்லச் சும்மாடாகவும் உபயோகப்படுகிற தென்றும் ஸ்ரீ ராமானுஜம் விளக்கிக் கூறினார். எனவே இந்த உண்மை யறிந்து கனம் போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரலவர்களும் இவ்விடமிருந்து உத்தியோக மாற்றம் காரணமாக டெல்லிக்குச் சென்று எஸ்டபிளிஷ்மென்ட் இலாகாவின் கிருஷ்ணன் அவர்களும் டைரக்டர் ஜெனரலவர்களிடம் தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவத்தை எதிர்த்துக் கூறி இப்போது வழங்கப்படும் குல்லாய்க்குப் பதிலாகத் தலைப்பாகையையே சரீப் செய்யும்படி வற்புறுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். அடுத்தபடியாக ரன்னர்களைப் பற்றிப் பேசுகிற போது அவர்கள் இலாகாவில் ஒரு நாளைக்கு 24-மணி நேரமும் உழைக்கிறார்களென்றும், ஒரு

மாநாணத்தின் கவர்னருக்குள்ள பொறுப்புக்களைவிட அதிகப்படியான பொறுப்புகளையுடைய இந்த ரன்னருக்கு மிகப் பெரிய கௌரவமான சம்பளமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30-1/2-35 என்கிற விகிதாசாரமே கொடுக்கப்படுகிற தென்றும் கூறினார். ரன்னர்களுக்கு நிறைந்த பொறுப்புகள் இருக்கின்றன வென்றும் எனவே அவர்களுக்கு வாராந்தர ஒய்வு கொடுக்க இயலவில்லை தென்றும் அதிகாரிகளே ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். இவ்விஷயம் குறித்துச் செய்யப்பட்ட தபால்களும், இதர விலை மதிப்புள்ள சாமான்களும் ரன்னர் ஒருவரின் முழுப் பொறுப்பிலும், அவரது நேர்மையை நம்பியும் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுவது ஆய்வில் வைத்துப் பூட்டப்படுகிறபோது போஸ்ட்மான்ஸ், ஹெட்கிளர்க் ஆகிய இருவருடைய கூட்டுப் பாதுகாப்பில் சில் வைத்துப் பூட்டப்படுகிறது. இத்தகைய பொறுப்புள்ள பணியை எற்றுக்கொண்டு வேலை செய்யும் இந்த ரன்னர்களுக்கு வாராந்தர ஒய்வு கிடைக்கச் சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டும் எனறார். இது போன்ற குறைபாடுகளை உடைய பிரச்சனைகள் நிறைய இருக்கின்றன வென்றும் இவைகளை யெல்லாம் அரசியல் கின்றன வென்றும் இவைகளை யெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தில் வாக்களித்துள்ளபடி ஏதாவது ஒரு மாற்று வகையில் இவற்றுக்கு ஒரு நிவாரணம் தேடச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்றார். இவர்களுக்கு வருடாந்தரச் சம்பள உயர்வாக நிர்ணயம் செய்திருக்கும் மிகக் குறைந்த தொகையான 1/2 ரூபாய் திட்டத்தைக் கண்டித்துச் சர்க்கார் ஏற்கனவே கொடுத்திருந்த சலுகைகளைச் சர்க்கார் இப்போது வைக்கும் கடினமான பரிசீலனையின் மூலம் பறிமுதல் செய்வதையும் கண்டித்துப் பேசினார். நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மூன்றாம் வகுப்பு ஊழியர்களின் முன்னேற்றத்தையாக இருந்து வருவதைக் கேட்டுத் தாம் வருந்துவதாகவும் இதர விஷயங்களில் எப்படி போலாலும் இந்தச் சொற்ப வருவாயுடைய ஊழியர்கள் உத்தியோக உயர்விலாவது ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றார். இவ்விஷயங்களைப் போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரலவர்களும், ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்களும் இரக்க சிந்தையோடு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். சர்க்காரும் கூட 1931-க்கு முன் வேலைக்கு வந்தவர் களுக்கு இருப்பது போல ஸ்திரீப்படுத்தும் பரிசீலனைக்கு இவர்கள் எத்தனை நடவை வேண்டுமானாலும் ஆஜராகலாமென அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களது பிள்ளைகளுக்கும் இவர்களுடைய அம்மாவும் பிள்ளைகளுக்கும் கேட்டுக் கொண்டார். ஒரு போஸ்ட்மேன் மாதம் ஒன்றுக்கு 16 ரூபாய் பெனஷனுடனும் 15 மாதச்சம்பளத்துடனும் ரிடையாகிறார். ஆனால் அவருக்கு அவரது சம்பளத்தில் பாதிபுப் பஞ்சப்படியில் பாதிபுப் கொடுக்கப்படுமென்று வாக்களிக்கப்பட்டது. இப்போது அது இரட்டிக்கப்பட்டவேண்டும் என்றார்.

அடுத்தபடியாக பொதுக்காரியதரிசி ஸ்ரீபி. எம். கிருஷ்ணன் பேசினார். அப்போது அவர் முகலில் ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் இந்த உபகாரத் திற்கு இனசய மறுக்கத்தை காணத்தை எடுத்துக் கூறி, அவரிடம் கொண்டுபோகப்பட்ட கேஸ்களில் முடிவு செய்யவில்லை அவர் காட்டியுள்ள அன்பையும் ஆதரவையும் தபால்வாரும், கீழ்க்கா ஊழியர்களும் ஒருநாளும் மறக்கமாட்டார்கள் என்று கூறினார். அவரது பிடிவாகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகிற போது ஒருநாள் ஒருசில விவகாரங்களைத் தனிப்பட்டவர் விஷயமென்று தன்னிலிடிம் அவர் மறுசமயம் அதே விவகாரத்தைக் கருத்த பரிசீலனையுடன் உடனடியாக முடிவு செய்து உதவி செய்திருக்கிறார் என்பதை விளக்கிக் கூறினார். எந்த விஷயத்திலும் யார் விஷயமாகவும், அவர் ஒருதலைப்பக்கமாக நடந்துகொண்டதில்லை என்று கூறினார். மேலும் பேசுகிறபோது ஸ்ரீமூலக் கொள்கையில் ஒரு ரன்னை சாகவேண்டி ஏற்பட்ட துரதிர்ஷ்டத்தை விளக்கி இது விஷயமாக ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் டெல்லியில் சென்றதும் அவ்வியமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். இங்குள்ள மாகாண அதிகாரிகள் தங்கள் குறைகள் நியாயமானவைகள் தான் என்ன ஒத்துக்கொண்டாலும் டைரக்டர் ஜெனரல் ஆபீஸிலிருந்து எத்தகைய சாதகமான முடிவுகளும் வருவது கிடையாது. எனவே கூடிய சீக்கிரமே மறுபோஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள், தபால் இலாகா மந்திரியவர்களின் காரியதரிசியாக உயர்த்தப்படுவாரென்றும் அப்போது மறு நியாயமான குறைகளையெல்லாம் மந்திரியவர்களுக்கு நேரடியாக விளக்கிச்சொல்லி மனக்குத் தேவையான பரிசாரத் தேடுவாரென்றும் நான் எதிர் பார்த்தேன் என்றார். அத்துடன் ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் சீக்கிரத்தில் டைரக்டர் ஜெனரலாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமெனத் தாம் விரும்புவதாகவும் கூறினார். இம்மாகாண அதிகாரிகள் எதுவும் செய்யக்கூடாத நிலையில் அவர்களது அதிகாரம் ஒருவரம்புக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. எனவே இவர்கள் அதிகம் செய்வதில்லை, கனம் சீக்கிரம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் மந்திரியாக இருக்கபோது மாறுவேடம் பூண்டு பல போஸ்டாபிஸ்களையும் துப்புத்துவக் கிப்பார்த்து நிலைமைகளைச் சீர்ப்படுத்தி வந்திருப்பதுபோல அவரை பின்பற்றி மறுபோஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் மேஜர் வி. வி. ராஜன் அவர்கள் நடந்து வருகிறார் என்றார். மேலும் கூறுகிற போது போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களை இரர

அடுத்தபடியாகப் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல்
மேஜர் ஸி. லி. ராஜன் அவர்கள் பேசினார். அவர்
பேசியபோது வியோதிக வயதடைந்துவிட்ட
போது கூட ராஜாஜி அவர்கள் சென்னை மத்திய
சபைக்குத் தலைமை நாகக் முன்வந்தது நமது
அகிர்ஷ்டமென்றும் அவரது புதிய வேலைத்திட்டத்
தின் அடிப்படையில் இம்மாகாணத்தில் தபால்
பிரிவினர்களுக்கு கல்லகாலம் பிறக்க சூதகமிருப்
பதாகவும், அந்தக்காலத்தில் நமக்குச் சாதகமாகச்
சூழ்நிலைகள் அமைந்திருக்க இப்போதே சில உபா
யங்களைச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற
தருத்தோடுதான் நாம் கணம் கிருஷ்ணராவை இன்
வைப்பவற்றிற்கு அழைக்கவேண்டுமென ஸ்ரீ கிருஷ்
ணன் அவர்களுக்கு யோசனை கூறியதாகவும்,
ஆனால் தெய்வாசினமாக அந்தவாய்ப்பு இப்போது
கட்டாயம் போகலாம் அடுத்துவரும் சந்தர்ப்பத்
திலாவது அப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்திக்
கொள்ளவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.
இந்த வைப்பத்தில் கலந்துகொண்டதன் மூலம்
ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் போன்ற பரபலஸ்தர்
களுடன் நெரிக்கிப்பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்
பதாகக் கூறினார். போஸ்ட்மென்கள், நான்காம்
வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகியவர்களிடையிலும், உலகச்
தக சிறுகதைப் போட்டியில் வெற்றிபெறும்
ஸ்ரீ கே. டி. மகமதுவைப்போன்ற கெட்டிக்காரர்
கள் இருக்கிறார்களென்பதை அறியப் பெருமையாக
இருக்கிறது என்றார். அதிகாரிகளுக்கும், சந்தத்
தின் பிரவாகஸ்தர்களுக்கும் இடையில் நடக்கும்
பேச்சுவார்த்தைகளில் விவாதங்கள் சிலசமயங்களில்
கரம சாரமாக விருந்தாலும் இருசாரர்களிடையே
யும் எந்தக்காலத்திலும் குரோதமான எண்ணம்
இருந்ததில்லையென்று கூறினார். சங்கம் எதையும்
கேட்க உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அதுபோலவே
அதிகாரிகளும் தககளால் முடிந்த அளவுக்குப்
பரிகாரத்தேடி தருவதில் அக்கரை உடையவர்களாக
இருக்கிறார்கள் என்றார். இந்த வைப்பமும் இதை
யொட்டி எல்லாப்பிரிவுகளின் அதிகாரிகளுக்கும்
அனுப்பப்பட்ட அழைப்பும், அவைகளை ஏற்றத்
கொண்டு பல அதிகாரிகள் இறகு வந்து கலந்து
கொண்டினதும் இலாகாவுக்கும் ஊழியர்களுக்கும்
இடையேயுள்ள செளஜன்ய மனப்பான்மையையும்
காட்டுகிறது என்றார். ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன்,
ஸ்ரீ ஆர். எத்திராஜுலு ஆகிய இருவர்களின் தலைமை
யில் சங்கம் அடைந்துள்ள சாதனைகளைப் புகழ்ந்து
பேசினார். மேலும் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும்
உதவியையும் கொண்டு சங்கத்தைப் பலப்படுத்தி

அதன் பிறகு ஸ்ரீ வைகுண்டம் கிளைச் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ எம். ஆர். லோகநாதன் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்த வைபவத்தில் கலந்துகொள்ளத் தமக்கு, அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பிற்காக இதை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்குத் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் இங்கு தமக்குப் போதுமான அதிகாரங்களில்லாத காரணத்தால் தம்மால் செய்யமுடியாமற்போனவைகளை டில்லிக்குச் செல்வதன் மூலம் செய்து முடிப்பார் என்று தாம் நம்புவதாகக் கூறினர். மேலும் அவர் பேசுகிறபோது ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்களுட்கருத்திற்களைத் தாங்கித் தமது அபிப்பிராயங்களைக் கூறுகிறபோது புரோமோஷனுக்காக குறிப்பாக இன்னின்ன தகுதிதான் இருந்தாக வேண்டுமென சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்திருப்பதை ஆக்ஷேபித்து பேசிக்காரின் நிர்வாகத்தை ஏற்கும் மந்திரிமார்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதி இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்காதபோது 4-ம் வகுப்பு ஊழியர், போஸ்ட்மென்சன் ஆகியோருக்கும் இவ் தகுதி இருந்தாகவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கக் கிராமுகளன்று புரியவில்லையென்றார். எனவே இந்த மாகாணத்திலிருந்து பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள தலைவர்களையும், டெல்லியில் அங்கம் வகிப்பவர்களையும் இது விஷயமாகத் தக்க பரிசாரம் தேடவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அவருக்குப்பிறகு பேசிய பிரஸிடென் ஹரி
போஸ்ட்மாஸ்டர் ஸ்ரீ சன்னிலால் அவர்கள் இலா
காவிலுள்ள எல்லா வணக்கப்பட்ட ஊழியர்களின்
நலன்கள் பற்றியும் இனிதாம் அக்கரை எடுத்துக்
கொள்ளப்போவதாகவும், எங்கெங்கு அதிகப்படி
யான ஆட்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்கிற
அவசியம் நேருகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம்
போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்களையும் போஸ்
ட் செர்விஸ்களின் டைரக்டர் அவர்களையும் தாம்
கட்டாயம் தேடிச்சென்று அவ்விதமான நட

கூறியார். வைபவத்திற்கு பல உயர்தர உத்தியோகஸ்தர் களும், பிரபலஸ்தர்களும் விஜயம் செய்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

கள் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலாக இருக்கும் வரை எந்தப் பிரச்சனையும் சமூகமாகத் தீர்க்கப்பட்டு விடுமென்றும் இம்மாதிரி உண்ணாவிரத ஆயத்ததைப் பிரயோகிக்கும் அளவுக்கு விஷயங்கள் முத்திப் போகாதென்றும் கூறினார்.

அவருக்குப் பிறகு பேசிய ஸ்ரீ பி. தேவராஜ் அவர்கள் எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் போஸ்ட் மாஸ்டர்களை சர்க்காரும் சரி சங்கமும் சரி கொஞ்சமும் கவனியாது அவர்கள் விஷயத்தில் பராமுகமாக இருப்பதை விளக்கி மிக உருக்கமாகப் பேசினார். சங்கத்தின் தலைவரவர்களும் காரியதரிசியும் இனி யாகிலும் அவர்களது குறைகளைப் பற்றிப் பிரத்யேகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்.

தபால்காரர் சங்கக் கேள்வி நிதி தபால் ஊழியர்கள் உயிரோடிருக்கும் போதும், அவர்கள் மரித்த பிறகும் எல்லாச் சமயத்திலும் அவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தாருக்கும் பண உதவி செய்து வருவதை எடுத்துக் காட்டி அங்கத்தினர்கள் யாவரும் அந்த நிதியில் சேர்ந்து பயனடைந்து கொள்ள வேண்டுமென ஸ்ரீ டி. வஜ்ஜிரவேலு அவர்கள் பேசும்போது கேட்டுக் கொண்டார்.

கொல்லம் கிளைச் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ எஸ். ஜி. ஜோஷுவா அவர்கள் அடுத்தபடியாகப் பேசினார். அவர் பேசியபோது திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்ய இலாகா ஊழியர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறார்களென்றும் அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பள விதிதாசாரம் கிடைக்க இந்த மகாநாடு வழி முறைகளைக் கண்டு பிடிக்குமென்று தாம் நம்புவதாகக் கூறினார். அஞ்சல் இலாகாவை இணைத்ததின் காரணமாக தபால் இலாகாவின் பழைய ஊழியர்களை வசதிகள் எதுவும் பாதிக்கப் படவில்லை யென்பதை பொதுக்காரியதரிசி யவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்டல் போஸ்ட்மேன்களைத் திறக்கும் சர்க்காரின் குறுகிய மனப்பான்மையைக் கண்டித்துப் பேசி அவைகளை யெல்லாம் இனி இலாகா ஆதினத்தின் கீழ் வரும் ஆய்ஸ்களாக மாற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ரயில் வண்டிகளில் மெயில் பைகளை எடுத்துச் செல்லும் ரன்னர்களுக்குத் தனி வண்டிகள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், தபால் பைகள் காணாமற் போனது சம்பந்தமாக மெயில் கார்டுகள் மீது தொடரப்பட்டிருக்கக் கேட்கக் கொண்டார். திருவாங்கூர், கொச்சி இராஜ்ய தபால் ஊழியர்களின் குறைகளைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய 5 பேர் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்கள் கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணத் தேட வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். கடைசியில் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியுடனும் தொடர்பு கொள்ளாமல் தங்களிடையே ஒற்றுமையுடனும் சிநேக மனப்பான்மையுடனும் இணைந்து நிற்க வேண்டுமெனக்

கேட்டுக் கொண்டார். இத்துடன் அவர் சில தீர்மானங்களையும் பிரகாசித்தார்.

அடுத்தபடியாகத் துத்துக்குடி கிளைச் சங்கத்தின் காரியதரிசி ஸ்ரீ எஸ். சண்முக சுந்தரம் பேசினார். குமாஸ்தாக்களின் சம்பள விதிதாசாரத்தில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு உயர்வு அளித்திருப்பவர்கள் போஸ்ட்மென்களுக்கும், நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களுக்கும் அவர்களுடைய சம்பள விதிதாசாரத்தில் உயர்வளிக்க வில்லை யென்பதை அவர் மிக வருத்தத்தோடு எடுத்துக் காட்டினார். நிதி வசதி போதவில்லை என்கிற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களது சம்பள உயர்வு தட்டிக் கழிக்கப் படுகிறது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் ஆங்கில பாஷா ஞானம் வேண்டுமென்று கேட்கப்படுவது கூடாது என்றார். ஒருவருக்கு நிர்ணயிக்கப்படும் சம்பளம் அவரது வேலையைப் பொறுத்தும் அவருக்கு இருக்கும் பொறுப்புகளை அநுசரித்தும் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர அவருக்கிருக்கும் கல்வித்தகுதியை ஒப்பிட்டு இருப்பது கூடாதென்றார். 1918-ல் இருந்தது போல குமாஸ்தாவின் சம்பளத்திற்கும் போஸ்ட்மென்கள், நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கு 3 ரூபாய் வித்தியாசம் மட்டுமே இருக்க வேண்டுமெனக் கூறினார். போஸ்ட்மென்கள், நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகியவர்களின் சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 ஆக உயர்த்தப்பட்டால் அவர்கள் அதற்கு மேலும் உயர்வு வேண்டுமென எந்தக் காலத்திலும் கேட்க மாட்டார்கள் களைன்றார்.

அதன் பிறகு சங்கத்தின் வருஷாந்திர அறிக்கை படிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

நிர்வாகத்தார்களின் தேர்தல்.

பிறகு கீழே காண்பவர்கள் நடைமுறை வருஷத்திற்குச் சங்கத்தின் நிர்வாகிகளாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமானுஜம், எம். ஏ., எஸ்.எல்.பி., (வண்டன்) தலைவர்,	
ஸ்ரீ கே. எஸ். கோபால் கிருஷ்ணன், பி. ஏ.	உப-தலைவர்கள்,
ஸ்ரீ சையத் ரசூல்,	
பி. எம். கிருஷ்ணன், பொதுக்காரியதரிசி,	
ஆர். எத்திராஜுலு ராயுடு, கட்டுப் பொதுக்காரியதரிசி,	
வி. லோகய்யா,	உதவி-
வி. ராஜகோபால் ராயக்கர்.	
பொதுக்காரியதரிசிகள்	
வி. விஸ்வநாதன், கௌரவ பொக்கிஷதாரர்.	
எம். சுந்தரராஜன், மாணேஜர் (தபால்காரர் துதன்)	
எம். தக்ஷிணமூர்த்தி (ஆர் எம் எஸ் எம் டிவிஷன்)	ஆடிட்டர்கள்
எம். முருகேசன், ஈரோடு	

நிர்வாகக் குழுவினர்கள்

- ஸ்ரீ ஆர். பெருமாள், ஆர் எம் எஸ், சென்னை,
 ,, எம். டி. வஜ்ஜிரவேலு, வி. டி. டி., சென்னை,
 ,, எஸ். ஏசாம்பரம், பி. எம். ஜி. ஆய்ஸ், சென்னை,
 ,, எம். கோபால் ராயுடு, மெயில் மோட்டார் செர்வீஸ், சென்னை,
 ,, ஜி. என். பாபு, சென்னை நகர டிவிஷன்.

தலைவர் முடிவுரை

முடிவுரையாகப் பேசுகிற போது தலைவர் ஸ்ரீ கே. எஸ். கோபால்கிருஷ்ணன் அவர்கள் வந்திருந்த யாவருடைய ஒத்துழைப்பினால் மகாநாட்டு நடவடிக்கைகளை செவ்வனே வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்கச் சாத்யமாயிற்றென்று கூறினார். தபால் ஊழியர்கள் தங்கள் முயற்சிகளில் வெற்றியடையத் தம்மாலான சகல உதவிகளையும் செய்யத்தாம் எந்தக் காலத்திலும் தயாராக இருப்பதாகக் கூறினார். அதுபோலவே மத்ய சங்கமும் எந்த நேரத்திலும் உதவி செய்ய தயாராக இருக்குமென்று கூறினார். எனவே இனி யாவரும் தீவிரமாக நின்று எங்கெங்கு எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்ட் போஸ்ட்மேன்கள் இப்போது இருந்துவருகின்றனவோ அவைகளை யெல்லாம் உடனடியாகக் கலைத்துவிட்டு அவை இலாகாவின் கீழ்வரும் கோடி ஆய்ஸ்களாக ஆக்குவதற்கும், புரோமோஷனுக்காக வென்று பரிசைகள் வைப்பதை ரத்துச் செய்வதற்கும் போஸ்ட்மென்களுக்கும், நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களுக்கும் உத்தியோக உயர்வில் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த 50 சத விதிக்ச்சலுகைகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கும் எம் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கூறினார். இவைகளெல்லாம் நியாயமானவைகளென்று சர்க்காரே ஒருகாலத்தில் இவைகளை நமக்குக் கொடுத்திருக்க இப்போது அவைகளைப் பறிமுதல் செய்ய நினைக்கும்போது நமது முழு சக்தியோடும் அதை எதிர்த்துப் போராடவும் அவசியமானால் நேரடி நடவடிக்கைகூட எடுத்துக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்றார். அங்கத்தினர்கள் தங்கள் குறைகளுக்குப் பரிசாரம் கிடைக்காதுபோனால் அதற்காகச் சங்கத்தின் நிர்வாகிகள் மீது குற்றம் கண்டுபிடிப்பது கூடாதென்றும் அத்தகு மாறாக மேலும் மேலும் அவர்கள் எந்த குறையான தியாகத்திற்கும்தயாராக இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார். மத்தியஸ்த கோர்ட்டுகள்மீது நமக்கு எந்தக்காலத்திலும் நம்பிக்கை இருந்ததுமையென்றும் அவைகள் வெறும் கண்ணாடைப்பு முயற்சிகளென்றும் கூறி ஆகையினால் இனி ஊழியர்கள் தங்கள் சக்தியொன்றே தங்கள் வெற்றியின் அறிஞரி என்பதை உணர்ந்து தங்களது ஒற்றுமை

யைப் பலப்படுத்த முனையவேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் அவர்களது கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கேட்டு சர்க்காரிடம் தாம் தைரியமாக முன்னேறிச்செல்ல முடியுமென்றும் கூறினார்.

ஸ்ரீ எஸ். பெரியசாமி கௌண்டர் அவர்கள் மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்த பிரதிகளுக்கு இடவசதியிலும் சரி, சாப்பாடு செளகர்யத்திலும் சரி ஏதேனும் குறைபாடுகள் காணப்பட்டிருந்தால் அவைகளை யெல்லாம் பொருட்படுத்தக் கூடாதென்று கேட்டுக் கொண்டு மகாநாடு வெற்றியுடன் முடிவடைந்ததற்கு யாவரும் அளித்த ஒத்துழைப்பிற்காக எல்லோருக்கும் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

முடிவாக ஈரோடு கிளைச் சங்கத்தின் காரியதரிசி ஸ்ரீ எம். முருகேசன் அவர்களால் வந்திடுபசாரம் கூறப்பட்டு மகாநாடு இனிது முடிவுற்றது.

சென்னை சர்க்கின் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்களிடமிருந்து, சென்னை-2

நெ. எஸ் டி பிரெக்ட்-ஆர் எஸ் ஜி எஸ்/III தேதி சென்னை-2, 6-6-52.

விஷயம் : சென்னை ராஜ்யத்தில் மத்யதர்பன் ஸிப் பரிசைகளில் பாஸாகியிருப்பதற்குச் சமதை என்று கருதப்படும் பரிசைப்பற்றி.

21-5-52-ல் தேதியன்று இந்தக் காரியாலயத்திலிருந்து வெளியான கடிதத்தைத் தொடர்ந்து எழுதுகையில், சென்னை ராஜ்யத்தில் மத்யதர்பன் ஸிப்பின் ஆங்கிலப்பாலைக்குச் சமதையாகக் கருதப்படும் வேறொரு பரிசைப்பற்றிக் கல்வி ஸ்தாபன டாக்டர் அவர்களிடமிருந்து கிடைத்தள்ள விளக்கத்தை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவரது கடிதத்தின் நகலொன்றும் இத்துடன் உங்களுக்குத்தான் அனுப்பியிருக்கிறேன். அதையது சரித்து இதுவிஷயமாக நியமனம் செய்யும் அதி காரிகளுக்கும் அவையிப்பமான உத்தரவுகள் அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை முடிவு செய்யப்படாமலுள்ள எல்லா கேஸுகளும் கல்வி ஸ்தாபன டைரக்டர் அவர்களின் கடிதத்தில் காணும் விளக்கத்தை அநுசரித்து இந்த சர்க்கிளைக்கேடுத்துக் கொள் மன அதிகாரிகளால் பரிசீலனைக்கேடுத்துக் கொள்ளப்படும். சர்க்காரால் அங்கோரம் செய்யப்பட்ட பலதரப்பட்ட பள்ளிகளின் தலைவர்களிடமிருந்து கொண்டு வரப்படும் அத்தாக்கிப் பத்திரங்களையும் இச்சுத்தர்ப்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(ஒப்பம்)

போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலுக்காக.

சென்னை மாகாண தபால்காரர் 31வது மகாநாட்டில் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் மேஜர் எ. வி. ராஜன், பி.ஏ., அவர்கள் ஆற்றிய திறப்புரைப் பிரசங்கம்.

மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்து மேஜர் எ. வி. ராஜன் பி. ஏ., போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் நிகழ்த்திய திறப்பு விழா பிரசங்கத்தில் ஆரம்பத்தில் தம்மால் தமிழில் சரணமாகப் பேச இயலா தென்றும், தமிழில் பாண்டியம் பெற்று, மேடைப் பேச்சில் வல்லவர்களாயுள்ளவர்கள் நிறைந்துள்ள இம்மகாநாட்டுப் பந்தலில் தாம் பேச எழுந்திருக்கும் போதே தமக்கு அச்சமாக இருப்பதாகவும் இருந்தாலும்கூட இம்மகாநாட்டுக்கு வந்துள்ள பெருவாரியான அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ளும் முறையில் தாம் தமிழிலேயே பேச வேண்டியிருப்பதால் தமது பேச்சில் காணப்படும் ஒருசில இலக்கணப் பிசுபுகளைப் பொருட்படுத்தாது அதிலுள்ள சாராம்ஸங்களை மட்டும் கிரஹித்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

கொடியேற்று விழாவைக் குறிப்பிட்டு அதிலுள்ள முக்கிய அம்சங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். நம் நாடு சுதந்திர மடைவதற்காகப் பாடுபட்ட நமது முன்னோர்களில் பெரும்பாலோர் அதை அதுபவிக்கக் கொடுத்து வைக்காத போதிலும் அவர்களது முயற்சியால் சுதந்திர புருஷர்களாய் உலாவும் அதிர்ஷ்டம் பெற்ற நாம் பாக்கியசாலிகளாகும் என்றார். மகாநாட்டுக்கு வந்து இதில் பங்கெடுத்திருக்கின்ற வேண்டுமென எத்தகைய சுதந்திர பாத்யத்தில் தமக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டதோ அதே சுதந்திர பாத்யத்துடன் தான் தாம் இம்மகாநாட்டில் பங்கு கொள்ள வந்திருப்பதாகக் கூறினார். தபால் ஊழியர்கள் மற்றெல்லா ஊழியர்களையும் விட பெருமைப்பட்ட வேண்டியவர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் இந்நாட்டு மக்களின் ஊழியர்கள். அதில் அவர்களுக்கு இருக்கும் கௌரவம் அளவிடக்கூடாததாகும் என்றார். தபால் இலாகாவின் மாஜிகள் தபால் ஊழியர்களது கேட்கலாபத்தில் எவ்வளவு தூரத்திற்கு அக்கரை உடையவராக இருந்தாரென்பதை எடுத்துச் சொல்லி அவரது வழியைப் பின்பற்றி கூடுமானவரை அவர்களுக்கு உதவியாக தம்மால் முடிந்த அளவுக்குப் பிரயாசை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகக் கூறினார். தபால் ஊழியர்கள் தன்னடக்கத்தோடும், பொறுமையோடும் தங்கள் கடமைகளைச் செய்து வர வேண்டுமெனக் கூறினார். அநேக பிரச்சனைகளில் சங்கத்தின் அபிப்பிராயங்களைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாத போதிலும்கூட, சங்கமும், அதன் நிர்வாகஸ்தர்களும் ஊழியர்களின் நலனில் பெரிதும் அக்கரையுடையவர்களாக இருப்பது மட்டுமல்ல பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய முயற்சிகள் உண்மையாகவே இலாகாவுக்கு பெரிதும் உதவியாகத்தான் இருந்திருக்கின்றன

வென்பதை தாம் உறுதியாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்று கூறினார். தாம் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டு எந்தக் காலத்தும் பயந்தது கிடையாதென்றும் ஆனால் அதற்குப் பதிலாகச் சங்கம் சீரான வழியில் தீவிரமான முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டுமெனத் தாம் எப்போதும் ஆசிர்த்து வந்திருப்பதாகவும் கூறினார். ஏதாவதொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஊழியர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை வந்து அதில் தாம் கண்டிப்புடன் நடந்து கொண்டிருந்திருந்தால் அது தபால் ஊழியர்களிடையே ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்கிற கருத்தோடு மட்டுந்தான் செய்திருக்கக் கூடுமென்று விளக்கினார். எனவே தம்மீது எத்தகைய தவறான அபிப்பிராயமும் கொள்ளாது இலாகாவில் பெரிய உத்தியோகஸ்தரும் சரி சிறிய உத்தியோகஸ்தரும் சரி தாங்கள் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர் என்பதை மனதில் கொண்டு மிக உயர்வான ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றித் தங்கள் அலுவல்களைச் செய்து வர வேண்டுமென்றார். தொழிலாளர் தலைவர்களான ஸ்ரீ ஜகஜீவன்ராம், ஸ்ரீ வி. வி. கிரி போன்றவர்கள் தற்போது மத்தியப் பதவிகளில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளவர்களாயிருப்பதால் அவர்கள் பாட்டாளி மக்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதில் பெரிதும் அக்கரை காட்டுவார்களென்று கூறினார். நினைத்தபோதெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்கிற எண்ணத்தைக் கைவிட்டுப் பொது மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் இடையூறாக இராமல் சங்கத்தின் நலனில் பெரிதும் அக்கரை காட்டி உழைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அடுத்தபடியாகத் தபால்காரர்களின் குறைகளைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகிறபோது அவைகளில் சில அகில இந்தியப் பிரச்சனையுடையதென்று கூறி, இருந்தாலும் கூட அவைகள் சம்பந்தமாகப் பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று தாம் டைரக்டர் ஜெனரலவர்களை ஒயாமல் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறினார். அகிப்படியான சம்பள விதிதாச்சாரத் கோரிக்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது இதர இலாகா ஊழியர்கள் மத்திய சர்க்கார் ஊழியருக்கிருக்கும் சம்பள விதிதாச்சார அடிப்படையில் குத்தகர்கள் சம்பளங்களை உயர்த்த வேண்டுமெனக் கேட்டுப் போராடுகிறபோது இவர்கள் ஏற்கனவே உள்ள விதிதாச்சாரத்திற்கு இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கூறினார். இதர செலவுகளைப்பற்றிக் கூறுகிறபோது நியாயமான எல்லாக் குறைகளும் கூடுமானவரையில் பரிலேனை செய்யப்பட்டு நிவாரணம்

(தொடர்ச்சி 66ம் பக்கம் பக்கம்.)

கோபிசெட்டிபாளையத்தில் 1952ஆ ஜூன் 7, 8ந் தேதிகளில் நடந்த 31-வது தபால்காரர் மாநாட்டில் ஸ்ரீ டி. ஸ்ரீநிவாச முதலியார், பி.ஏ. பி.எல்., அவர்கள் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை.

அன்புடைப் பெருமக்களே !

வருக வருக. இம்மகாநாட்டிற்கு உங்களை வரவேற்புக் கமிட்டியின் சார்பில் முழுமனதோடும், பேருவகையோடும் வரவேற்கின்றேன். இம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு இதைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கத்தோடு ஈண்டு குழுமியுள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் கண்பி. பலவீகமான அசௌகரியங்களையும் பாராட்டாது மகாநாட்டின் வெற்றியை உளத்திறங்காண்டுள்ள உங்கள் முயற்சி இறைவன் இன்னருளால் பூரணமான பலனைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இம்மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்க சென்னை தபால் இலாகா பிரதம உத்தியோகஸ்தர் உயர்திருவாளர் மேஜர் C. V. ராஜன் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டது நமது பாக்கியம் என்றே சொல்ல வேண்டும். அன்னார் தபால் சிப்பந்திகளிடம் ஆழ்ந்த அன்பு கொண்டவர். எனவே அவர் சிப்பந்திகள் நலனுக்காகத் தன்னலானதை யெல்லாம் செய்வார் என்பதில் சந்தேக மில்லை. அவர்களை உங்கள் சார்பிலும், என் சார்பிலும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன்.

இங்கு நாம் கூடியுள்ள காரணம் நம் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. தபால் சிப்பந்திகளின் வாழ்க்கைத் தாம் உயர வேண்டும். அவர்கள் வறுமையிலிருந்து நீங்க வழி காணவேண்டும். அன்னாரின் அத்தியாவசியமான தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதே யாகும். சுகபோகங்களை அனுபவிக்க அவர்கள் விரும்ப வில்லை. குறைந்த உழைப்புக்கு நிறைய ஊதியம் பெற அவர்களுக்கு ஆசை யில்லை. ஆனால் வேலைக்குத்தக்க கூலி, பொறுப்புக்குத்தக்க ஆதரவு, பொருளாதார நிலைக்குத்தக்க வருவாய் இவைகள் தான் கிரிக்கை.

உலகத்தில் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் சிறந்த இலாகாக்களில் ஒன்று தபால் இலாகா என்பதை யாரே மறுக்கவல்லார். தபால் போகாத குக்கிராமம் உண்டா? குடிசைக்கும் போகின்றது, குப்பைகள் மாளிகைக்கும் போகின்றது. தபால்காரரின் ஆளுகையை எதிர் பார்த்திராதவர் எவர்? அரசாங்கம், ஊழல்கள்கள், வர்த்தக நிலையங்கள், கல்வி ஸ்தாபனங்கள், பத்திரிகை உலகம் முதலிய எல்லாம் செல்வவேளையை நடைபெற தபால் உதவி செய்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் கண்பர்களும், குடும்பத்தினரும், காதலர்களும் தபால் வருவதற்குள் படும் அவஸ்தை கொஞ்ச நஞ்சுமா? எனவே தபால் ஊழியர்கள் நாட்டின் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவர்களாகி விட்டனர். மக்களின்

அன்புக்கு பாத்திரர்களாகி விட்டனர். அவர்கள் பணி எல்லோராலும் விரும்பப் படுவது இயற்கையே.

ஆனால் அவர்கள் பொறுப்பு எவ்வளவு மகத்தானது. காற்றோ, கடும் வெய்யிலோ, விடாமழையோ அதைப் பற்றி அவர்களுக்கு கவலையில்லை. அவர்கள் கடமையை அவர்கள் செய்யத் தவறுவதில்லை. சம்பளத்தை முதலாவதாகக் கருதித் தன் வேலையை இரண்டாவதாகக் கருதுவோன் சாத்தானின் மகன்; வேலையை முதலாவதாகவும், சம்பளத்தை இரண்டாவதாகவும் கருதுவோன் கடவுளின் மகன் என்று (Ruskin) சொன்னார். தபால் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் கடவுளின் குழந்தைகள். அவர்கள் ஊதியம் எவ்வளவு குறைவாக இருந்தாலும் வேலையைக் கண்ணுக் கருத்துமாகச் செய்வதில் அவர்களை ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லை எனக்கூறுவது மிகையாகாது.

இவைகளை யெல்லாம் கருதிப்பார்க்கும்போது உங்கள் நிலை மிகவும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதை நாட்டு மக்கள் நூற்றுக்கு நூறு ஒப்புக்கொள்வார்கள் விடுதலைபெற்ற இந்தியாவில் குடியரசு அரசாங்கம் அந்நிய அரசாங்கத்தைப்போல பிற நாட்டு நன்மைக்காக ஆளவில்லை. இந்நாட்டு மக்கள் நலனுக்கே நம்மை நம்மவர் ஆள்கின்றனர். எனவே உரிமையோடு உங்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லலாம். அவைகளுக்குப் பரிகாரம் செய்ய அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யும் என்றும் நீங்கள் முற்றிலும் நம்பலாம்.

தபால், தந்தி சிப்பந்திகளுக்குப்போதிய வசதி செய்து கொடுக்கத் தபால் இலாகாவில் வருவாயில்லாமல் இல்லை. அவ்வருவாயில் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு சிப்பந்திகளின் அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் எனக்கோருவதே இம்மகாநாட்டின் நோக்கம்.

இத்தோர் அரசியல் மாநாடல்ல. தபால்காரர்கள் எந்த அரசியலிலும் பங்கு கொள்வோரல்ல. எல்லோருக்குத் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சேவை செய்வோர். எனவே எல்லா அரசியல் கட்சியினரும், வர்க்கத்தினரும், மதத்தினரும், மொழியினரும் அவர்களுக்கு நலஞ்செய்வதில் உடன்பாடுடையவராகவே இருப்பர்.

விட்டு வாடகை பெரிய பெரிய நகரங்களில் மட்டுமன்றி ஈரோடு போன்ற நகரங்களிலும் அதிகமே. வர்த்தகம் நன்கு நடைபெறும் இடங்களில் வீடு கிடைப்பதே கஷ்டம். எனவே வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் (House Rent Allowance)

ce) போதிய அளவு உயர்க்கப்படவேண்டும். இது சம்பந்தமாக டைரெக்டர் ஜெனரலிடம் ஈரோட்டில் சென்ற ஆண்டு நான் நேரில் முறையிட்ட போது அவர்களும் அனுதாபத்தோடு கவனிப்பதாகக் கூறியதுடன் இந்திய சர்க்காருக்கும் இது விஷயமாகத் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார். முடிவு இன்னும் தெரியவில்லை.

நான்கு வருடங்களாக மழையில்லை, முக்கியமாக உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் தாங்க முடியவில்லை, பஞ்சப்படியோ போதுமானதாக இல்லை. ஏழைகளுக்குத்தான் கடவுள் நிறையக் குழந்தைகளை அனுக்கிரகிக்கின்றார். இவர்களின் குழந்தைகளுக்கு S. S. L. C. வரையிலும் இலவசப்படிப்புக்கு உத்தரவு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சின்னப்பிரிவு சல்லக்களால் வாடும் தபால் சிப்பந்திகள் மாநாடு கூட்டித் தங்கள் குறைகளை மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நன்கு அமைதியாகச் சீரியமுறையில் எடுத்துக்காட்டிப் பரிசாரம் தேடமுயல்வது வரவேற்கத்தக்கதன்றோ!

இத்தபால் சிப்பந்திகள் சங்கம் இதுவரையில் அரசாங்கத்தினிடம் பெற்றுள்ள நன்மைகளுக்கு மிகவும் நன்றியறிதலுடையதாக இருக்கின்றது.

தலைவர் ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமானுஜம், எம். ஏ., எல். எல். பி. (லண்டன்)
அவர்களின் தலைமைப் பிரசங்கம்.

கோபிச்சேட்டிபாளையத்தில் 1952 ஜூன் 7, 8-தேதிகளில் நடந்த அகில இந்திய தபால்காரர் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர் எம் எஸ்) ஊழியர் மாகாணச் சங்கத்தின் 31-வது மகாநாட்டில் தலைமை வகித்து ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமானுஜம், எம். ஏ., எல். எல். பி. (லண்டன்) அவர்கள் நிகழ்த்திய தலைமையுரை.

தொழில்களே!

இம்மாபெரும் மகாநாட்டிற்கு தலைமைதாங்க என்னை அழைத்ததற்கு ஆரம்பத்தில் உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல், மேஜர் வி. வி. ராஜன், பி. ஏ., அவர்கள் இம்மகாநாட்டை ஆரம்பித்துவைக்கிறார் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய சகுணமாகும். அவர் திறமையிருந்த அதிகாரி என்பது மட்டுமல்ல கருணையுள்ளம் படைத்த கனவான் என்றாலும் பொருந்தும். சென்னை சர்க்கிளுக்கு அவர் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலாக ஆனபிறகு பொதுஜன சேவைத்துறையில் தபால் இலாகா ஒரு படி முன்னேறியிருப்பது மாத்திரமல்ல நிர்வாகத்திலும் இலாகா ஊழியர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதிலும் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது. இதற்குமுன்னிருந்ததை விட இப்போதுதான் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்கள் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களின்

தீர்மானங்கள் மூலமாக வேண்டிக்கொள்ளும் விண்ணப்பத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்று உதவி புரியும் என்ற நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு உண்டு.

இம்மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்க உயர்திருவாளர் T. S. ராமானுஜம், எம். ஏ., எல். எல். பி., (லண்டன்.) அவர்கள் ஒப்புகொண்டதற்குச் சங்கத்தினர் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளனர். இன்னும் மற்ற தலைவர்களும், எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மாநாட்டுக்குவந்து கலந்துகொள்ள ஒப்புக்கொண்டதற்கு இங்குள்ள அனைவரின் சார்பிலும் அவர்களை வருக, வருக, என வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன்.

பிரதிநிதிகள், பார்கவையாளர்கள், அனுதாபிகள், பத்திரிகை பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் உள்ளக்கனிவோடு வரவேற்கின்றேன்.

என்னை இவ்வரவேற்புக் கழகத்திற்குத் தலைவனாகத் தெரிந்து எடுத்ததற்கும் என் மனமார்த்தகன்றி.

ஈரோடு, } இப்படிக்கு,
6-6-52 } T. ஸ்ரீநிவாஸ முதலியார், B.A., B.L.,
வரவேற்புக் கமிட்டி தலைவர்.

இப்போதைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதில் பெரிதும் அக்கரை காட்டுவதைப்பார்க்கிறோம். அதன் விளைவால் சங்கத்தார்களுடன் இலாகா அதிகாரிகள் நடத்தும் மாதாந்திர பேட்டிகள் தவறாது நடக்க ஆரம்பித்தன இதனால் நான்கு நாள் வரத்திற்கு வாரம், மாதத்திற்கு மாதம் நமது குறைகள் பெருகிப் பெருகி மலையாக மாறிவிடாமல் தடுக்கப்பட்டன. இதுபோலவே சர்க்கிளின் தலைவரைப் பின்யற்றி அவருக்குக் கீழுள்ள ஏனைய இதர அதிகாரிகளும் விரிந்த மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்தால் எத்தகைய ரஸாபாஸமும் ஏற்படாதபடி தீவிரமான முன்னேற்றப் பாதையில் தபால் இலாகா செல்ல முடியுமெனத் தாராளமாகச் சொல்லலாம். எனவே அதிகார பீடத்தின் கொள்கையையே அட்டைபோல ஒட்டிக்கொண்டு பின்பற்றிப் போகாமல் மக்களை மக்களாக மதித்து, பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் படுத்துயரை பரிசீலனை

செய்வதில் பிறகு ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கும் நமது போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் மேஜர் வி. வி. ராஜன் அவர்களுக்கு நமது சங்கத்தின் பாராட்டுகளை வெளிப்படையாக எடுத்துக்கூற இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். மன நிறைவு பெற்றுக் கவிலையற்ற உள்ளத்தோடு இருந்தால் மட்டுமே தொழிலாளி ஒருவன் தன் வேலையில் நல்ல திறமையைக் காட்ட முடியுமென்கிற போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களின் நல்ல கருத்துக்கள் நிச்சயமாக இப்போது நல்ல பலனைத் தர ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய சர்க்காரிலும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நல்லதொரு வாய்ப்பைக் குறிப்பிடவேண்டுமென ஆசைப்படுகிறேன். அங்குள்ள மந்திரி சபையில் இந்திய சர்க்காரின் தபால் தந்தி இலாகா மந்திரியாக நனம் ஸ்ரீ ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் பதவி ஏற்றிருப்பதையே இங்கு விசேஷமாகக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர் இந்திய சர்க்காரின் தொழில் மந்திரியாக இருந்த சமயம் நான் நேருக்கு நேர் சந்தித்து அவருடன் அளவளாவும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த அநுபவத்தைக்காண்டு உங்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன், தொழிலாளி வர்க்கத்தவரின் நலனைப் பாதுகாப்பதில் நம் நாட்டின் நடைமுறை அநுபவத்தில் அவர் யாருக்கும் வேறு எந்த வகையிலும் பின்னிட்டு இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. மக்கள் குரலுக்கு அவர் காது கொடுக்கக்கூடியவர் என்பதை 1950-ம் வருஷத்திய தெரழிற்சங்க சட்டம், மதாழிலுறவுச் சட்டம் என்கிற கருஞ்சட்டங்களை அவர் ஒத்திப்போட்டிருப்பதன் மூலம் நன்கறியலாம். அவ்விரு சட்டங்களும் இனிமேல் கட்டாமலே ஒழிந்து போகுமென நான் நம்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. தொழிலாளி இனத்தவருக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாக அமைந்துள்ள தொழிலாளர் கேட்க நிதி சட்டம் போன்றவை பாராளுமன்றத்தில் சட்டமாக்கப்பட்டதற்கும் அவரே ஸ்பாதுப்பாளியாகும். ஆகவே அவரது உதவியைக் கொண்டு தபால் தந்தி இலாகா ஊழியர்கள் சர்வ சுதந்தரங்களும் அடைவதுடன் மனிதவாழ்க்கை உயரவடைவதற்கும், கணியமான வாழ்க்கை வசதி பெறுவதற்கும் வழி பிறக்குமென நம்பிக்கையோடு நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன். சர்க்கார் ஊழியர்களும் மற்றவர்களைப் போல ஐக்கியப்பட்டு நிற்கவும் தங்கள் அவசியமான குறைகளைச் சொல்லி வாதுடிக் கேட்கவும் சுதந்திரமும் உரிமையும் கொடுப்பாரென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஏனெனில் தொழில் மந்திரியாக இருந்தபோது அவர் என்னென்னவெல்லாம் செய்து வேண்டுமென நினைத்தாரோ அதைத் தபால் இலாகா மந்திரியானதும் செய்யாமல் விட்டுவிட்ட மாட்டார். தன்னை ஒரு கொள்கைக்காக அல்லது நல்ல ஒரு பணிக்காக ஆளாக்கிக்கொள்ளும் சுபாவம் படைத்தவர் அவர். எனவே நமது சங்கத்தின்

நல்லாசிகளையும் வந்தனத்தையும் இம்மேடை யிலிருந்து நான் அவருக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் தீண்டநான் வாழ்ந்து பேரும் புகழும் சம்பாதித்து மனித சமுதாயத்திற்குத் தவிய புனைய வான் என்கிற பெருமையையும் சம்பாதித்துக் கொள்வாராக!

நிந்த 1946-ல் நமது சங்க அங்கத்தினர்கள் தீவிரப்பங்கெடுத்து கொண்டு பிரயிக்கத்தக்க ஒத்துழைப்போடு வேலை நிறுத்தம் செய்ததும் அதன் விளைவால் மத்திய சம்பளக் கமிஷன் ஒருவாக்கப்பட்டதும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த சம்பளக்கமிஷனின் பரிசீலனைக்கு நமது வேலை நிறுத்த கோட்டியில் கண்டுள்ள கோரிக்கைகள் சிலவற்றை அடிப்படிக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் சிலவற்றை அடிப்படிக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவைகளுடன் இலாகாவும் சங்கத்திற்கும் இடையில் சமரசம் செய்துவைக்கச் சாத்தமாக இருந்தவைகள். அந்த சமரசம் ஒப்பந்தத்தில் காணப்படும் முக்கியமான ஒரு அயிட்டம் குமாஸ்தாக்கள் இனத்தில் காலிவிழுதிருப்போது அவைகளை 50 சத விதிகத்தில் போஸ்ட்மென்கள் அல்லது இதர ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுத்து குமாஸ்தாக்களாக அவற்றில் நியமனம் செய்துகொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகிறது. ஆனால் தபால் தந்தி இலாகாவில் இதுவரை கேள்விப்படாத மிக வெட்கக்கேடான விஷயமென வன்முறையில் அந்த ஒப்பந்தத்தின் வரத்துக் கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்குப் பதில் ஆத்மதலி வேயே அவை காற்றில் பறக்க விடப்பட்டு விட்டன என்பது தான். ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி இந்த 50 சத விதிகம் என்கிற எண்ணிக்கை நமக்கு என்னைக்குமே கிடைக்காத கொம்புத் தேனாக ஆக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருஷமும் இலாகாவில் ஏற்படுத்தப்படும் புதிய புதிய விவரம் புரியாத பல தரப்பட்ட பரீகைத் தொல்லைகளால் இந்த கொம்புத்தேன் நமக்குக் கிடைக்காதபடி செய்யப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட கண்டித்தனமான, நியாயமற்ற, கேவலமான முட்டுக்கட்டை போடும் உணர்வுடையவர்கள், சங்கம் தனது பிடிவாதத்தைத் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென மட்டும் எதிர்பார்த்திருக்கள். 50 சத விதிகம் என்கிற பேச்சைக் கைவிட்டு மிகக் குறைந்த அளவான 25 அல்லது 30 சதவிகித ஸ்தானங்கள் போதுமென்று சங்கத்தினிடமிருந்து அது பிரியப்படாத ஒரு சம்மதத்தைப் பெற்று விடச் சர்க்கார் எல்லா வகையான யோசனைகளையும் கூறிப் பார்த்தார்கள். போஸ்ட்மேன் ஒருவர் இரண்டு வருஷ காலம் வேலை செய்து எஸ். எஸ். எல். வி. யும் பாஸாகியிருந்தால் தானாக எவர் குமாஸ்தாவாக உயர்த்தப்பட்டு விடுவாரென்று எங்களிடம் கூற்றார்கள். மற்றபடி இலாகாவில் வைக்கப்படும் பரீகைகள் சுருகுவதாக இருக்காதென்றும் ஆங்கில பாணை நூலத்தின் அடிப்படையில் அவை இருக்குமாதலால் கடினமானதாக இருக்குமென்றார்கள். இங்கிலாந்தில் குமாஸ்தா

உத்தியோகத்திற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டிய போஸ்ட்மேனுக்கு அவ்வளவு தமிழும், இந்துஸ்தானியும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென அங்கு சீக்கிரமாக கோரி தெரியவில்லை. புரோமோஷன் ஆகியவர்களைக் குமாஸ்தாக்களின் ஸ்தானங்களில் ஸ்திரமாத்ருவதிலும் இதே போன்ற தொல்லைதான். வாழ்நாள் பூராவும் உழைத்து உழைத்து ஓடாதிக்கொண்டிருக்க வருஷங்கள் மட்டும் கடந்து கொண்டி போகுமே தவிர ஒரு ஊழியர் உத்தியோகத்தில் உயர்த்தப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் அதில் தங்களுக்கு ஸ்திரமாயிற்று அல்லவா வேண்டதைக் கண்டு கொள்ள முடியாது. முதலில் இந்த ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சையில் பாஸாவதற்கு எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் ஆஜராகலாமென்றார்கள். அதில் இருந்த தடை யெல்லாம் அவர்கள் பாஸாகி வருவதும் சம்பளஉயர்வு மட்டும் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்பது ஒன்றாகான் என்றார்கள். இந்தச் சலுகையும் கூட ஏதோ ஒரு தேதிக்கு முன்னால் புரோமோஷன் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுந்தான். அதன் பிறகு வேறு சிலர் உத்தியோக உயர்வளிக்கப்பட்டார்கள். சம்பள உயர்வும் அளிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சைக்கு நான்கு தரம் மட்டும் ஆஜராக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அவ்விதம் வைக்கப்படும் ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சைகள் இப்போதெல்லாம் அவ்வளவு சுருகானதாக இலாகா ஊழியர் அவரது வேலை விஷயமாக என்னென்ன அதுபவ பூர்வமாக அறிந்திருக்க வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில் இல்லை. அத்தகு மாறாக ஆங்கில பாவை வல்லுனர்கள் தபால் இலாகாவின் ஒழுங்கு முறைபற்றி திரித்து வளைத்து எழுதிய பெரிய பெரிய புத்தகங்களில் அடங்கியுள்ள விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்து உபயோகமில்லாத விவரங்கள் பற்றி கேள்வித் தாள்கள் தயாரித்து அநாவசியமான முட்டுக்கட்டை போட வழி கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இத்தகைய பரீட்சைகளில் இந்திய கலாசாலைகளில் பட்டம் பெற்று வெளியேறியுள்ள மாணவர்களுடனேயே கடினமாக இருக்கும். ஆகையால் ஒன்று வேண்டுமானால் செய்திருக்கலாம். இந்த பெரிய அளவுள்ள புத்தகங்களை சிறியதாகி அதிலுள்ள சாராம்சங்களை, அந்தந்தப் பிரதேச பாவையில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடலாம். அது உண்மையிலே சுருகாக இருக்கும். இந்த வேலையை இப்போது அதிகாரபீடத்திலிருப்பவர்கள் செய்வார்கள் என்று எண்ணுவதற்கில்லை. ஒரு போஸ்ட்மேன், தான் ஒரு டைரக்டர் ஜெனரலாகவோ அல்லது தபால் இலாகா மந்திரியாகவோ வரக் கூடுமானால் அப்போதுதான் செய்து கொடுக்கமுடியும். அதிலுங்கூட அவர் டைரக்டர் ஜெனரலாவதைவிட இப்போதைய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையில் தபால் இலாகா மந்திரியாக வருவதுதான் சாத்யமாகும். மேலே கூறப்பட்ட ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சைகள் முறையாக வைக்கப்படுவதுமில்லை. அதனால்

தங்கள் மீது எவ்வித அப்பழுக்குமில்லாத போஸ்ட்மென்கள் தாங்கள் பல வருஷங்கள் குமாஸ்தாக்களாக வேலை பார்த்துங்கூட அவர்களுக்குப் போட்டியாக உண்டான பின், பின்னம் அதிகாரிகளின் சலுகைகளைப் பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களால் பொய்யாகக் கற்பிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளின் காரணமாக ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சையில் 4 முறைகளில் ஏதாவதொன்றில் தவறியுட்டால் மறுபடியும் அவர்களை பழைய வேலைக்கு ரிவர்ட் செய்துவிடப்படுவார்கள் என்றும் பயமுறுத்தப் படுகிறார்கள். இனி வருங்காலத்தில் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் பாக்கமில்லை. ஆனால் இப்போது போஸ்ட்மென்களையிருந்து குமாஸ்தாக்களாக உயர்த்தப்பட்டவர்களை இன்றைய நிலையில் அவர்களுக்கு எவ்வித உபத்திரவமும் கொடுக்காதிருப்பதுதான் நியாயமாகும். எனவே இந்த ஸ்திரப்படுத்தும் பரீட்சை பற்றியும், போஸ்ட்மென்கள், அவர்களைப் போன்ற கந்தி இலாகாவிலுள்ள இதர ஊழியர்கள் ஆகியவர்களை குமாஸ்தாக்களாக உயர்வுபெற ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 50 சதவிகித ரிஸர்வு பற்றியும் இந்த மகாநாடு திட்டவட்டமாக முடிவுசெய்து வழிகாட்டுமென நம்புகிறேன்.

இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் மேலே சொன்ன உத்தியோக உயர்வுச் சலுகைக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்வதே வேலையாகக் கொண்டார்கள். இம்மாதிரி போஸ்ட்மென்களுக்கு, உத்தியோக உயர்வு அளித்தால் இலாகாவின் திறமை பாதிக்கப்படுமென்றும், அவ்விதம் பொதுஜன சேவையிலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்தில் திறமைக் குறைவு ஏற்பட்டால் அதைச்சட்டசபை பொறுத்தாக்கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறிவந்தார்கள். இதனால் தானே என்னவோ பழைய சட்டசபையில் இருந்த குறுகிய மனப்பான்மையும் கருத்தும் கொண்டு வெற்றிபெற்று சட்டசபை அங்கத்தினர்களானவர்கள் வெகு சுருவில் இந்தப் பொய்ப் பிரச்சாரத்தை நம்பினார்கள். ஆனால் இப்போது வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை மூலம் ஒட்டுப்பெற்று வந்திருக்கும் புதிய சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்த நிலைமையைச் சரியான வழியில் பரிசீலனை செய்து முடிவு கட்டுவார்களென்பதை எதிர்பார்க்கலாம்.

தபாலாபீஸ்களின் அலுவல்முறைகளை நாம் சீர்தூக்கிப்பார்ப்போமானால் அங்கு வேலை செய்யும் அநேகம் குமாஸ்தாக்களுக்கு எழுத்தது வேலை அவ்வளியமோ ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதி அனுப்பும் அலுவலோ கிடையாது. அவர்கள் எழுதவேண்டியிருந்தால்கூட சில சுருகான குறிப்புகள் மட்டும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்குமே தவிர வேறல்ல. இந்த வேலைகளுக்குத்தான் முன்னால் லாம் போஸ்ட்மென்கள் உயர்த்தப்பட்டார்கள். இதில் திறமைக் குறைவு ஏற்படக்காரணமுமில்லை. இப்படிப்பட்ட குமாஸ்தாக்களாகத்தான் இனி போஸ்ட்மென்களை உயர்த்தவேண்டுமென நான்கள் கோருகிறோம். இதை விட்டுவிட்டுத் திறமையைப்

பற்றி அடிக்கடி இலாகா அதிகாரிகள் பேசுவதில் லாம் பொது ஜனங்களுடைய கண்ணில் மண்ணைத் தூவி அவர்கள் போஸ்ட்மென்கள் மீது காட்டும் அநாதாபத்தைப்போக்கி அதன் மூலம் போஸ்ட்மென்கள், நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் ஆகியவர்களை என்னைக்குமே தலையெடுக்கவிடாமல் தடுக்கும் தங்கள் ஏற்பாட்டுக்கு ஆகரவு தேடிக்கொள்வதே அவர்களது ஒரே நோக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்விதமாக “வேலைத்திறன், வேலைத்திறன்” என்கிற பல்லவியைப்பாடி அதன் மூலம் 1946-ல் செய்த அந்தக் கண்யமான ஒப்பந்தத்தைக் கணத்துவிடலாமல்லவா?

அடுத்தபடியாக நாம் திரும்பத் திரும்பக்கேட்டு அலுத்துப்போன 1946-ம் வருஷவேலை நிறுத்த காலச் சம்பள விஷயம் நமது கவனத்தைக் கவருகிறது. ஆரம்பத்தில் இலாகா அதிகாரிகள் இந்தக் கோரிக்கை கூடிய சீக்கிரம் அநாதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்யப்படுமென்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் என்பது உங்களைல்லாருக்குத் தெரிந்திருக்கும். இந்த வாக்குறுதியை நம்பி 1946லிருந்து நாம் ஆவலுடன் காத்துவருமளவுக்கு அவர்கள் நம்மை மொற்ற வழிகண்டிபிடித்தார்கள். 1946-ல் நடைபெற்ற தபால்காரர்களின் வேலை நிறுத்தம் சட்டபூர்வமானது மட்டுமல்ல நியாயமான வேலை நிறுத்தமுமாகும். இந்த வேலை நிறுத்தம், மகாத்மா காந்தியடிகளின் சத்தியம் அடையாளம் ஆகிய ரேர் வழிகளைப் பின்பற்றி இந்தியா முழுதும் நடைபெற்றது. மகாத்மாவும் கூட இந்த வேலை நிறுத்தம் வெற்றிகரமாக முடியவேண்டுமென ஆசீர்வதித்தார். இந்தாட்டிலிருந்து அந்நியர்களை விரட்டியடிக்கவும் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று சுயாட்சி செலுத்தவும் இந்த வேலை நிறுத்தம் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. 1946-க்குப் பிறகு கடத்துள்ள சர்க்கார் ஊழியர் வேலை நிறுத்தங்களில் அவர்கள் அந்த வேலை நிறுத்தகாலச் சம்பளத்தை இழந்து விடாதபடிக்கு முடிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால் தபால் ஊழியர்களுக்கும் இதைக் கோரிக்கையை மறுக்கும் சர்க்காரின் செய்கையில் எவ்வித நியாயமும் இல்லையென்பது தெளிவாகிறது. எனவே எல்லோராலும் ஏகமனதாக நியாயமானதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வேலை நிறுத்தகாலச் சம்பளத்தை அடைந்தே திருவது அல்லது அந்த முயற்சியில் தங்கள் ஜீவனைவிடுவது என்கிற துணிச்சலுடன் அகில இந்தியச்சங்கம் இவ்வருஷத்திய அலுவல்களில் இந்தக்கோரிக்கையை முன் நிமித்தி வேலை செய்யுமென நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

சம்பளக் கமிஷன் அளித்துள்ள சலுகைகளை ஒன்றாக இணைத்துப் பார்க்கும்போது அது ஒரு குறைந்த பக்க சம்பளத்தையே நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது என்பதை அறியலாம். ஏனெனில் இந்திய சர்க்காரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட

நியாயக் கூலிக் கமிட்டி சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் 1947-ம் வருஷத்திய தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட தொழில் கோர்ட்டாரின் தீர்ப்பை அதுசரித்து அதன் கீழ் காரும் எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் வாய்ப்பேச் சோடு நிர்காமல் செயலளவில் நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கப்படும் நியாயக் கூலியானது இந்த சம்பளக் கமிஷன் சிபார்ஸு செய்துள்ளதை விட அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த அதிகப்படியான கூலி முதலாளி, தொழிலாளி, அரசியலார் ஆகிய மூன்று பேரும் சம்மதித்து செய்து கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தில் தோன்றியதாகும். இதையும் விட அதிகப்படியாக உள்ளது அரசியல் சட்டத்தின் காலாவது பிரிவில் காணப்படும் ஜீவனம்ஸக் கூலி யென்பது. எனவே இந்த இரு கூலி விகிதாசாரங்களையும் சம்பளக் கமிஷன் அளித்த சிபார்ஸு களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சம்பளக் கமிஷன் செய்த சிபார்ஸு எல்லாம் சேர்ந்து நான்கு மடங்கானுத்தான் ஜீவனம்ஸக் கூலி யளவாகும். அது போலவே இரட்டிப்பாக்கினால்தான் நியாயக் கூலியின் அளவை எட்டிப் பிடிக்கும். விஷயம் இந்த நிலையிலிருக்கிறபோது அந்தக் கமிஷன் அளித்த சிபார்ஸுகளில் பெருவாரியானவைகள் போதுமான பணவசதியில்லை என்கிற கைவிடப்பின் காரணமாக அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அவ்விதம் விட்டுவிடப்பட்டவைகளில் சில பி.டி.டி. சலுகைகள், குழந்தைகளின் படிப்பு அலவன்ஸ், மலைப்பிரதேச அலவன்ஸ்கள் ஆகியவைகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அத்துடன் 160 பாயிண்ட்களுக்கு அதிகப்படும் வாழ்க்கைத்தர உயர்வு மேலே எறிபோகும்போது ஒவ்வொரு 20 பாயிண்ட்க்கும் 5 ரூபாய் விழுக்காடு வீதம் செய்யப்பட்ட படியை உயர்த்தவேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட சிபார்ஸும் கைவிடப்பட்டது. உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2000-க்கு மேலும் கொடுக்கப்படுகிறது நியாயமற்றதாகும். மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1000-க்கு மேலும் சம்பளம் வாங்குவோருக்குப் பஞ்சப்படி கொடுப்பதை சம்பளக்கமிஷன் பலமாக ஆசைப்பித்திருப்பதையாரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஏழைத் தொழிலாளிக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்கும்போது மட்டும் பணமில்லை என்கிற பஞ்சப்பாட்டு எழுமிருக்கிறது. பணமுடையவர்கள் மேலும் மேலும் பணத்தைச் சேர்ப்பதை தடைசெய்யயாரும் முயற்சிக்கவில்லை. நிர்வாகத்தினர்களே இவ்விதமாக நடந்துகொள்ளும் அநீதியான போக்கை புதிதாக அமைத்திருக்கும் இந்திய சட்டசபையாவது கண்டித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். சம்பளக் கமிஷன் அளித்துள்ள சலுகைகளை ஒன்றாக இணைத்துப் பார்க்கும்போது அது ஒரு குறைந்த பக்க சம்பளத்தையே நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது என்பதை அறியலாம். ஏனெனில் இந்திய சர்க்காரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட

கூறியிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நாலாம் வகுப்பு ஊழியருக்கு என்ன சம்பளம் நிர்ணயித்தார்கள்? பார்க்கப் போனால் ரூ. 30-4½-35க்கும் 1:2 அல்லது 3 என்று நிர்ணயம் செய்த அடிப்படைக்கும் இதற்கும் எங்கே இருக்கிறது? நியாயமான கூலி திட்டம் என்பது ஒருவருக்கு ஆரம்பச் சம்பளமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 இருக்க வேண்டுமென்று சிபார்ஸ் செய்து கிறது. அப்படியானால் இப்போதுள்ள குறைந்த பட்ச சம்பளம் 2½ அல்லது 3 மடங்கு அதிகமாக வேண்டும் அதாவது ரூ. 150 அல்லது ரூ. 180 ஆக உயரவேண்டும். 20 வருஷச் செர்வீஸ் கணக்கில் வைத்துப்பார்த்தால் இந்த அடிப்படையில் ரூ. 60-6-180 அல்லது ரூ. 60-4½-150 ஆக தபால் இலாகாவில் கீழ்த்தர ஊழியர்களுக்குச் சம்பளமாக நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். மேலும் மத்திய சம்பள கமிஷன் அளித்துள்ள அறிக்கையானது டாக்டர் காட்கில் அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறது. டாக்டர் காட்கில் அவர்களது அபிப்பிராயத்தில் நாலாம் வகுப்பு ஊழியரின் குறைந்த சம்பளமும், இலாகாவின் உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் தரையிருப்பவரின் உயர்வான சம்பளமும் 1:25 என்கிற சவுக்கு அதிகமாகப் போகாதிருக்க வேண்டுமெனக் கூறுகிறார். ஆனால் அது கீழ்த்தியோகத்திற்கு ரூ. 30-ம் மேலுத்தியோகத்திற்கு ரூ. 2,000 மும் நிர்ணயிப்பதால் இந்த இரு சம்பளங்களுக்கும் உள்ள சுவாச்சாரம் 30:2000 அல்லது 3:200 அல்லது 1:66 2/3 என்கிற அடிப்படையில் அமைய வில்லை. நியாயமான கூலித் திட்டம் என்கிற விதிதாச் சாரத்தில் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர் ஒருவருக்கு ஆரம்பச் சம்பளமாக ரூ. 60 நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தபால் தந்தி இலாகாவின் டைரக்டர் ஜெனரலவர்களின் மாதாந்தர ஆரம்பச் சம்பளம் ரூ. 1,500-க்கு மேலே இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இப்போது நான்காம் வகுப்பு ஊழியருக்குக் கொடுக்கப்படுவது மாதம் ரூ. 30 மட்டுந்தான் என்கிற போது டைரக்டர் ஜெனரலவர்களின் ஆரம்பச் சம்பளமும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 800 மட்டுந்தானே இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது தான் கடைமுறையில் அனுசரிக்கப்பட வில்லை. ஆகவே இனியாவது சம்பளக் கமிஷன் அளித்த சிபார்ஸ்கள் அத்தனையும் பூராவாக உடனடியாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதும் அந்த முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பள விதிதாச்சாரமாக நான்காம் வகுப்பு ஊழியர் ஒருவர் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 60—6—180 அல்லது 60-4½-150 என்னும் அடிப்படையில் பெற்றாக வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகிறது. இந்த விதிதாச்சாரத்திற்கு இலாகாவின் தலைவர் சம்பளம் பெற வேண்டுமே தவிர அதற்குக் கூடுதலாகப் பெறக் கூடாது.

என்னுடைய இந்த யோசனைகளைக் கேட்டு அதிகார வட்டாரத்திலுள்ள அறிவாளிகள் எனப் படுவோரும் அவர்களது கங்காணிகளும் ஏனென மாகப்

பேசிச் சிறிப்பார்களைப்பதும், “இதற்கெல்லாம் பணம் எங்கிருந்து வரும்” என்று கேட்பார்களென்பதும் எனக்குத் தெரியும். “ஒரு சர்க்கார் வரி வசூல் பிச்சுவதன் மூலந்தான் பணம் திரட்டுகிறது. அப்படி யிருக்க போஸ்ட்மேன்கள் நாகரீகமான வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக ஏழை விவசாயி யிடமிருந்தும், அப்பாவியான வியாபாரி யிடமிருந்தும் இன்னும் அதிகமானதாகச் சுரண்டித் தர வேண்டுமென்கிறீர்களா” என்று கூடக் கேட்பார்கள். இதற்கு நான் கூறும் சுருவான பதில் இதுதான் :—

எழை விவசாயியும், அப்பாவியான வியாபாரியும் இத்தற்காக வென்று வரிச்சகமயால் நிர்ப்பந்திக்கப் பட வேண்டாம். அதை விட்டு நம் நாட்டிலே உள்ள பெரிய பெரிய கொழுத்த பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிப்பதன் மூலம் இதைச்சரி செய்யலாம். சர்வாதிகாரியான முசோலினி கூட இதைத்தான் செய்தார். அந்த நாட்டி விரும்புத கொழுத்த பணக்காரர்களின் மூலதனத்தின் மீது சொத்து வரி விதித்து அந்நாட்டு எழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை 100 மடங்கு அதிகமாக உயர்த்திக் காட்டினார். சர்வாதிகாரப் பித்துப் பிடித்த ஒரு முசோலினி தன் நாட்டு எழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வடையக் கையாண்ட இந்த உபாயத்தை மக்களாட்சி மினிரும், இந்நாட்டிள் மதிப்புக்குரிய தலைவர், இந்தியாவின் முதன் மந்திரி, கொள்கையில் ஒரு தீவிர சோஷிபலிஸ்டாகவும், அநுபவத்தில் தீவிர கரங்கிரஸ் வாதியாகவும் உள்ள பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொத்து வரி விதிப்பதன் மூலம் இந்த நாட்டி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை என் உயர்த்திவிடக் கூடாது ?

சொத்து வரியைக் கீழே காணும் வகையில்
நிர்ணயிக்கலாம்—

௫. 5 லட்சம் வரைக்கும் உள்ள சொத்துக்கு வரி இல்லை.

ரு. 5 லக்ஷத்திற்கும் மேற்பட்ட அடித்த
5 லக்ஷத்திற்கு 20% வரி.

அடுத்த ரூ. 15 லைத்திற்கு 50% வரி.

அடுத்த ரூ. 75 வசூத்திற்கு 50% வரி.

ரூ. 1 கோடிக்கு 90% வரி.

அடுத்த ரூ. 1 கோடிக்கும் அதற்கு மேற்பட்ட
திற்கும் 100% வரி.

என்பதாக வரி விதிக்கலாம். ஆனால் மனமிருந்தால்தானே மார்க்கம் உண்டு.

மேலே விவரிக்கப்பட்டவைகள் போக மாகாணச் சங்கத்தின் மூலமும் அகில இந்திய சங்கத்தின் மூலமும் சர்க்கார் சிவாரணம் செய்து தர வேண்டுமென வருஷக்கணக்காகக் கேட்டுக் கேட்டு அடித்துப்போன இன்னும் எத்தனையோ கென்னன் குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சிலவற்றைப் பற்றித்தான் இங்கு எடுத்துக் கூற நேரமிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவைகள்

பார்வை அளவில் சிறு குறைகளுக்கத் தோன்றுகின்றனவே யன்றி இன்று வேலைப் பழுதால் திணறி அரைவயிற்றுச் சோற்றுக்குத் திண்டாடும் பட்டாளிகளின் இன்னல்னை நீக்கி ஒரு சிறு செளகரியங்களை அவைகளின் மூலம் பெறலாம் என்று உணருகிறபோது அவைகளையும் பிரதானமாகவே கருத வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வோம். தபால் இலாகாவில் ரன்னருக்கு வருஷம் 385 நாளும் வேலை இருக்கிறது. ஆனால் லீவு எடுத்துக் கொள்ள வசதி யில்லை. ஏதோ அவசர காரிய மிருந்து அவர் வேலைக்கு வர முடியாமற் போகும் மாலு அவர் தமது சொந்தப் பொறுப்பில் ஒரு ஆளிக்கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுச் செல்ல வேண்டும். பணவியயத்தில் அவருக்கிருக்கும் பொறுப்பு அபரிமிதமானது. ஒண்டி மனிதனாக சகல பொறுப்புகளுடனும் அவர் வெளியில் எடுத்துக் கொண்டு போகும் பைகள் ஆபீஸ்களில் வைத்துப் பூட்டப்படுகிறபோது இரண்டு உத்தியோகஸ்தர் களின் கூட்டுப் பொறுப்பில் அது பூட்டிப் பத்திரப் படுத்தப்படுகிறது. ஆபீஸின் அந்தப்புறத்தில் இரண்டு பேர்களின் பொறுப்பு தேவைப்பட்டாலும் அபாயம் நிறைந்த வெளி யுலகத்தில் அதைத் தனிமையில் சுமந்து திரியும் அங்கப்படியான பொறுப்புக்கு அருமையான ராஜ சம்பளமாக அவர் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30-1/2-35 கொடுக்கப்படுகிறார். இந்த 35 ரூபாயான கடைசிக் கட்டத்தை எட்டிப் பிடிப்பதற்குள் அவர் கண்ணை மூடிவிட்டால் அவருக்குக் கிடைக்கும் பிரயிசுத்தக்க பென்ஷன் தொகை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 12. ஏதோ இப் போதுதான் இந்த சொற்பத்திற்காகையான பென்ஷனோடு கிராஜூவிய் என்று ஒரு ஊதியத்தை 25 அல்லது 30 வருஷங்கள் தொடர்ந்து சேவைச் செய்திருப்பவர்களுக்கு 15 மாதச் சம்பளமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மெயில் பியூன் தபால்களை வண்டிகளில் சேர்ப்பதற்காக ஸ்டீடஷன்களுக்குப் போகிறார். அங்கே வண்டிகள் எவ்வளவு நாமதித்து வந்தாலும் அங்கே காத்திக்கிடக்கிறார். இரவு எந்நேரம்வரை காத்துக் கிடந்தாலும் மறுபாள் பூராவும் அவர் ஆபீஸில் வேலை செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. சமீபத்தில் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் வெய்யிலில் சுற்றி அலுத்தகின் காரணமாக மூளைக் கொதிப்பெடுத்து இறந்ததாகக் கூடக் கூறப்படுகிறது. முன்பெவ்வாம் இவர்களுக்கு தலைப்பாகை சப்ளை செய்யப் பட்டிருந்தது. அந்தத் தலைப்பாகை உண்மை இல்லாததே வெய்யிலைத் தடுக்கும் குடைபாகவும் இரவில் குளிர் காற்றைத் தடுக்கும் போர்வையாகவும் பழுவுள்ள சாமான்களைத் தூக்கும்போது சம் மட்டாகவும் இருந்து நல்ல பயனளித்து வந்தது. அதற்குப்பதிலாக இப்போது கொடுக்கப்படும் குல்வாயோ மேற்சொன்ன எந்த உபயோகத்திற்கும் ஆகாமல் மிக மட்டாகவாக இருப்பதோடு அதை

அணிந்து கொள்பவருக்கும் அவ்வளவாக எடுப்பான்
தோற்ற மளிப்பதில்லை. இதனை நீக்கி மறுபடியும்
தலைப்பாகையே சப்ளை செய்ய வேண்டுமென எத்
தனை தடவை கேட்டும் அது வெறும் கூக்குர
லாகவே முடிந்தது. அடுத்தபடியாக இந்த
நாட்டிலே பெருவாரியான தபால் ஆபீஸ்களில்
1920-ம் வருஷத்திற்கு முன்பிருந்த ஆபீஸ் சிப்பந்தி
களின் எண்ணிக்கையில் ஒரு சிறிதும் மாற்றம்
இல்லை. அன்றிருந்தபடியே போஸ்டாபீஸ்களின்
அலுவலர்கள் இப்போது இல்லை. ஜனத்தொகை
யும், வியாபார ஸ்தல எண்ணிக்கையும் மளமள
வென்று பெருகிவிட்டபடியால் கடிதப் போக்கு
வரத்துகள் அங்குக்கு மலைமலைபாகக்குவிய ஆரம்
பித்திருக்கும் இந்த ஈரளில் முற்பகல் செய்த வினை
யைப் பிற்பகல் இல் தீர்ப்பதபோல கனம் போஸ்ட்
மாஸ்டர் ஜெனரல் மேஜர் வி. வி. ராஜன் அவர்
கள் இவற்றிற்கான பரிசாரம் தேடுவதில் முனைப்
படுகிறார்களா என்பதை அறிய சந்தோஷப் படு
கிறேன்.

கிறேன்.

இன்னும் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியவை நிறைய இருந்தாலும் நேரமில்லாத காரணத்தால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கின்றேன். இப்போது நம்மிடையிலுள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சனை விவாகரதனைக் கண்டிப்பாகக் குறைத்து அவைகளுக்கு ஒரு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்பதே யாகும். இது மிகச் சுவராகச் செய்து விடக்கூடிய காரியமாகும். அநிகப்படியாகப் பணம் புரளுவது தனது தேவைப் படும் பொருளைக் கூட வாங்க வழியறியாது திண்டாடும் பொதுமக்களிடம் அல்ல. ஆனால் ஒரு சில கள்ள மார்க்கட்டுக்காரர்கள், பதுக்கும் ஆசாரிகள், ஒழுங்கு மீறி லேவாதேவி செய்யும் விவாபாரிகள், அவர்களுக்கு உட்கந்தையாக இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியோரிடமே குவிந்து கிடக்கிறது. இதை மோப்பம் பிடித்து வெளிக் கொணர்ந்தால் அடுத்த நிமிஷமே விலை வாசிகள் இறங்கி விரும்பத்தகுந்த பித்தை மிஸ்ஸை, பெருங் தொகைப் பங்கிடுகளையும் இராயப் பிரிவினைகளையும் கட்டுப்படுத்துமா உண்மையான மார்க்கத்தை விட்டு விட்டு விலைவாசிகளை லகான் போட்டுத் தடுக்கப்போவதாகோ, தொழிலாளிகள் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றோ பேசுவதில் அர்த்த மில்லை. அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால் அதனால் அவர்களுக்கு ஏதையும் பரயோஜன மிருக்காது. அத்தகு மாறாக மேலும் மேலும் சாண்டிப் பிழைக்கும் கூட்டமே பயனடைய எதுவிருக்கிறது. எனவே உறைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொழிலாளிக்கு உற்சாக மளிக்கும் கருத்தோடு மட்டுமல்ல அவரது உழைப்பிற்குரிய சரியான மான பங்கீடாக லபத்தில் 50 சத விதிகமான கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாற்றியான விரும்பத்தக்க செளஜன்ய முடிவுகளேற்படுவதற்குச் சர்க்காரும் சரி, சட்ட சபையும் சரி தங்கள் கொள்

கைகளை மாற்றிக் கொண்டால்தான் சாத்தியமாகும். இந்த மாறுதலை ஏற்படுத்த பாட்டாளிகளின் ஒன்று பட்ட போராட்டம் ஒன்றினால்தான் சாதிக்க முடியும். இதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாக வேண்டியது சர்க்கார் ஊழியர்கள், தனிப்பட்டோர் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள், கிளான், மஸ்தூர் போன்ற பாட்டாளிகள் ஆகிய பலதரப்பட்ட உழைப்பாளிகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து இந்தியா முழுவதும், ஒன்றாக இயங்கும் ஒரு பலம் படைத்த தொழிற் சங்கத்தை உருவாக்கு வேத்யாகும்.

நமது சங்கத்தைப்போலுள்ள சர்க்கார் ஊழிய டாங்கிய தொழிற் சங்கங்கள் நமது இஷ்டம்போல நம் சங்கங்களை நடத்திக் கொள்ளும் சுதந்திரத்தை இழந்து விடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதில் பெரிதும் அக்கரை காட்ட வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்களை ஒன்று படுத்தி இணைத்து ஒரு அங்க மாக்க முயலும் நமது முயற்சிகளுக்கு எதிர்ப்பாக வரும் முட்டிக்கட்டைகளை முறியடித்து முன்னேறும் போராட்டத்தில் தனித்து நிற்காது இந்நாட்டிலுள்ள இதர தொழிலாளிகளின் இயக்கங்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டும். அத்தான் அரசியல் கொள்கை வேற்றுமைகளோ அந்ரிய நாட்டு எல்லைத் தடுப்புகளோ எதுவும் குறுக்கிடாமல் பூரண சுதந்திரத்துடன் உலக முழுவதும் நம்மைப் போன்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தவருடன் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாகக் கை கோர்த்துச் செல்லும் உரிமை பெற வேண்டும். இலாகாவில் அவரவர்களுடைய அலுவல்களுக்கு இசைந்துள்ளதான் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியிலும் சேர்ந்து கொள்ளவும், தங்களது ஆதரவுகளை அந்தக் கட்சிகளுக்கு அளிக்கவும், தேர்தல்களின்போது தங்கள் வாக்குரிமைகளை வழங்கவும், அல்லது ஒரு

அபேக்ஷகராக நிற்கவும் சர்க்கார் ஊழியரல்லாத இதர ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போன்ற (தடவக் இல்லாத) பூரண சுதந்திரம் சர்க்கார் ஊழியர்களாகிய நமக்கும் இருக்க வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் நமது அன்றாட உணவைத் தேடிக்கொள்ள நாம் எவ்வளவுக்கு அக்கரை காட்டுகிறோமோ அது போலவே நமது உத்தேசம் போல நாம் நடந்து கொள்ள நமக்குள்ள பிறப்புரிமையான சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதிலும் நாம் அக்கரை காட்ட வேண்டும். நாட்டின் நல்ல பிராஜை யெனப் பெயரெடுக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் ஆவலாகவே இருக்கிறோம். நமது இலாகாவில் நாம் செய்ய வேண்டிய யிருக்கும் அலுவலைப் பயபக்தியோடும், திறமையோடும் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் ஆசைக்கிறோம். ஆனால் அது போலவே நம்மைப்போல இந்நாட்டின் நல்ல பிராஜைகளாகத் திகழும் இதர தொழிலாளி வர்க்கத் தாரிடயிருந்து நம்மைப் பிரித்து மேலும் மேலும் தனிமை என்னும் இருளில் தள்ளுவதை நாம் விரும்ப மாட்டோம்.

கடைசியாக இந்நாட்டிலுள்ள சர்க்கார் ஊழியர்களும் இதர ஊழியர்களைப்போல சம நிலையில் இருந்து அவர்களைப்போல சங்கங்கள் அமைத்துக் கொள்ளுதல், அவர்களைப் போல கூட்டு முயற்சிகளில் எவ்விதத் தடவலு மின்றி நடு படுதல் ஆகிய பிரஜா சுதந்திர உரிமையை அடைந்து தீர்வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு இம்மகா நாடு தன் நடவடிக்கைகளில் தீர்க்காலோசனை யுடன் முடிவு செய்யுமென எதிர் பார்த்து இம்மகா நாடுபூரண வெற்றி யடைய வேண்டுமென ஆசித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜெய் ஹிந்த் !

(60ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

தேடித் தருவதில் தம்மால் முயற்சி செய்யப்படுமென்றும் கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசுகிறபோது சர்க்கார் ஊழியரின் சம்பள விவதாச்சாரத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஒரு கூலி நிர்ணயக் கமிட்டியை நியமனம் செய்ய வேண்டுமெனக் கோரும் ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்களது சமீப காலத்திய அறிக்கையை எடுத்துக் காட்டினார். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகள் சரிவரப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமானால் அவர்கள் தங்கள் தலைவர்களைப் பரிபூரணமாக நம்பி தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்து காட்ட வேண்டுமெனக் கூறும் ஸ்ரீமதி சுசேதா கிருபாளனி அவர்களின் நல்லுரைகளை ரூபகமூட்டினார். தொழிற் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் சர்க்காருடன் போராடுவதற்குத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்ட முயற்சியில் ஈடுபட்டுத் தங்கள் சங்கங்களைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறும் ஸ்ரீ கோதண்டராவ் அவர்களின் வேண்டுகோளை எடுத்துச் சொல்லி இவ்விதம் நாலாவட்டத்திலும் தொழிலாளர் பிரச்சனைக் கூக்குரல் எகோபித்து எழுகிறபோது அதில் எந்த வகையில் அவர்கள் கஷ்டங்களைக் குறைக்கலாம் என்கிற தடுமாற்றத்தில் இப்போது சர்க்கார் திணறுவதையும் எடுத்துக் காட்டினார்.

கடைசியாகத் தம்மை இடையறாது கண்டு பேசித் தமக்கு உபத்திரவம் கொடுத்தாலுங்கூட தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காக அல்லும் பகலும் உழைக்கும் ஸ்ரீ பி.எம். கிருஷ்ணன், ஸ்ரீ ஆர். எத்திராஜா ஆகியவர்களின் தலைமையின் கீழ் மாகாணச் சங்கம் ஆற்றியுள்ள அரிய சேவைகளையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

கடைசியாகத் தம்மை இடையறாது கண்டு பேசித் தமக்கு உபத்திரவம் கொடுத்தாலுங்கூட தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காக அல்லும் பகலும் உழைக்கும் ஸ்ரீ பி.எம். கிருஷ்ணன், ஸ்ரீ ஆர். எத்திராஜா ஆகியவர்களின் தலைமையின் கீழ் மாகாணச் சங்கம் ஆற்றியுள்ள அரிய சேவைகளையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

உண்மையை மறைத்துப் பேசுவது ஏன்?

மதராஸ் சார்ட்டிங் டிவிஷன் யு. பி. டி. டபிள்யூ. நாலாவது ஆண்டு விழாத் தலைமை உரையை நிகழ்த்திய கோடார் A. S. ராஜன் அவர்கள் (General Secretary Madras Provincial Branch U. P. T. W.) தமது உரையில் 49-வது ஆண்டுக்குப் பிறகு வேலைவிலயந்த மூன்றாவது வகுப்பு ஊழியர்களின் நிலைகுறித்துப் பேசினார். அவர், அவர்களுக்கு ஆதரவாகக் காட்டிய பல காரணங்களை அன்போடும், ஆதரவு மனப்பான்மையோடும் கேட்டுக்கொண்டு வந்தபோது அவற்றுக்குள் இரண்டொரு செய்திகள் அதிர்ச்சி தரக்கூடியனவாய் இருந்தன. அவற்றைக் கேட்டு மிகவும் ஸிப்பம, ஒரு சாராரின் நன்மையைக் கருதி மற்றொரு சாராரின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக நிற்கக்கூடிய பேச்சுகளை திரு. ராஜன் அவர்களைப்போன்ற பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் நிகழ்த்தலாமா என்கிற மனத்தாங்கலும் எனக்கு ஏற்பட்டன.

தமது பேச்சுக்கிடையே அவர்கள் 49-வது ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட ஊழியர்கள் வேலையில் 2-3, ஆண்டு அனுபவம் உடையவர்கள் என்றும் ஒரு பக்கத்தில் அவர்களை எதிர்த்தோ காரணங்கள் காட்டி வேலையிலிருந்து விலக்கும் அரசாங்கத்தினர் மற்றொரு பக்கத்தில் பரீட்சைகள் வைத்து வெளி ஆட்களை வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள் என்றும், பிரி தொருபக்கத்தில் திறமைக்குறைவுள்ள கால்காலு வகுப்பு ஊழியர்களுக்குக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு உத்தியோக உயர்வுகள் தருகிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். இதில் முத்தப்பகுதியிலுள்ள கருத்து முற்றிலும் உண்மையானதும் யாரும் தடையின்றி முறைகாணே அது எப்படிப்பொருந்தும் என்று கேட்டு ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாகும். பிற்பகுதி தான் கீழ்க்கா ஊழியர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையுண்டாக்கக்கூடியதும் அத்தால் அவர்கள் உள்ளத்தை நோக்கும்படி செய்யக்கூடியதுமாக இருக்கிறது.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மதராஸ் சார்ட்டிங் டிவிஷனிலுள்ள உயர்வு பெற்ற மூன்றாவது வகுப்பு ஊழியர்கள் அனைவரும் அதற்குரிய தகுதியும் அனுபவமும் பெற்று அதற்கான வைக்கப்பட்ட பரீட்சையை எழுதி அதில் வெற்றி பெற்ற பின்னரே தம் அலுவலில் உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் திறமையாக வேலை செய்து வருவதாகும். எங்கே தமது வேலைப் பிழை குற்றம் நோர்ந்தாலும் கீழே தள்ளப்பட்டு விடுவோமே என்று அச்சத்தினால் மூன்றாவது வகுப்பு ஊழியர்களிடமிடமிட மிகவும் கருத்தாகவும், கமது பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இதை அந்தப்பகுதி தலைமை அதிகாரிகளைக் கேட்டே உறுதி செய்து கொள்ளலாம்.

இது நிற்க, திரு. உன்னி. M. A. அவர்கள் (A. P. M. G. ஆற்றிய உரையில் மதராஸ் சார்ட்டிங்

டிவிஷனில் அதிக இத்தியப் பரிசு (shield) பெற்றதற்குப் பெரும்பாலும் கால்காலு வகுப்பு ஊழியர்களே காரணம் என்று குறிப்பிட்டுச்சொல்லியிருக்கிறார். எடுத்துக் காட்டாக மதராஸ் சார்ட்டிங் டிவிஷனில் (Registration as well Letter Mail) வாரியாகப் பரிசுப்படுவதற்காக வரும் தபால் பைகளை உரிய பகுதிகளில் (Branches) சேர்ப்பதும், அப்படியே அந்தப் பகுதிகளில் மொத்தமாகக் கட்டப்படும் பைகளைச் செக்ஷன் வாரியாகப் பிரித்து மேலதிகாரிகளின் திருப்பிக்கு ஏற்றபடி ஒழுங்காக சீட்டு அனுப்பி வைப்பதும் நான்மாம் வகுப்பு ஊழியர்களே என்பதை அங்குள்ள எல்லரும் நன்றாக அறிவார்கள். இதுபோல் இன்னும் பல வகைகளில் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களின் திறமைகளை நன்றாக எடுத்துக்காட்டமுடியும். வேலை நேரங்களில் நேரிலும் இதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்திலைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பாராமல் பேசுவது திரு. ராஜன் போன்றவர்களுக்கு அழகல்ல. அத்தகைய நேக்கங்கள் இரண்டு வகுப்பு ஊழியர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒற்றுமை உணர்வைக் குலைத்துவிடும். உயர்வு பெற்ற மூன்றாம் வகுப்பு அலுவலர்களில் பலர் ஏன், எல்லவாருமே யு. பி. டி. டபிள்யூ. வின் முறையான அங்கத்தினர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனமும் இக்கூலி டண் படுத்தப்படும்.

பலவகை வசதிக்குறைவுகளால் மேலே படிக்க முடியாமலும், மேல்படிப்பின் பரீட்சையில் தவறியும் போகிறவர்கள் பலர் நாலாவது வகுப்பு ஊழியர்களாக அலுவலில் அமர்கிறார்கள். அவர்கள் தமது முயற்சியிலுள்ள படிப்படியே அமர்ந்த அலுவலிலிருந்து உயர்வு பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை மிகாண்டே அவ்வேலையில் அமர்கிறார்கள். அவர்களால் வேலைகள் நன்றாக நடப்பதோடு அரசாங்கத்தாரும் அத்தகையவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருதல் நல்லது என்று கருதவே உயர்வுக்கும் வழிகள் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்காமல் 49-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட மூன்றாவது வகுப்பு ஊழியர்களுக்கு ஆதரவாய் பேசுகிறமுறையில் நாலாவது வகுப்பு ஊழியர்கள் மனம் புண்படும்படியும் அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை ஏற்படுகிறபடியும் திரு. ராஜன் அவர்கள் பேசுவது எவ்வளவு பிசுபிசு என்பதை அவர்கள் இனியேனும் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எதையும் ஆராய்ந்து எல்லார்க்கும் நன்மை பயக்குகிற முறையில் பேசுதலை நல்லது. அந்தப்படி செய்வார்களாக!

49-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட ஊழியர்கள் நிலை குறித்து எல்லோருக்கும் உள்ளது போன்ற இக்கமும், ஆதரவு மனப்பான்மையும் எப்போதும் எங்களுக்கும் உண்டு. அவர்களின் குறை இப்போது

மேலதிகாரிகளின் தீர்மான ஆலோசனையினால் தீர்ந்து விட்டது. திரு. ராஜன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய காரணங்களால் அல்ல; அவர்களின் வேறு பல நியாயமான நிலைகளை அறிந்ததால். இதற்காக நாங்கள் எங்கள் மகிழ்ச்சியையும், பாராட்டுலையும் 49-வது ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட

ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ர. பெருமாள்.

மதராஸ் சார்ட்டிங் ஆர். எம். எஸ். என். சென்னை பிரான்சு.

மதராஸ் சார்ட்டிங் ஆர். எம். எஸ். நான்காவது வருப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் உதவி நிதி

இரண்டாம் ஆண்டுவிழாப் பொதுக்கூட்டம்

மதராஸ் சார்ட்டிங் ஆர். எம். எஸ். நான்காவது வருப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் உதவி நிதியின் இரண்டாவது ஆண்டு விழா 1-6-52 ஞாயிறு மாலை 4 மணிக்கு மதராஸ் சார்ட்டிங் டிவிஷனில் திரு. கே. சோமசுந்தரம் (தலைவர், தியாகராய நகர் தபால் தந்தி இன்வியூரன்ஸ் கம்பெனி) அவர்கள் தலைமையில் வெகு சிறப்பாக நடந்தது.

கூட்டத்திற்கு அங்கத்தினர்களும் பார்வையாளர்களாக சுமார் 200-க்கு மேற்பட்டவர்கள் வந்திருந்தனர். நிதியின் தலைவர் சில அவசர வேலை காரணமாக வெளியூர் சென்றிருந்ததால், அழைப்பு பிழிவும் ஆண்டறிக்கையிலும் வெளியிட்டபடி அவர் தலைமையில் கடைபெறவேண்டிய கூட்டம் திரு. கே. சோமசுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

விழா திரு. எம். டி. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் இறை வணக்கத்துடன் ஆரம்பமாயிற்று. விழாவிற்கு வந்திருந்தோர் அனைவரையும் திரு. வி. சந்தானம் (ஜி.பி.ஓ.) அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார். அவர் தமது வரவேற்புரையில், ஆர்.எம்.எஸ். சிப்பந்திகள் நடத்தும் இந்த நிதியைத் தாம் வெகு விரைவில் பாராட்டுவதாகவும், இந்நிதி ஆரம்பித்த இக்குறுகிய காலத்தில் பலர் ஆச்சரியப்படும் நிலைக்கு வளர்ந்திருப்பதாகவும், பல அங்கத்தினர்களுக்கு உதவி செய்திருப்பதையும் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் நிதியின் அவசியத்தைப்பற்றியும், அதை அங்கத்தினர்கள் நடத்தவேண்டிய முறை பற்றியும், இந்நிதியை இன்னும் பலப் படுத்த அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

விழாவை ஆரம்பித்து வைத்த திரு. கே. ஆறுமுகம் (உரிமையாளர்: குமார் அச்சகம் கொண்டித் தோப்பு) நிதியின் வளர்ச்சியையும், அதன் தொண்டினையும் வியந்து பேசி, இதுபோல் இதர குமாஸ்தாக்களும் தங்களுக்குள் ஓர் உதவி நிதி ஆரம்பித்து நடத்தினால் அவரவர்கள் வாழ்க்கை உயருவதோடு கூடும் செழிப்பும் என்று அறிவித்தார். நிதியின் வளர்ச்சி அங்கத்தினர்களைப்போதுத்தே உளதாகையால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமையினை ஒழுங்காக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்.

பிறகு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய திரு. கே. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தாம் தமது இளம்பிராயத்

தில் இதுபோன்ற ஓர் நிதி ஆரம்பித்து நடத்தியதே இன்று இன்வியூரன்ஸ் கம்பெனியாக மாறியுள்ளது என்றும், நான்காம் வருப்பு சிப்பந்திகளுக்குள் இம்மாதிரி ஓர் நிதி ஆரம்பித்து நடத்தவேண்டிய பற்றி தாம் வெகுவாகப் பாராட்டுவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

பிறகு நிதியின் செயலாளர் திரு. கே. ருத்ராபன். அவர்களால் ஆண்டு அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டது. நிதியின் அவசியத்தைப்பற்றி திருவாளர்கள் என். முத்துவேல். எம். வேணுகோல், சி.பி. சந்திரமூர்த்தி ஆகியோர் வெகு அழகாகப் பேசினர். உத்தியோக ஓய்வுபெற்ற (Retirement) நிதியின் அங்கத்தினர் திரு. சி. பெருமாள் அவர்களுக்கு நிதியின் சார்பில் தலைவரால் பொன்மோதிரம் பரிசளிக்கப்பட்டது.

கீழ்க்கண்டவர்கள் நிதியின் நிர்வாகஸ்தர்களாக 1952-ம் ஆண்டிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்:—
தலைவர்: திரு. கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன்
பி. எஸ்.

துணைத் தலைவர்: திரு. ஜி. நாராயணசாமி,
கௌரவச் செயலாளர்: திரு. எம். ஏ. பாலசுந்தரம்

துணைச் செயலாளர்: திரு. இ. எழுமலை,
பொருளாளர்: திரு. எம். எஸ். இராஜேந்திரன்
நிர்வாக அங்கத்தினர்கள்:

மதராஸ் சார்ட்டிங்:—

1. திரு. ஏ. பாலசுந்தரம்,
2. ,, ஆர். பெருமாள்,
3. ,, கே. சிதம்பரம்,
4. ,, எம். கண்ணன்,
5. ,, கே. லக்ஷ்மணன்,
6. ,, அப்புலு ராயுடு.

சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் ஆர். எம். எஸ்.:—

1. திரு. கே. இராமதாஸ்,
2. ,, பி. எஸ். பாபு.

ஏர்போர்ட் சார்ட்டிங் ஆபீஸ்:—

1. திரு. எம். கோவிந்தராஜாறு,
2. ,, கே. ருத்ராபன்.

கணக்குத் தணிக்கையாளர்கள்:

1. திரு. ஆர். முனிரத்தினம்.
2. ,, கே. இராமச்சந்திரன்.

பின்பு நிதியின் செயலாளர் திரு. கே. ருத்ராபன் அவர்களால் கன்றி கூறப்பட்டு கூட்டம் அணித முடிந்தது.

ஆகஸ்ட் 5-ந் தேதி தபால்காரர், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தம்

ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களின் உபவாசம் பூர்த்தியானபின்னரே வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ்

பூனியன் நிர்வாக குழு செய்த முடிவு

ஆகஸ்ட் 5-ந் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென அகில இந்திய தபால்காரர்கள், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் பூனியனின் நிர்வாகக் கவுன்ஸில் இன்று தீர்மானிக்க்து.

பூனியனின் கோரிக்கைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் சேக்கிரமே அடற்கு இணங்குவதன் அவசியத்தையும் சர்க்காரை உணரச் செய்ய இவ்வொன்றே வழியெனவும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஆயினும் பூனியன் தலைவர் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க அவரது 21 தின உண்ணாவிரதம் பூர்த்தியாகும்வரை ஸ்டிரைக் கோட்டீஸ் சாதாரண செய்வதை ஒத்திவைப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கோட்டீஸ் சாதாரண செய்ய கவுரவ காரியதரிசிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. கூட்டத்துக்கு ஸ்ரீ அச்சித்ராம் தலைமை வகித்தார்.

1946 வேலை நிறுத்த கால சம்பளம் பற்றிய தீர்மானத்தில், பிரதம மந்திரி டேரு விடுத்ததுள்ள அறிக்கை பற்றி பிரஸ்தாபித்து ஸ்டிரைக் காலத்துக்கு சம்பளம் தருவதாக பிரதம மந்திரியோ மந்திரி சபையோ ஒப்புக் கொண்டதாக தாங்கள் கூறவில்லை. நியனவும் தபால் இலாகா மந்திரி ரபி அஹமத் கித்வாய் தம்மை 1949 அக்டோபர் 19-ந் தேதி பேட்டி கண்டதுகேள்வியிடும் தக்கதொரு கொள்கை அடிப்படையில் ஸ்டிரைக் கால ஊதியம் தரப்படுமென வாக்களித்தாலும், தூதுகோஷ்டியில் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷும், பார்லிமெண்டரி மெம்பர் ஸ்ரீ அச்சித்ராம் உள்பட நிர்வாக கவுன்ஸில் மெம்பர்கள் 10 பேரும் இருந்ததாயும் ஆகவே உறுதி மொழிப் பற்றி பிரதம மந்திரிக்குத் தவறாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருவதாயும், ஜனாப் கித்வாயின் உறுதி மொழியை பண்டித கேருவேர மந்திரி சபையோ அங்கீகரிக்காவிடில் அவர் ராஜினாமா செய்வதே முறையாகுமென்றும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து பிரதம மந்திரி விசாரணை நடத்தக் கோருவதாயும், மந்திரி யொருவர் அளித்த உறுதி மொழியை சர்க்கார் நிறைவேற்ற வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்வதாயும் குறிப்பிடுகிறது.

பூனியனின் கோரிக்கைகளில் முக்கியமானவை வருமாறு:—(1) ஸ்டிரைக் காலத்துக்கு சம்பளம் ரொக்க ரூபத்திலாவது அல்லது சம்பளத்துடன் ரஜா வென்ற அடிப்படையிலாவது தரப்பட வேண்

டும். (2) உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வுக்கு ஏற்ப சுட்டுப்படி வழங்கவேண்டும். (3) சம்பள விகிதம் குறித்து 1931 முன்பு வேலைக்கு வந்தோருக்கும் பிறகு வந்தோருக்கு மிடை உள்ள முரண்பாடுகளைக் களைப்பவேண்டும். (4) தபால் தந்தி ரிபுண்ட் கரிட்டி சிபாரிசை அமுல் நடத்துவதோடு பாக்கரி விடுத்து தபால்காரர்களையும், அதிலிருந்து குமாஸ்தா வாகவும் பதவி உயர்வுக்கு வகை செய்து குமாஸ்தாக்கள் எண்ணிக்கையில் சரிபாதி தபால்காரருக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆகும் சுத்திந்தரையும் தபால்காரர் கலனை புத்தே சித்தம் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் 21 தின உபவாசமிருப்பதற்கு உன்றி தெரிவித்து, மீவற்றுகரமாக உண்ணாவிரதம் முடிவுற்று அவர் மீண்டும் திடகாத்திரமுடனிருக்க பிரார்த்தனை புரிவதாயும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

உபவாசத்தின் காரணம்

அசோக் மேத்தா

டாக்டர் லோஹியா அறிக்கை

தபால்காரருக்கு ஸ்டிரைக் கால ஊதியம் அளிப்பதாக உறுதி மொழி தரப்பட வில்லை யென மறுக்கும் பொறுப்பை பண்டித கேரு எற்றுக்கொண்டு அறிக்கை விடுத்திருப்பதற்கு ஸோஷலிஸ்ட் பிரமுகர்களான அசோக் மேத்தாவும், டாக்டர் ராம் மனோஹர் லோதியாவும் வருத்தம் தெரிவித்துள்ளனர். தபால்காரர் பிரதிநிதிகளுக்கும் மந்திரிக்கு மிடையே சம்பாஷணை நடைபெறுகையில் பண்டித கேரு பிரசன்னமாகியே இவ்விஷயம் குறித்து பிறகு கடிதங்கள் ஜனாப் கித்வாய்க்கும் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷுக்கு மிடையே பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன. “சம்பளம் தருவதாக” மந்திரியார் வாக்களித்தாரா அல்லது “சம்பளம் வாங்கித்தர முயற்சிப்பதாக” வாக்களித்தாரா என்பதே சர்ச்சையிலுள்ள விஷயமாகும். இத்தகைய அபிப்பிராய பேத மேற்பட்டிருப்பதற்கு தமது அஜாக்கிரதையே காரணம் என ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் கருதுகிறார். நியாயம் வழங்க சர்க்காரால் முடியாதபோது மெனமமாகவாவது இருக்கலாமென்றும் அவர் என் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஒன்றுபடுங்கள்

தோழர்களே!

ஒற்றுமை, கட்டுப்பாடு, நிறைவு, தியாக உணர்ச்சி முதலிய குணங்களை உடைய நாம் நாட்டுப் பொது மக்களுக்குப் பணிசெய்ய கோடை வெயிலென்றும், குளிரும் பனி என்றும், மழையும் இடி என்றும் பாராமல் புன்முறுவலுடன் புறப்படுகிறோம். இன்று சாப்பாட்டிற்கு அரிசி இல்லையே என்று சொல்லும் நம் மனைவி மக்களின் வார்க்கைக்குப் பதில் சொல்லாமலே நமது பணி பெரிதென்று புறப்படுகிறோம். ஆனால் நாட்டில் நாம் என்ன காண்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் வறுமை, பஞ்சம், பட்டினி, பிணி, கலகம் உணவுப் பொருட்கள் விலையுமிடத்திலும் மக்கள் அழைவயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் காய்ந்த பற்க்கிரார்கள். ஏன் சுதந்திரநாட்டில் இக் கஷ்டம்! மக்கள் நீதியைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள். நான் வாழ்ந்தால் போதுமென்று தன்னலம் கருதுபவர்களாகி விட்டார்கள். சமூக நாயகத்தைச் செல்லித்து வரும் கன்னமர்க்கெட் சேவர்கள் கூட்டம் அதிகரித்து விட்டது. தோழர்களே! ஒன்றுபடுங்கள். நமது முன்னோர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் போதித்தப் போதனைகளை ஏற்று நடத்துகிறோமா! அவர்கள் போதித்த அன்பு, கருணை, இரக்கம் நம்மில் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கவேண்டியது. மக்கள் யாவரையும் உடன் பிறந்தாராகக் கருதவேண்டும். இன்று நம் நாட்டில் காண்பதென்ன? வலியவன் எளியவனை வாட்டுவதும், முதலாளி தொழிலாளியைத் துன்புறுத்துவதும் மேலான அதிகாரி தனக்கு கீழ் உள்ள ஊழியனைக்கீழ் மகனென நினைத்து இம்சிப்பதுதான் இன்றைய உலகில் நாம் காண்பது. முதலாளிகளே! உங்கள் அக்கண்களைக் கொஞ்சம் திறந்து பாருங்கள். உங்கள் கரமுள்ள நெஞ்சால் நினைத்துப்பாருங்கள். தன்னையேபோலத் தன் கீழ் உள்ள ஊழியனுக்கும் சுதந்தரங்கள் உண்டு. அவனும் நம்மைப்போல் ஒரு மனிதன்தான். (மிகுமல்ல), நம்மைப் படைத்த பிரம்மதான் அவனைப் படைத்தான். நம்மைப் போல் சிவப்பு ரத்தம் ஒடும் மனிதன்தான். உங்களைப்படைத்த பகவானின் மதம் உங்களுக்குக் கீழுள்ள மனிதனை வெறுக்கவும் கீழ்ப்பட்ட முறைவில் அடிமைபோல் நடத்தவும் போதிக்கவில்லை. கீழ்ப்பட்ட ஊழியன் உதவாக்கரை என்று ஏளனம் பண்ணுதீர்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் இங்காட்டு மன்னர்கள். பாரத அன்னை பெற்ற மக்கள். உத்தியோகத்திலும் படிப்பிலும் நீங்கள் உயர்ந்தவர்கள். ஆனால் மனிதத்தன்மை எல்லாருக்கும் சமம். பாலிவனம் மண்ணை இருப்பதால் மதிப்பென்ன? பயிரை மாடு மேய்த்த பின் வேலி இருந்து என்ன பயன்? ஆதலால் காலத்திற்கும் மக்கள் கருத்திற்கும் தக்கவிதமாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்.

தோழர்களே! அதிகாரிகள் அவர்கள் அவர்கள் அதிகாரத்தில் உயர்ந்தவர்கள். அவர்கள் சட்ட திட்டங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக் கடமை பட்டவர்கள். ஒற்றுமையுடன் நம் குறைகளை அவர்களிடம் முறையிடலாம். நமக்கு வேண்டியதைச் செய்யக் கடமைப் பட்டவர்கள் அதிகாரிகள். ஆதலால் தோழர்களே! நாடு சுதந்திரம் அடைந்தும் நம் நாட்டிற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் மன்னராய் இருந்தும் நம் மன்னருள்ளே ஒற்றுமை இல்லாவிடில் நாம் அடைந்த சுதந்திரத்தை எவ்வாறு காக்கமுடியும்?

வணக்கம்.

கு. ஜார்ஜ்

சென்னை போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரலவர்களுக்கு சென்னை கல்வி ஸ்தாபன டைரக்டர் அவர்களிடமிருந்து 6-5-52 தேதியிட்டு வந்துள்ள கடிதம் எல். டி.ஸ். நெ. 1451-இ/51 இன் நகலாவது:

விஷயம்: மத்யதரப்பள்ளியில் நடக்கும் பரீட்சைகளுக்குச் சமாதானத்தாக அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டதற்குத் தகுந்த பரீட்சைகள் பற்றிய விவரங்கள் இத்துடன் விளக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன.

“இந்த இராஜ்யத்தில் மத்யதரப்பள்ளிப் பரீட்சைகள் என்பன ஆங்கிலோ, இந்தியப் பள்ளிகளில் தான் அமலில் இருந்துவருகின்றன. பழைய விதிகளின்படி VII வது வகுப்பு பூர்த்தி செய்பவர்களும் புதிய விதிகளின்படி XI வது வகுப்பு பூர்த்தி செய்பவர்களும் இந்த மத்யதரப்பள்ளிப் பரீட்சைக்கு ஆதாரம் அருகதை உடையவர்கள் ஆவார்கள்.”

இந்த ராஜ்யத்தில் அமலிலுள்ள கல்வி விதிகளை அங்கீகரித்து அவைகளின் கீழ் அங்கீகாரம் செய்யப் பட்டுள்ள செகண்டரி பள்ளிகள் அங்குள்ள மாணவர்கள் VI பாரம் பூர்த்தி செய்த பிறகு எஸ்.எஸ். எல்.ஸி. என்னும் சர்க்கார் பரீட்சைக்கு மாத்திரம் மாணவர்களை அனுப்புகின்றன. மத்யதரப் பள்ளி முடிவடைந்துள்ள கட்டத்தில் எந்த விதமான சர்க்கார் பரீட்சையும் வைக்கப்படுவது கிடையாது.

ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் எனப்படுபவைகள் அங்கு VIII வது வகுப்பு பூர்த்தியான பிறகு இ.எஸ்.எல்.ஸி. என்னும் சர்க்கார் பரீட்சைக்கு மாணவர்களை அனுப்புகின்றன. இந்த இ.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சையில் ஆங்கிலம் இஷ்ட பாடமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருந்து அதில் தேறி யிருந்தால் இது செகண்டரி ஸ்கூலில் உள்ள III-வது பாரத்திற்குச் சமாதானம் தென்று கொள்ளப்படும்.

வெங்கிட்டகிரி டவுன் கிளைச் சங்கத்தின் முதல் ஆண்டு விழா.

பொதுக்காரியதரிசி ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

இந்திய தபால்காரரின் வெங்கிட்டகிரி கிளைச் சங்கத்தின் முதலாவதாண்டு விழா வைபவம் கடந்த ஜூன் மாதம் 29-ந்தேதி மாலை 3-மணிக்கு திருப்பதி முனிசிபல் ஸ்கூலில் அதிவிரைவாக நடைபெற்றது. வைபவத்திற்கு மாகாணச் சங்கத்தின் பொதுக்காரியதரிசி ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

கடவுள் வணக்கத்திற்குப் பிறகு திருப்பதி போஸ்ட்மான்ஸ் ஸ்ரீ கே. வி. ராகவேந்திர ராவ் அவர்கள் வைபவத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். அது சமயம் அவர் கூறியதாவது:—“தபால்காரர்கள், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் (ஆர். எம். எஸ்.) ஊழியர் உட்பட்ட வெங்கிட்டகிரி டவுன் கிளைச் சங்கத்தின் முதலாவதாண்டு பூர்த்தி விழா வைபவத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும் இந்த கௌரவத்தை எனக்கு உங்களுக்கு என் மனமார்த்த வந்தனத்தை இச்சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வைபவம் ஜூன் மாதம் 15-ந்தேதியே நடப்பதாகத்தான் ஏற்பாடாகி இருந்தது. இந்த விழாவை ஆரம்பித்து வைக்க ஏற்கனவே தெரிவிக்கொள்ளப்பட்டிருந்த ஸ்ரீ ஆர். கே. மூர்த்தியவர்கள் வரமுடியாமல் போன காரணத்தால் இப்போது என் அவருடைய ஸ்தானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இது போலவே நாம் அடிக்கடி கூடி அதிகாரிகள் நம் குறைகளுக்குப் பரிசாரம் கேடித்தர வேண்டுமென நாம் தொடர்ந்தாப்போல கேட்டுக்கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே நான் விரும்புவதும், உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும் கோரிக்கையுமாகும். இம் மாதிரியான முயற்சிகள் நமது குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். மறுபடியும் நீங்கள் எனக்களித்த இந்த கௌரவத்திற்காக உங்களுக்கு வந்தனம் செலுத்திக் கொள்கிறேன்” என்று கூறினார்.

அடுத்தபடியாக வைபவத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய ஸ்ரீ பி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் இவ்விழாவுக்குத் தம்மை அழைத்த தலைமை தாங்கும் கௌரவத்தையும் அளித்ததற்காகக் கிளைச் சங்கக்காரியதரிசி யவர்களுக்கும் பிறருக்கும் தமது நன்றியைத் தெரிவித்தார். இந்தக் கௌரவத்தைத் தன்னை நன்கு உணர்ந்து கொண்டு ஒரு பொது ஜனத்தலைவராகக் கொடுத்திருப்பதுதான் ரொம்பவும் பெரிதானது. இருந்திருக்கும் மென்றும், அவ்விதம் ஒருவரைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வதால் அவர் நமது கஷ்டங்களைச் சரிவரத் தெரிந்து கொள்ள

வும் அதைப் பொது மக்களுக்கு விவரமாக எடுத்துக் கூறவும் சாத்யமாகும் என்று கூறினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகிறபோது சங்கமானது ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கம், தங்களது குறைகளைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டி அவைகளுக்கு ஒரு உருப்படியான நிவாரணம் தேடிக்கொள்ளவும் அதே சமயத்தில் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு விசுவாசமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்று கூறினார். இலாகா விலுள்ள 3ம் வகுப்பு ஊழியருக்கும் 4ம் வகுப்பு ஊழியருக்கும் சம்பள விகிதாச்சாரத்தில் உள்ளவையுடைய பாகுபாடும் இருக்கக் கூடாதென்பதையும் இரு வகுப்பாரையும் ஒரே மாதிரியாக பாவிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு இருக்கும் பொறுப்புகளை உணர்ந்து அவைகளுக்குச் சரியான சலுகைகளும் காட்டப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதுதான் சங்கத்தின் ஜீவாதாரம் கொள்கை யென்று கூறினார். ஆனால் இந்தக் கொள்கை பூர்த்தியாகுமளவுக்கு இன்னமும் சர்க்கார் இணங்கிவரா திருப்பதற்காகத் தமது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

சங்கத்தின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க கிருஷ்ண பிரசாதா கமிட்டி என்று ஒன்று நியமனம் செய்யப் பட்டதென்றும் ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்தக் கமிட்டி தயாரித்த அறிக்கையானது வெளியில் தலை காட்ட முடியாமல் செய்யப்பட்டிவிட்ட தென்றும் கூறினார். அதன் பிறகு மத்யஸ்த கோர்ட் என்று உருவாக்கப்பட்டது. அந்தக் கோர்ட் அளித்த சிபார்ஸுகள் கீழ்த்தர ஊழியர்கள் சம்பள தப்பட்டவரை எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் விட்டு விடப்பட்டன. எனவே தங்கள் அதிருப்தியைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டவும், பொதுமக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவுமே வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டது. இந்த வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதற்காகச் சமரஸப் பேச்சுகள் நடந்து அந்தப் பேச்சின் பயனாகச் சங்கத்தின் பிரதான சில கோரிக்கைகளை சரி செய்து கொடுப்பதாகச் சர்க்கார் ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதன் பேரில் வேலை நிறுத்தமும் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போது கொடுக்கப்பட்ட சில சாதாரணச் சலுகைகள் கூடக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக இப்போது பிடிக்கிக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதன் பிறகு மத்ய தபால்காரர் சங்கத்தின் நியமனம் செய்யப்

பட்டது. அந்த சம்பளக் கமிஷனுக்கூட டீழ்ச்சா னுழியர்கள் எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மென்ட் னுழியர்கள் ஆகியவர்களுக்குப் பரிசாரம் காணாமல் மிக பரிதாப மான முடிவுக்கு வந்து நின்றது.

ஒரு ரன்னரோ அல்லது மெயில் பியூனோ காலே யிலிருந்து இரவு வரை கொஞ்சங்கூட ஓய்ச்சல் ஒளி வில்லாமல் 24-மணி நேரமும் பொது ஜனங் களின் சொகாயத்தையும், வசதியையும் மனதில் கொண்டு உழைத்து வருகிறார். அதற்குக் கைமாறாக மாதம் ஒன்றுக்கு அவருக்கு சம்பளமாகக் கிடைப்பது ரூ. 30-35 என்கிற மிகக் குறைந்த தொகையே யாகும். ஆனால் இந்தச் சம்பள விகி தாச்சாரம் நான் ஒன்றுக்கு ஒருவர் செய்யும் 8-மணி நேர வேலைக்குத்தான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஆகவே சர்க்காரின் கணக்குப்படி பார்த்தால் அவர் கள் பிசையும் 24-மணி நேர வேலைக்கு அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 240 அல்லவா கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் சர்க்கரானது அவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கேட்க வில்லை. அகற்கு மாறாக அவர்களுக்குக்கும் பொறுப்புக் கூடா உணர்ந்து மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 ஆவது சம்பள மாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் மதிப்புடைய இன்ஷி யூர் சாமான்களை அவர் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதை ஏன் எண்ணிப் பார்க்கக் கூடாது. இதை விட மோசம் வில்லேஜ் போஸ்ட் மேனுடைய விஷயம், அவர் அலுவலில் போகிற போது வீட்டை விட்டுப் போனால் குறைந்தது 10 நாள்வது பிடிக்கிறது மறுபடி அவர் வீட்டுக் குத் திரும்பி வருவதற்கு, பதினேராவது நாள் திரும்புகிறவர் ஒரு நாள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு மறுநாள் மறுபடியும் வெளியே போகிறார். எனவே மாதத்திற்கு 3 நாள் நான் அவர் வீட்டுச் சரப்பாட்டைப் பார்க்க முடிகிறது. மற்ற நாளைல்லாம் ஒட்டல் சரப்பாட்டைத்தான் நம்பி அவர் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சரப்பாட்டிற்காக அவர் தம் கையிலிருந்துதான் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகாக அவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-5-0 வெளியூர் அலவன்ஸ் என்பதாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. காமிலைகளைக் கடந்து அவர் தன் உயிரையும் மதிக்காமல் தன் வேலை மீது கவனமாகச் செல்லுகிறார். அதனால் அவர் எந்த நேரம் எவ்வகைப் பட்ட நாட்டு மிருகங்களாலும் தாக்கப்பட வேறு விருக்கிறது. இதெல்லாம் விவரமாக சம்பளக் கமிஷனுக்குச் சங்கத்தாரால் எடுத்துக் கூறப்பட் டது. ஆனால் அந்தக் கமிஷன் இதை யெல்லாம் சட்டை செய்யாது விட்டு விட்டது.

பிறகு எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மென்ட் போஸ்ட் மாஸ்டர் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் ஒரு நாளைக்கு 5-மணி நேரம் மட்டும் வேலை செய்ய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவருக் கும் சப் போஸ்ட்மாஸ்டர் இருக்கும் அவ்

வளவு பொறுப்புகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அந்த முறையில் சப் போஸ்ட்மாஸ்டர் நான்கு ஹக்கு 8-மணி நேர வேலை விகிதாச்சாரத்தில் பணம் போட்டுக் கொடுக்கப்படுகிற போது இ.டி. பிரான்ச் போஸ்ட்மாஸ்டர்கள் அவர்கள் வேலைக்குத் தகுந்தாப்போல் 5-மணி நேர வேலைக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். எவ்வளவோ நியாயமான கோரிக்கையாக இருந்துக்கூடச் சர்க்கார் இதற்கு இணங்க வில்லை. அடுத்தபடியாக மெயில் கார்டின் மூலம் யமும் இதேமாதிரிதான் இருக்கிறது. வேலைக்குச் சார்ட்டரின் வேலைக்கும் இவருடைய வேலைக்கும் எப்படிப்பட்ட வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆனால் அவர்களது சம்பள விஷயத்தில் மட்டும் பெரிய வித்தியாச மிருக்கிறது. இது போலவே தான் மிகப் பெரிய வித்தியாசம் குமாஸ்தாக்களுக் கும் போஸ்ட்மேன்களுக்கும் அவர்களின் சம்பள விகிதாச்சாரத்தில் காணப்படுகிறது. குமாஸ்தா வெய்யில் படாமல் ஆய்விற்குள்ளிருந்து கொண்டு வேலை செய்கிறார். போஸ்ட்மேன் வெளியே வெய்யிலில் திரிந்து ஏராளமான பொறுப்புகளுட் டை வேலை செய்கிறார். இதில் போஸ்ட்மேனுக்குத் தான் அதிகப்படியான பொறுப்புணர்ச்சியும் உண்மையும் வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் அவர் கொஞ்சம் ஏமாந்தவராக ஒருவருக்குச் சேரவேண்டியதை மற்றொருவருக்கு டெலிவரி செய்து விட மால் அவருக்கு அபராதம் விதிப்பது மட்டுமல்ல அகாலவியமான ஈவுடமும் சிறைவாசமும் ஏற்பட வேண்டியிருக்கிறது.

சில நாட்களுக்கு முன் நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே வியந்து பேசி யிருக்கிறார் போஸ்ட்மேன்களின் வேலைத்திறனைப்பற்றி. வேலையில் காணப்படுகிற திறமை ஒரு னுழியரின் நேர்மையுணர்வால்தான் வேலையின்மீது காட்டும் அக்கரையால்தான் உண்டாகிறது. இந்த நேர்மையும் அக்கரையும் யர்களின் மன நிறைவு ஒன்றிலுலேதான் தோன்றக் கூடும். மன திருப்தியில்லாத ஒருவன் எப்போதும் நேர்மையாக இருக்க முடியும்? எவ்வதம் தான் வேலையின் மீது அக்கரை காட்ட முடியும்? எனவே இவர்கள் மன நிறைவு உடையவர்களாக என்னைக்கும் இருக்க வேண்டுமென்ச் சர்க்கார் விரும்பினால் உடனடியாக இவர்களது சம்பள விகிதாச்சாரத்தை மாற்றி யமைத்தாக வேண்டும்.

சம்பளக்கமிஷன் இவர்களது சம்பளங்களை நிர்ணயிக்கிறபோது அவர்கள் கற்ற கல்வித் தகுதியை அடிப்படையாக வைத்தே நிர்ணயம் செய்தார்கள். இவர்களுக்கு இருக்கும் பெரிய களையோ அல்லது இதர முக்யத்துவங்களைப் பற்றி அவர்கள் பரிசீலனைக் கெடுத்துக் கொடுத்த யில்லை. இம்மாதிரித் தவிர்த்தகுதியை யின் சர்க்காரின் பணம் தவிர்த்தகுதியை யின் வருவது பற்றி விருத்தகத்த தாரும்

1946ல் நடந்த வேலை நிறுத்த காலத்திற்கு நமக் குச் சம்பளம் கொடுக்கப் படாமல் போனதால் நமது நிர்வாகக் கமிட்டி முடிவு செய்து இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு மறுபடியும் ஒரு வேலை நிறுத்த கோட்டினை சர்க்காருக்கு அனுப்புவ தென்று முடிவு செய்தது. இதைக்கேட்ட ஸ்ரீரபி அகமத் கித்வாய் அவர்கள் நமது தலைவர் ஸ்ரீ ஜெய பிரகாஷ் காராயணரிடம் இது சம்பந்தமாக இன் னும் சில மாதங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் படுமென்று உறுதி கூறினர். அந்த உறுதியை நம்பி அப்போது நாட்டில் இருந்த சப் கட்டமான நிலையை அநுசரித்தும் காஷ்டத்தில் நடந்து கொண்டிருந்த தகராறுகளை உத்தேசித்தும் இந்த வேலை நிறுத்த கோட்டினை சில காலத்திற்குத் தள்ளிப் போட்டவெண்டுமென ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நிர்வாகக் கமிட்டியைக் கேட்டுக் கொண்டார். தனால் இப்போது அதே கித்வாய் அவர்கள் தாம் வவகையான உறுதியும் அளிக்கவில்லை யென்கி றார். எனவே நமது தலைவர் ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நிர்வாக அப்போது மத்தியி கொடுத்த வாக்குறு தியை எழுத்து மூலம் வாங்கிக் கொள்ளாமற் பாது நமது தவறு என்று கருதி இப்போது நத்தத்தவறுக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகி றார். இந்தப் பிரச்சனை விஷயமாக சர்க்கார் கடைப் பிடிக்கும் மூடக் கொள்கையைக் கண்டிப்பதோடு னிமேலாகிலும் ஒரு மத்தியின் வாகுறுதிகளைக் ப்பாற்ற முன் வந்து அந்த வேலை நிறுத்த காலச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடிவு செய்வார்களென்று ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் கூறுகிறார். இதன் மூலம் சர்க் ருக்கு சுமார் 10 லக்ஷ ரூபாய்கள் மட்டுமே லவாகலாம். இந்தச் சிறு தொகையைச் செல விப்பதால் நாடு ஒன்றும் பெரியதாகப் பொரு தார மடவில் போய் விழுந்து விடாது.

தபால் தந்தி இலாகா மத்தியாக இருந்த ரபி அகமத் கித்வாய் அவர்கள் தாம் அந்தப் வியலிருந்து விலகுகிறபோது போஸ்ட்மேன் டீழ்ச்சா உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியவர்களின் ிக்கைத் தரத்தை உயர்த்திவிடப் போவதாகவும் ிக்கை ஒரு திட்டம் தயாரிக்கிறபதாகவும் ின்றார். அது பேச்சுளவில் நின்றதே தவிர ிவரை காரியாமலத்தில் ஒன்றையும் காண ிலை. சர்க்கார் இந்த வேலை நிறுத்த காலச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து விட்டால் அது மேலும் வேலை நிறுத்தங்களுக்கு முயற்சி யெடுக்கும் ிக்கை. இவகே வசன்னையில் என்.ஜி.ஓ. க்கள் ில நிறுத்தத்திற்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட் ிருக்கிறபோது போஸ்ட்மேன்களுக்கு மட்டும் இதைக் கொடுத்தால் வானமே இடிந்து தலை மேலாவிழுந்து விடப்போகிறது. எனவே இனி இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்குச் சம்பளம் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று தலைவர்களை கேட்டுக் கொண்டதாகக் கூறினார்.

தபால்காரர் சங்கத்தின் தலைவர்களாக உள்ளவர் கள் எப்போதும் சரியான வழிகளையே பின்பற்றிப் போய்க் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள்மீது யாரும் எத்தகைய குற்றமும் கண்டு பிடிப்பதற்கில்லை. எனவே சர்க்கார் தங்கள் குறைகளைச் சமரஸ வழி களில் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அங்கத் தினர்கள் யாவரும் ஒன்றுபட்டு நின்று ஒற்றுமை யாக இருக்க வேண்டுமெனக் கூறினார்.

ஆந்திர மாகாணத்திற்கென்று ஒரு தனிச் சங்கம் வேண்டுமெனக் கோருபவர்களுக்கு பதில் கூறுகிற போது, ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கென்று ஒரு தனி போஸ்டல் சர்க்கின் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்படு மென்றும் அப்போது தனிச்சங்கம் இருக்க வேண் டிய அவவியம் நேரு மென்றும், ஆனால் அதுவரை இந்தப் பிரச்சனையை வற்புறுத்த வேண்டா மென் றும் கேட்டுக் கொண்டார். என்னென்றால் அவ் விகம் வற்புறுத்தி வருவது ஏற்கனவே உள்ள சங் கத்தைப் பலவீனப் படுத்துவதாகுமென்று கூறி னார்.

தொடர்ந்து பேசுகிறபோது அகில இந்தியச் சங்கமும், மாகாணச்சங்கமும் தபால் னுழியர்களுக் குத் தங்களால் முடிந்த சகல உதவிகளும் செய்கின் றன. அங்கத்தினர்களின் பரிபூரணமான ஒத் தழைப்பு இருக்குமானால் மிகத்திடமான உள்ளத் தோடு எத்தக் காரியத்தையும் தீவிரமான கொள் கையுடன் எடுத்துப் போராட முடியுமென்று கூர் ினார். சங்கம் போஸ்ட்மேன்கள், மெயில் கார்டி கள், ரன்னர்கள் ஆகியவர்களது குறைகளை மட்டுத் தான் கவனிக்கிறார்கள் தனது வேலைத்திட் டத்தில் பிரான்ச் போஸ்ட்மாஸ்டர்களது குறைகளை எடுத்துக்கொள்வதில்லை யென்றும் கூறும் சில அங் கத்தினர்களின் தவறான அபிப்பிராயத்தைப் பல மாக ஆசேபித்தார். இது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானதென்று கூறித் தபால் தந்தி இலாகாவில் வேலை செய்யும் குறைந்த சம்பாக்காரர் அனை வரின் கேமத்திற்காகவும் மாகாணச்சங்கம் இது வரை போராடி வந்திருக்கிறதென்றும் இனியும் மனதிட சக்தியில் ஆன எல்லா வழிகளிலும் போராடு மென்றும் கூறினார். சொந்த விரும்பு வெறுப்புக்கள் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் பிணக்காது யாவ ரும் ஒன்றித்து நின்று நியாயமான வழிகளில் தங்கள் குறைகளுக்கு நிவாரணம் தேடவேண்டு மெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களும், போஸ்டல் செர்வீஸ்களின் டைரக்டர்களும், இதர இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் பெருமபாலும் மிக நல்லவர் களாகவும் குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் நம் போன்ற னுழியர்கள் மீது அநாதாப முடையவர்களாகவும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கத் திற்குத் தங்களால் ஆனவரை எல்லாவகையிலும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்குச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுக்குத்தான் அவர்களுக்கு அதி காரமுண்டு என்பதை சங்கம் நன்குணர வேண்டும் என்றார்.